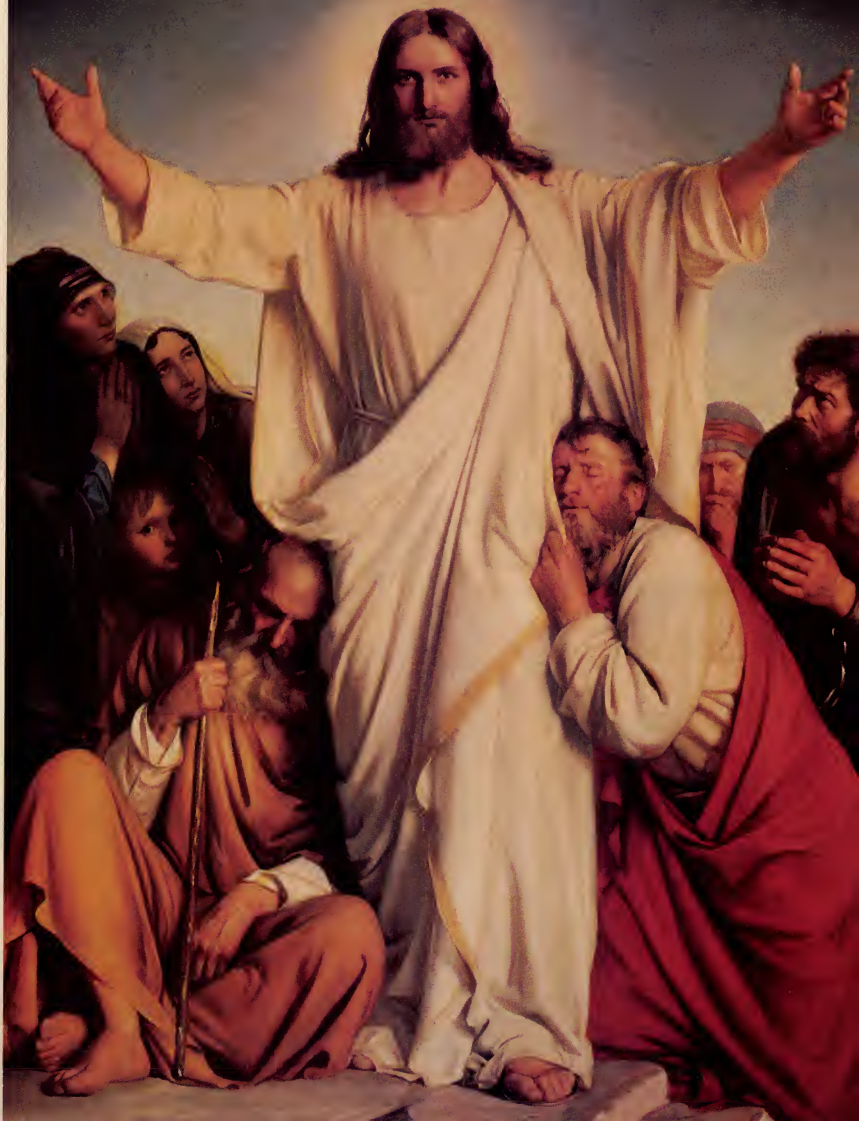

DE STER

99E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 1999

DE STER

OP DE OMSLAG

Voorzijde: Carl Heinrich Bloch, Christus de Vertrouster/Superstock. Achterzijde (vlnr): Simon Dewey, De bittere drinkbeker; fotograaf: Craig Dimond; Simon Dewey, Hij leeft! Achtergrond: Gustave Doré, Jezus valt met het kruis. Zie 'De prijs van het discipelschap', blz. 2.

OMSLAG DE KINDERSTER

© Greg K. Olsen, Voor altijd en eeuwig, geplaatst met toestemming van de auteur en Mill Pond Press, Inc., Venice (Florida).

ARTIKELEN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: DE PRIJS VAN HET DISCIPELSCHAP
PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 10 LIJDEN GOED VERDRAGEN
OUDERLING NEAL A. MAXWELL
- 18 DE PROFEET AAN HET WOORD
- 20 CONCHA'S WEDERGEBOORTE HILLARY HUEFNER
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: GEZINSLEDEN BEGINSLEEN VAN
RECHTSCHAPENHEID LEREN
- 29 WAT IS DE ZWAARSTE LAST? ZOLTÁN SOLTRA
- 30 'DOCH WIJ SLOEGEN GEEN ACHT OP HEN' OUDERLING L. ALDIN PORTER
- 35 HET ANTWOORD WAS OP HUN GEZICHT TE LEZEN REBECCA CHRISTIE
- 36 'ÉÉN UIT EEN STAD EN TWEE UIT EEN GESLACHT': HET BEGIN VAN
DE KERK IN TSJERNIGOV (OEKRAÏNE) MARVIN K. GARDNER
- 42 HERDERS, LAMMEREN EN HUISONDERWIJZERS OUDERLING RUSSELL M. NELSON

VOOR DE JONGEREN

- 7 MORMORANDUM: HIJ LEEFT!
- 8 SPRAAKLOOS MELISSA RANSOM
- 22 VRAAG EN ANTWOORD: HOE KAN IK WETEN OF IK VAN HET
AVONDMAAL MAG NEMEN?
- 26 NOG STEEDS OP DE FIETS JANET PETERSON

DE KINDERSTER

- 2 VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING DIETER F. UCHTDORF
- 5 LANG GELEDEN IN DE HEMEL JANEEN JACOBS BRADY
- 6 OP JEZUS GAAN LIJKEN: DE BEER VAN BRAM MARIA EN ERIC JONES
- 8 POSTER: MIJN EVANGELIENORMEN
- 10 OP ONDERZOEK UIT: PALMTAKKEN VOOR DE HEER DOROTHY D. WARNER
- 12 PARTICIPATIEPERIODE: REDDER EN VERLOSSER SYDNEY S. REYNOLDS
- 14 VERHAAL: HET EXPERIMENT WENDI J. SILVANO

ZIE BLZ. 36

ZIE BLZ. 42

ZIE BLZ. 10

April 1999 99e jaargang Nummer 4
DE STER 99984-1720
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaal:

Royd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madson

Directe afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knightigan

Directeur redactie: Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Laybork

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Adjunct-hoofdredacteur: R. Vol Johnson

Redacteur: David Mitchell

Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Rooster: Beth Doyley

Assistent publicaties: Connie Shakespear

Redactie-assistent: Lanna J. Carter

Afdeling vormgeving:

Leidingsgevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shanti Cook

Vormgever: Taddi R. Peterson

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Thomas S. Groberg,
Denise Kirby, Jason L. Mumford, Dianna L. Sorenson

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Biggs

Distributiemanager: Kris Christensen

Manager: Joyce Hansen

Vertaling:

CPB Vertaaltbureau

Heschepd 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijndemans

Gravenstein 64

NL-7608 FN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Werk leeft op diskette ontleven.

Abonnementenadministratie:

Administratie: R. de Kock-Goudberg

Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-6053804

Fax: 030-6000502

Abonnementprijs:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-

abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt

automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart

(België: stichtings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek

Kerknieuws naar: International Magazines, 50 East

North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-

3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-

Mag@latterday.org

Het kerkelijke tijdschrift verschijnt in het Albanees, Bulgaars,

Chinees, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins,

Frans, Indonesisch, Italiaans, Hongaars, Japans,

Kribon, Koreaans, Lets, Ollowes, Nederlands, Noors,

Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,

Samoans, Spaans, Tagalog, Tahitaans, Thais, Tongaans,

Tsjechisch, Vietnamees, Uslandis en Zweeds. (Frequentie

verschilt per taal.)

Uitgever:

©1999 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

April 1999 vol. 99o no. 4. DE STER (ISSN 1044-3401) is

published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-

day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT

84150. USA subscription price is \$10.00 per year;

Canada, \$14.00. Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required for change of

address. Include address label from a recent issue; old

and new address must be included. Send USA and

Canadian subscriptions and queries to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368. Subscription help line:

1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,

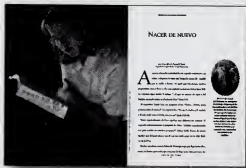
American Express) may be taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

LUISTEREN NAAR DE STEM VAN DE HEER

Ik ben God erg dankbaar dat wij in deze bedeling het herstellende evangelie hebben, alsmede een levende profet en geïnspireerde algemene autoriteiten om ons te leiden. Ik ben dankbaar voor hun leringen. Het is mijn doel om elke maand *L'Étoile* (Frans) te lezen, zodat ik de stem van de Heer door zijn dienstknechten tot mij kan horen spreken. Ik weet dat God leeft en dat Jezus Christus zijn eniggeboren Zoon en onze Heiland is.

Timothée Buanga
Gemeente Masina 3
District Kinshasa-Masina
(Democratische Republiek Kongo)

ANTWOORDEN VINDEN

In een wereld met zoveel moeilijkheden is het belangrijk om dichtbij de Heer te blijven en te luisteren naar zijn geïnspireerde woorden, die wij door onze leiders krijgen. De *Liahona* (Spaans) is een bron van licht en waarheid voor alle kinderen van God. Hij heeft grote kracht tot bekering en beantwoordt veel van mijn vragen.

Ik zou vooral 'Worden wedergeboren' willen noemen, de boodschap van president Jaar E. Faust in de uitgave van juni 1998. Daarin wordt uitgelegd dat wij ons als vrouw belangrijk en nodig behoren te voelen, ongeacht onze burgerlijke staat.

Elvira López de Aybar
Wijk Villa Carmen

Ring Santo Domingo-Oriental
(Dominicaanse Republiek)

Noot van de redactie: Wij ontvangen van veel lezers het verzoek om door middel van De Ster contact te mogen zoeken met andere lezers. Hoewel wij die behoefte onderkennen, staan onze richtlijnen het opnoemen of verspreiden van naam en adres van kerkleden niet toe. Die richtlijn is er voor de bescherming van onze lezers en auteurs. De kerk onderkent echter de behoefte van alleenstaande leden om met elkaar in contact te komen en verschaft daarom op plaatselijke basis activiteiten voor jongeren en alleenstaanden om daarin te voorzien. Wij hopen dat de alleenstaanden door hun deelname aan die activiteiten de vriendschap zullen vinden waarnaar zij op zoek zijn. Wij waarderen de steun die onze lezers ons geven. En wij hopen allen die leiding en inspiratie in dit tijdschrift vinden, van dienst te kunnen blijven.

EEN DEEL VAN HET KERKGEZIN

Ongeveer zes jaar geleden begon ik de invloed van Jezus Christus in mijn hart te voelen en begon er een klein geloofszaadje te groeien dat dagelijks sterker werd. Later zegende mijn Heiland mij door mij tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te brengen. De kerk is nog maar een paar jaar aanwezig in mijn woonplaats, Saratov (Rusland). Maar ze is er snel gegroeid. En de nieuwe leden van de kerk weten dat zij niet alleen staan. Wij maken allen deel uit van een groot gezin van liefdevolle kerkleden.

Anna Ulyanova
Gemeente Engels
Zendingsgebied Samara (Rusland)

DE PRIJS VAN HET DISCIPELSCHAP

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Vele jaren geleden, toen ik een eigen advocatenpraktijk had, maakte een advocaat in Texas gebruik van mijn diensten om een juridisch probleem in Utah voor hem af te handelen.

De juridische aangelegenheid werd naar tevredenheid opgelost door de betaling van een geldbedrag. Ons kantoor ontving dat geld in de vorm van een cheque. Ik stuurde de cheque onverzilverd door naar mijn vriend in Texas, met dien verstande dat een deel ervan geretourneerd zou worden om door middel van ons kantoor aan een deel van de betalingsverplichting te voldoen.

Na het sturen van de cheque hoorde ik niets meer van mijn vriend. Brieven, telegrammen en telefoontjes bleven maandenlang onbeantwoord. Ik ging me ernstige zorgen maken, want het was niet mijn geld. En als hij zich niet aan zijn woord hield, was het voor mij een erenzaak om het verlies goed te maken. De meest voor de hand liggende oplossing was om een aanklacht tegen hem in te dienen. Maar ik had nog een aanzienlijk subtielere benadering in gedachten.

Ik herinnerde me dat mijn moeder mij in mijn jeugd de woorden van de Heiland uit Matteüs had geleerd waarin staat dat ware christenen geacht

**'Komt tot Mij, allen,
die vermoeid en belast zijt,
en Ik zal u rust geven;
neemt mijn juk op u en
leert van Mij, want Ik ben
zachtmoedig en nederig
van hart, en gij zult rust
vinden voor uw zielen;
want mijn juk is zacht en
mijn last is licht'
(Matteüs 11:28-30).**

worden te bidden voor mensen die hen niet goed behandelen (zie Matteüs 5:44). Ik vond beslist dat ik niet goed behandeld was. Ik was destijds bisschop en ik vermaande mijzelf omdat ik toch niet zo'n goede christen was als ik moest zijn. Ik had niet meteen aan de manier van de Meester gedacht. Op een geschikte tijd en plek knielde ik en sprak een eenvoudig, maar oprecht gebed uit voor het welzijn van die man in Texas. Ik schaam mij om te vermelden dat dit de eerste keer was dat het enige doel van mijn gebed het welzijn was van iemand die mij naar mijn mening niet goed had behandeld. Het gebed leek vrijwel meteen verhoord te worden, en had groot resultaat. In de tijd die nodig was om uit Texas een brief per luchtpost te sturen, kwam er bericht van de man over het belofde geld. In de brief werd uitgelegd dat hij ernstig ziek was geweest, in het ziekenhuis had gelegen, en zelfs zijn kantoor had moeten sluiten, maar dat het hem nu beter ging. Hij bood zijn excuses aan voor het ongemak dat hij had veroorzaakt.

Ik vertel dit zonder enig excuus, zelfs al zou iemand denken dat ik zwak was, of dat ik het niet goed of zelfs

dwaas aanpakte door nederig naar de oplossing van een praktisch probleem te streven door een gebod van de Heiland te gehoorzamen. De prijs van het discipelschap is gehoorzaamheid. In veel talen heeft het woord *discipel* dezelfde stam als het woord *discipline*. Zelfdiscipline en zelfbeheersing zijn consequente, permanente eigenschappen van de volgelingen van Jezus.

De discipelen van Christus worden niet alleen opgeroepen om op te houden wereldse zaken na te jagen, maar tevens om het kruis te dragen. Het kruis dragen houdt in zijn geboden nakomen en zijn kerk op aarde opbouwen. 'Indien iemand achter Mij wil komen,' heeft Jezus van Nazaret gezegd, 'die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij' (Lucas 9:23). 'Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt, kan mijn discipel niet zijn' (Lucas 14:27).

Ware volgelingen van de Heiland dienen erop voorbereid te zijn hun leven neer te leggen. En sommigen hebben ook

Er komt een tijd dat iedereen te weten kan komen dat zijn of haar zonden zijn weggewassen. Die verzekering krijgt men door het ontvangen van het 'gerust geweten' waarover koning Benjamin het had in het Boek van Mormon.

het voorrecht gehad om dat te doen. Dietrich Bonhoeffer heeft gezegd: 'Als Christus een mens roept, verzoekt Hij hem te komen en te sterven.' In de Leer en Verbonden krijgen wij deze raad:

'Laat niemand bevreesd zijn om zijn leven om Mijntwil af te leggen; want een ieder, die zijn leven om Mijntwil aflegt, zal het wederom vinden.

'En een ieder, die niet gewillig is zijn leven om Mijntwil af te leggen, is mijn discipel niet' (LV 103:27-28).

Van de meesten onder ons wordt echter niet vereist te sterven voor de kerk, maar ervoor te leven. De prijs van het discipelschap kan inhouden dat we veel achter moeten laten.

Sommigen hebben gemerkt wat een zware prijs het is om geliefden achter te laten om zich te kunnen laten dopen. En toch heeft Jezus ons geleerd: 'En een ieder, die huizen of

broeders of zusters of vader of moeder of kinderen of akkers heeft prijsgegeven om mijn naam, zal vele malen meer terugontvangen en het eeuwige leven erven' (Matteüs 19:29).

Dagelijks een christelijk leven leiden kan voor velen zelfs moeilijker zijn dan hun leven neerleggen. We hebben in oorlogstijd gezien dat veel mensen in staat waren om met gevaar voor eigen leven grote, edele, onzelfzuchtige en heldhaftige daden te verrichten. Maar toen de oorlog voorbij was en ze naar huis gingen, waren ze niet in staat om dagelijks naar de eeuwige beginselen te leven en raakten ze verslaafd aan tabak, alcohol, drugs en losbandigheid, waardoor zij uiteindelijk toch hun leven verspeelden.

De prijs van het discipelschap is overtredingen te verzaken en te ontvangen wat president Kimball 'het wonder der vergeving' noemde. Het is nooit te laat. Maar er kan alleen vergeving van zonde komen als er sprake is van een goddelijk berouw dat overvloedig tentoongespreid wordt in de gedachten, het hart en de daden van de overtreder. De overtreder doet een grote stap in de richting van een zuivering van het kwaad als hij zijn overtreding belijdt aan de rechter in Israël, de geïnspireerde bisschop of gemeentepresident van de overtreder. Hoewel vergeving alleen van de Heer komt, is belijdenis onder meer noodzakelijk om het bedrog te elimineren dat inherent is aan het doen van kwaad.

De kwestie van herstellen moet ook als een kernelement van bekering worden gezien en als een belangrijke eis voor het herstel van geestelijk begrip. Eenvoudig gezegd betekent herstellen dat we recht zetten wat we verkeerd hebben gedaan. Er komt een tijd dat iedereen te weten kan komen dat zijn of haar zonden zijn weggewassen. Die verzekering krijgt men door het ontvangen van het 'gerust geweten' waarover koning Benjamin het had in het Boek van Mormon (zie Mosiah 4:3). Maar die genezende vergeving krijgen we alleen maar als we alles hebben gedaan wat in ons vermogen ligt om het kwaad dat we hebben gedaan recht te zetten.

De meesten van ons denken dat de prijs van het

discipelschap te hoog en te zwaar is. Voor velen houdt het in dat ze teveel op moeten geven. Maar het kruis is niet zo zwaar als het lijkt, want door gehoorzaamheid krijgen wij veel meer kracht om het te dragen.

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:28-30).

Wat is de prijs van het discipelschap? Het is voornamelijk gehoorzaamheid. Het is het verzaken van veel. Maar aangezien alles in het leven een prijs heeft, is het een prijs die het betalen waard is, in aanmerking genomen dat de grote belofte van de Heiland gemoedrust in dit leven is en eeuwig leven in het hiernamaals. Wij kunnen ons niet veroorloven die prijs *niet* te betalen.

Jezus is het hoofd van deze kerk. Het is zijn werk en Hij waakt erover. Ik weet dat God tot ons spreekt. Hij heeft tot mij gesproken. En Hij zal ook tot u spreken, want Hij is geen aanzieners des persoons. Mogen wij zo leven dat dit mogelijk wordt, en mogen wij gehoorzaam en getrouw zijn aan zijn geboden en aan zijn levende profeten, opdat wij bereidwillig de volle prijs betalen die van zijn discipelen vereist wordt en dat wij zijn werk in de hele wereld voort mogen stuwen. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. De prijs van het discipelschap van de Heer Jezus Christus is gehoorzaamheid aan zijn evangelie.
2. Gehoorzaamheid vereist zelfdiscipline en zelfheersing. Dat zijn beide consequente eigenschappen van Jezus' volgelingen.
3. Gehoorzaamheid geeft ons verdere kracht om de Meester te volgen, want Hij heeft gezegd: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; (. . .) want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:28-30).
4. De gehoorzamen belooft de Heer gemoedrust in dit leven en eeuwig leven in het hiernamaals.

MORMORANDUM

HIJ LEEFT!

Jezus Christus is voor jou gestorven. Nu leeft Hij voor jou.
(Zie LV 18:11-12.)

SPRAAKLOOS

Melissa Ransom

CARL HEINRICH BLOCH, 'JESUS' DOORNENKROON, DETAIL, FOTOGRAF: HANS PETERSEN; GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET STATENS MUSEUM FOR KUNST (KOPENHAGEN); FOTOGRAF: WELDEN; C. ANDERSEN; MODEL

Het was een gewone zondag, een zondag als alle andere. Zoals gewoonlijk arriveerden mijn gezin en ik vlak voor de aanvang van de avondmaalsdienst bij de kerk. En zoals gewoonlijk dwaalden mijn gedachten af toen ik daar zat. Het was fijn om bij mijn gezin te zitten en ik had een warm gevoel van binnen. De avondmaalslofzang die dag was 'k Sta spraakloos'.

Ik begon te zingen:

*'k Sta spraakloos dat Christus zo'n liefde mij
schenken kan,
verward dat Hij mij zo genadig bedenken kan.
't Ontroert mij ten diepste dat Hij zo voor mijn
schulden leed,
dat voor mij, een zondaar, Hem 't kruis zoveel
dulden deed.
(Lofzang 129.)*

Toen we bij het refrein kwamen, begon ik te huilen. Mijn lippen trilden en er liepen tranen over mijn wangen.

*O, het is wonderbaar dat Hij zo hield van mij dat
Hij 's ontzield voor mij!
O, het is wonderbaar, wonderbaar voor mij!*

Ik kon niet meer verder zingen; ik boog mijn hoofd terwijl mijn lichaam schokte van het snikken.

En toen voelde ik ineens iets wat ik nog nooit gevoeld had. Ik had een gevoel van volledig geluk en van dankbaarheid voor mijn Heiland. Ik keek naar de avondmaalstafel en besefte hoe geweldig het avondmaal eigenlijk is.

Het was heel werkelijk voor me geworden. Jezus is voor mij gestorven! Hij heeft in de Hof van Getsemane voor mijn zonden geleden. Hij heeft voor ieder van ons geleden. Hij heeft zoveel pijn geleden dat Hij uit elke porie gebloed heeft — en Hij heeft het bereidwillig gedaan. Gedurende al zijn lijden was zijn hart vol liefde voor ons, ook voor hen die Hem kwaad gedaan hadden. Wat een groots en volmaakt voorbeeld!

Hij heeft dat allemaal gedaan omdat Hij van ons houdt. En toen kwam de gedachte bij mij op: Hij houdt van mij! Hij kent mij! Ik was er niet echt zeker van geweest of de Heiland van mij hield of mij kende. Maar plotseling wist ik het.

*O, het is wonderbaar dat Hij zo hield van mij dat
Hij 's ontzield voor mij!
O, het is wonderbaar, wonderbaar voor mij! □*

LIJDEN GOED VERDRAGEN

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen

In plaats van gewoon door beproevingen heen te gaan, moeten we de beproevingen door ons heen laten gaan op een wijze die ons heiligt.

De beproevingen en de betekenis van het leven proberen te begrijpen zonder een begrip te hebben van het geweldige, allesomvattende heilsplan van onze hemelse Vader, is net als proberen een toneelstuk van drie akten te begrijpen als u alleen nog maar de tweede akte gezien hebt. Gelukkig kunnen wij door onze kennis van de Heiland, Jezus Christus, en zijn verzoening onze beproevingen beter doorstaan en kunnen wij een doel ontdekken in ons lijden en op God vertrouwen in dat wat wij niet kunnen begrijpen.

De geopenbaarde waarheid verzekert ons dat wij omringd worden door goddelijke empathie. Zoals Henoch getuigd heeft, aanbidden wij een God die weende vanwege de nodeloze ellende en slechtheid van de mens (zie Mozes 7:28–29, 33, 37). De volmaakte empathie van Jezus stond vast toen Hij, door zijn verzoening voor onze zonden, ook onze ziekten, verdriet en zwakheden op zich nam en die naar 'het aardse lichaam' leerde kennen (zie Alma 7:11–12).

Hij deed dat opdat Hij vervuld mocht worden met een volmaakte genade en empathie, zodat Hij kon weten hoe Hij ons in onze zwakheden kon ondersteunen. Daardoor heeft Hij een volledig begrip van het lijden van de mens. Christus is waarlijk Degene die 'beneden alles nederdaalde, omdat Hij alles omvatte' (LV 88:6).

VERVERING VAN LEERSTELLINGEN

Zonder de volheid van het evangelie is het begrijpelijk dat velen dubieuze meningen hebben, niet alleen over het lijden van de mens, maar ook over Jezus Christus en de opstanding. Zonder de verversing en bekrachtiging door hedendaagse profeten, kan het gauw gebeuren dat de profeten vanouds minder gelezen en gerespecteerd worden, en kunnen zij minder relevant lijken voor het dagelijks leven. Zo is het ook met de Bijbel: zonder de bekrachtiging en verversing door aanvullende, bevestigende Schriftuur, wordt hij minder gelezen, minder geloofd en is hij voor sommigen minder overtuigend. De mensheid heeft dringend leerstellige voeding nodig!

Zelfs de herhaling in onze dagelijkse wederwaardigheden heeft een reden. President Brigham Young heeft de volgende diepzinnige opmerking gemaakt:

'Soms vind ik het nogal vreemd dat de mensenkinderen zo gemaakt zijn dat hun de hele tijd een en dezelfde les geleerd moet worden. Maar aan de andere kant is het niet zo wonderbaarlijk voor mij als ik (...) de uitwerking overpeins (...) die deze proefstaat op ons moet hebben. De mens is zo georganiseerd dat hij onafhankelijk is in zijn eigen sfeer, (...) maar toch moet hij, zoals militairen het noemen, voortdurend spitsroeden lopen. De mens is zo georganiseerd dat hij net zo onafhankelijk is als enig ander

De scherpe tegenstelling tussen zoet en bitter, waar wij zoveel mee geconfronteerd worden, is essentieel tot het eind van deze korte ervaring in het sterfelijk leven. Jezus Christus, die verreweg het meest geleden heeft, heeft het meeste mededogen — voor ons allen die zoveel minder lijden.

in de eeuwigheid, maar die onafhankelijkheid (...) moet in deze staat van ons bestaan beproefd en getest worden en zowel goed als kwaad moeten er hun invloed op laten gelden' (*Journal of Discourses*, deel 3, blz. 316).

Zo vaak wordt in dit leven een welverdiende zegening al snel gevolgd door een nodige beproeving. Geestelijke opgetogenheid kan al snel gevolgd worden door een kwelling of een verleiding. Als dat niet zo was, dan zouden langdurige geestelijke mijmeringen of immuniteiten voor tegenspoed ons tot een betreuzenswaardig vergeten van anderen in grote nood kunnen brengen. De scherpe tegenstelling tussen zoet en bitter, waarmee wij zoveel geconfronteerd worden, is essentieel tot het eind van deze korte ervaring in het sterfelijk leven. Intussen verschaft zelfs de routine van het dagelijks leven ons voldoende schuurpapier om onze korsten en ruwe kanten te polijsten, als wij zachtmoedig zijn.

LOUTERING DOOR LIJDEN

Anne Morrow Lindbergh heeft de volgende wijze waarschuwing gegeven: 'Ik geloof niet dat wij leren uitsluitend door lijden. Als we van uitsluitend lijden zouden leren, dan zou de hele wereld wij zijn, want iedereen lijdt. Aan lijden moeten rouw, begrip, geduld, liefde en openheid worden toegevoegd, alsmede de bereidheid om kwetsbaar te blijven' (geciteerd in 'Lindbergh Nightmare', *Time*, 5 februari 1973, blz. 35).

Bepaalde vormen van lijden kunnen zelfs louterend zijn als ze goed verdragen worden. Annie Swetchine heeft gezegd: 'Zij die veel geleden hebben zijn net als zij die veel talen kennen; zij hebben geleerd om te begrijpen en door allen begrepen te worden.' (Geciteerd door Neal A. Maxwell in *We Will Prove Them Herewith* [1982], blz. 123.)

De apostel Paulus sprak uit aanzienlijke eigen ervaring toen hij opmerkte: 'alle tucht schijnt op het ogenblik zelf geen vreugde, maar smart te brengen' (Hebreeën 12:11). Er wordt niet van u en mij verwacht dat wij voorwenden kastijding fijn te vinden, maar er wordt wel verwacht dat wij het 'goed' verdragen (zie LV 121:8). Pas naderhand wordt de 'vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid' genoten door hen 'die erdoor geoefend zijn' (Hebreeën 12:11). Maar wat een veeleisende gymnastiekoefeningen!

Moroni heeft gezegd dat wij pas na 'de beproeving van [ons] geloof' bepaalde geruststellingen en zegeningen ontvangen (zie Ether 12:6). Als wij de last van Jezus op ons nemen, leren wij echt over Hem naarmate wij zelf zijn bijzondere liefde voor ons voelen (zie Matteüs 11:29). Bovendien gaan wij zijn zachtmoedigheid en ootmoed meer waarderen.

Edith Hamilton heeft eens gezegd: 'Als liefde niet beantwoord wordt, is lijden het gevolg, en hoe groter de liefde, hoe groter het lijden. Er is geen groter lijden mogelijk dan als men zuivere, volmaakte liefde voelt voor iemand die vastbesloten is om een kwaad en zelfvernietigend leven te leiden. Dat was wat God moest doorstaan door de mens.' (*Spokesman for God* [1936], blz. 112.)

Veel ouders hebben lief en zijn zorgzaam, maar hun liefde wordt niet beantwoord. Deels maken wij op die manier mee, zij het op kleine schaal, wat Jezus heeft meegemaakt. Lijden goed verdragen bestaat deels uit voldoende zachtmoedig blijven in ons lijden om te leren van onze relevante ervaringen. In plaats van gewoon door beproevingen heen te gaan, moeten we de beproevingen door ons heen laten gaan op een wijze die deze ervaringen heiligt voor ons welzijn (zie LV 122:7). Dan wordt onze empathie ook verrijkt en wordt hij eeuwig.

Het leven is dus zorgvuldig ontworpen om ons, als wij bereidwillig zijn, een rijke oogst aan relevante ervaringen op te leveren waar wij altijd van kunnen leren. Echter, er is maar zo'n kort kweekseizoen! De akkers moeten intensief bewerkt worden, ondanks de droogten, late lentes en vroege vorstperiodes. Voor de ongehoorzamen en wanhopigen die weigeren te zaaien, ploegen of oogsten, is er niet alleen een 'winter van mishagen' weggelegd, maar wanhoop in alle seizoenen. De onverschilligen en matten die alleen het oppervlak van het leven bewerken, zullen weinig oogsten. Alleen voor de transpirerende en de 'ijverig werkzame' getrouwe zal de oogst rijk zijn (zie Matteüs 19:29).

Er is nog een andere bijzonder krachtige motivatie voor ons om lijden goed te verdragen. President Young heeft het volgende gezegd over Jezus: 'Hoe halen we het in ons hoofd om te denken dat we kunnen worden voorbereid op het binnengaan van het koninkrijk van rust met Hem en

de Vader, zonder soortgelijke ervaringen door te maken?' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 264.) De apostel Paulus merkte op dat dit proces een exclusief groepje voortbrengt — zij die 'de gemeenschap aan [Christus] lijden (. . .) gelijkvormig' geworden zijn' (Filippenzen 3:10). Zij zijn het die het grootste vermogen zullen hebben tot eindeloos dienstbetoon, maar ook eindeloze vreugde en geluk.

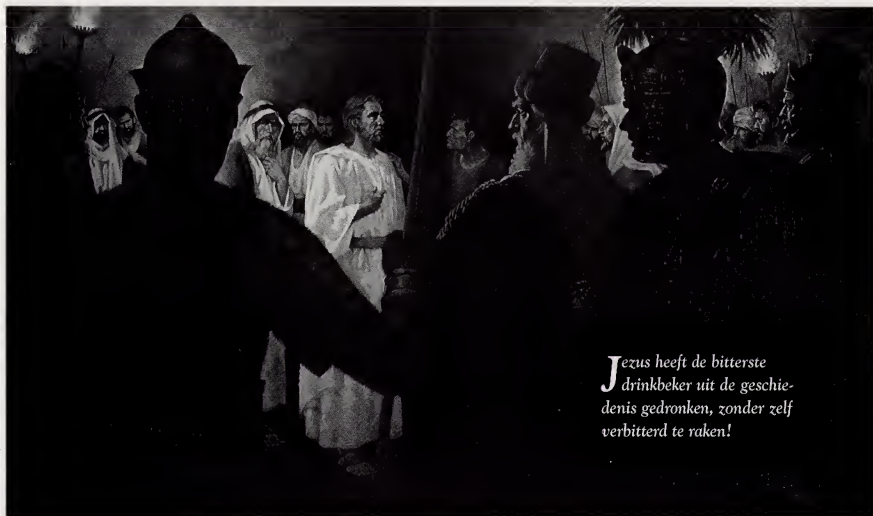
GELOOF IN HET KARAKTER VAN DE HEILAND

President Young heeft opgemerkt dat wáár geloof ook geloof in het karakter van de Heiland vereist, in zijn verzoening en in het heilsplan (zie *Journal of Discourses*, deel 13, blz. 56). Het karakter van de Heiland onderschreef noodzakelijkerwijs zijn opmerkelijke verzoening. Zonder zijn onovertroffen karakter had er geen onovertroffen verzoening kunnen zijn! Zijn karakter is dusdanig dat Hij uitging en 'smartten en allerlei verzoeking' doorstond (zie Alma 7:11), maar toch 'schonk [Hij] geen aandacht' aan verzoeking (zie LV 20:22).

C.S. Lewis heeft gezegd dat alleen zij die verleiding weerstaan werkelijk de macht van verleiding begrijpen. Omdat Jezus die volmaakt weerstond, begreep Hij verleiding volkomen; daarom kan Hij ons helpen. (Zie *Mere Christianity* [1952], blz. 124–125.) Het feit dat Hij verleiding verwierp en er 'geen aandacht' aan schonk, onthult zijn geweldige karakter, dat wij als voorbeeld dienen te nemen (zie 3 Nephi 12:48; 27:27).

Jezus Christus, die verweg het meest geleden heeft, heeft het meeste mededogen — voor ons allen die zoveel minder lijden. Bovendien heeft Hij, die het meest geleden heeft, geen zelfmedelijden! Zelfs toen Hij het enorme lijden van de verzoening doorstond, reikte Hij anderen in hun veel mindere lijden de hand. Bedenk eens hoe Jezus in Getsemane, vlak nadat Hij uit iedere porie gebleed had, een afgehakt oor van een aanvallers genas — iets wat Jezus, gezien zijn eigen kwellingen, niet eens had hoeven opmerken! (Zie Lucas 22:50–51.)

Bedenk hoe Jezus, toen Hij zo pijnlijk aan het kruis hing, de apostel Johannes opdracht gaf om voor Jezus' moeder,

Jezus heeft de bitterste drinkbeker uit de geschiedenis gedronken, zonder zelf verbitterd te raken!

Maria, te zorgen (zie Johannes 19:26–27). Bedenk hoe Jezus temidden van de ontzettende optelsom van de verzoening een van de dieven aan het kruis geruststelde: 'Voorwaar, (...) heden zult gij met Mij in het paradijs zijn' (Lucas 23:43). Hij gaf om anderen, zelfs tijdens hevige lijden. Hij dacht aan anderen op een moment dat een minder persoon alleen aan zichzelf gedacht zou hebben.

Het liefdevolle en onderscheidende karakter van Jezus is dusdanig dat Hij op de persoon afgestemde raad geeft, waarbij Hij er rekening mee houdt dat wij allemaal een verschillend vermogen hebben om lijden te verdragen. Hij genas tien melaatsen, maar er kwam er slechts een terug om Hem te bedanken. Hij vermaande die melaatse niet, terwijl u en ik soms tekeer gaan tegen iemand die dat niet verdient. In plaats daarvan zei Hij gewoon: 'Waar zijn de negen anderen?' (Lucas 17:17.)

Toen de moeder van Jakobus en Johannes, die beter op de hoogte was, een bepaalde status in de volgende wereld vroeg voor haar zonen, was Christus meer vermanend: 'Gij weet niet wat gij vraagt' (Matteüs 20:22). Jezus wees er verder op dat dit door de Vader bepaald zou worden. Jezus drong bij Petrus drie keer aan: 'Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief (...)?' (Johannes 21:15–17.) Toen Petrus het de derde keer niet meer verdragen kon, zei hij smekend: 'Here, Gij weet (...) dat ik U liefheb.' Daarop was de goddelijke opdracht: 'Weid mijn schapen' (Johannes 21:17). Liefde, maar met leiding!

Er is een scherp waarnemingsvermogen, geduld en liefde voor nodig om een advies zo op de persoon af te stemmen. Dat is het tegenovergestelde van het liefdeloze en ongeduldige stereotyperen dat we in zoveel droevige menselijke relaties zien.

Denk eens aan een ander groots inzicht in het karakter van Christus. Jezus gaf — zoals Hij in het voorsterfelijk bestaan beloofd had — altijd de eer aan de Vader; Hij uitte dat in die geweldige woorden 'ere zij de Vader' (LV 19:19). Dat eren, heeft president Howard W. Hunter eens tegen een aantal van ons gezegd, was voor hem het indrukwekkendste onder al die grootse, vervolmakende woorden in afdeling 19.

De verzoening is de voornaamste uiting van de liefde van Christus. Hij had al zoveel doorstaan. Zoals geprofeeteerd, was Hij, bijvoorbeeld, bespuwd (zie 1 Nephi 19:9).

Zoals voorzegd, was Hij geslagen en geeseld (zie 1 Nephi 19:9; Mosiah 3:9). En er werden Hem azijn en gal aangeboden toen Hij brandende dorst had (zie Psalmen 69:21).

Toch heeft Jezus het daar in zijn latere beschrijving van die kwellingen niet over. Na de verzoening wordt er met geen woord meer gerept over het feit dat Hij bespuwd is, geslagen, of dat Hem azijn of gal is aangeboden. In plaats daarvan vertrouwt Christus ons zijn voornaamste zorg toe, namelijk dat Hij 'wenste, dat [Hij] de bittere drinkbeker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen' (LV 19:18). Gelukkig voor ons allemaal 'voleindigde [Hij zijn] voorbereidingen voor de kinderen der mensen' (LV 19:19). Jezus dronk de bitterste drinkbeker uit de geschiedenis zonder er zelf verbitterd door te raken! Opmerkelijk is dat Hij, wanneer Hij in majesteit en macht wederkomt, zijn eenzaamheid zal uiten met de uitspraak: 'Ik heb de wijnpers alleen getreden' (LV 133:50).

DE EINDELOZE VERZOENING VEREISTE EINDELOOS LIJDEN

In het Boek van Mormon wordt Jezus' verzoening de 'eindeloze verzoening' genoemd (Alma 34:12); en die vereiste beslist ook eindeloos lijden. Toen Jezus lijdend en zwaar belast Getsemane binnenging, 'wierp [Hij] zich ter aarde' (Marcus 14:35). Hij knielde niet gewoon, bad heftig en kort, en ging weer weg. Zijn kwellingen waren zo hevig dat Hij uit ieder van zijn duizenden poriën begon te bloeden (zie LV 19:18). Er kwam een engel, we weten niet wie, om Hem te sterken (zie Lucas 22:43). Marcus heeft geschreven dat Jezus 'zeer ontsteld' en 'beangst' (Marcus 14:33) werd, wat in het Grieks, respectievelijk, 'ontsteld en met ontzag vervuld' en 'gedepremerd en teernegeslagen' betekent. Niemand onder ons kan Christus iets over depressiviteit vertellen!

In de loop van dat grootste gebed smeekte Hij de Vader in de intiemste termen 'Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt' (Marcus 14:36). Dit was geen toneelspel, maar een oprechte smeekbede door een lijdende Zoon in de grootst mogelijke wanhoop aan een liefdevolle Vader!

Tijdens de verzoening voelde Jezus wat Hij later beschreef als de 'grimmigheid van de toorn des almachtigen

Een engel sterkte de Heiland tijdens zijn kwelling in Getsemane. Gelukkig voor ons allemaal 'voleindigde [Hij zijn] voorbereidingen voor de kinderen der mensen.'

Gods' (LV 76:107; 88:106). Wij kunnen ons absoluut niet voorstellen hoe het voor Hem moet zijn geweest om in onze schoenen te staan en de prijs voor onze zonden te betalen.

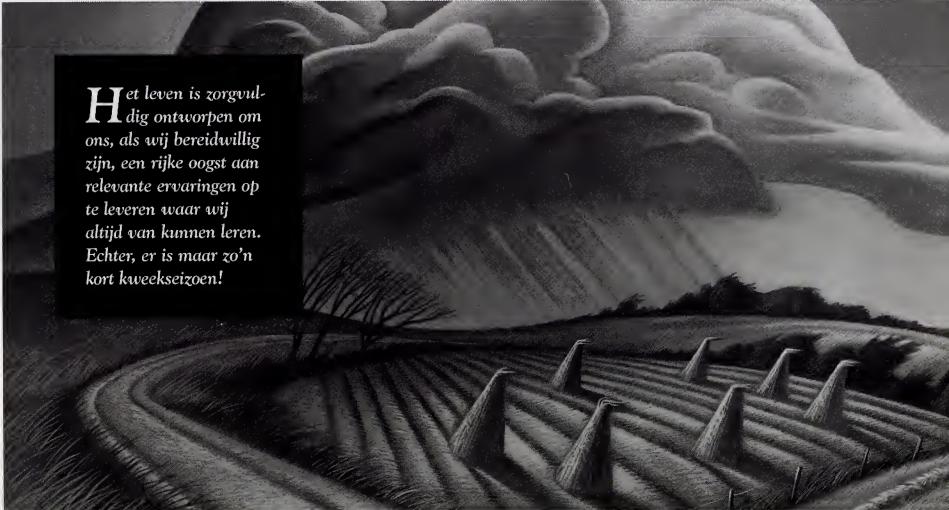
Hoewel Hij zelf zonder zonden was, droeg Hij de zonden van miljarden mensen. Zo werden zijn empathie en barmhartigheid vervolmaakt en op de persoon afgestemd. Zo daalde Hij waarlijk 'beneden alles neder(. . .), omdat Hij alles omvatte' (LV 88:6; zie ook 122:8).

Hij werd gegeseld, hoogst waarschijnlijk met een Romeinse karwats, bestaande uit verschillende leren riemen met scherpe voorwerpen aan het einde die het vlees openrijten. Zijn gespannen rugspieren zullen waarschijnlijk gescheurd zijn. Als Hij het gebruikelijke aantal slagen kreeg, 39, zullen de eerste slagen zijn vlees gekneusd hebben, en de laatste slagen zullen het verscheurd hebben. Diverse artsen hebben geschreven dat Jezus medisch gesproken in ernstige, zo niet kritieke, toestand moet zijn geweest vanwege zijn bloedverlies; en, zoals wij door openbaring weten, had Hij bovendien in de Hof van Getsemane al uit elke porie gebloed (zie William

D. Edwards, Wesley J. Gabel, Floyd E. Hosmer, 'On the Physical Death of Jesus Christ', *Journal of the American Medical Association*, 21 maart 1986, blz. 1458).

De goddelijke vermaning die Jezus zo intens voelde, omdat Hij zachtmoedig voor ons inviel, vervulde nog een andere profetie: 'De smaad heeft mij het hart gebroken, en ik ben verzwakt. Ik wachtte op een teken van medelijden, maar tevergeefs, op troosters, maar ik vond hen niet' (Psalm 69:21). Zijn hart was gebroken, daar Hij 'zowel lichamenlijk als geestelijk [leed]' (LV 19:18). Hij beefde van pijn, maar toch volbracht Hij in zijn uiterste eenzaamheid zijn voorbereidingen en bracht de onvoorwaardelijke onsterfelijkheid van de hele mensheid tot stand, alsmede het 'eeuwige leven' voor allen die zijn geboden zouden onderhouden (zie Mozes 1:39).

Op het diepste punt van zijn doodstrijd slaakte Jezus aan het kruis de grote zielenkreet van verlatenheid: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' (Matteüs 27:46.) President Youngs inzicht geeft ons een groter begrip van zijn eenzaamheid, die een unieke dimensie van zijn

Het leven is zorgvuldig ontworpen om ons, als wij bereidwillig zijn, een rijke oogst aan relevante ervaringen op te leveren waar wij altijd van kunnen leren. Echter, er is maar zo'n kort kweekseizoen!

kwellingen was: 'Juist op het moment dat de crisis kwam waarin Hij zijn leven moest geven, trok de Vader zich terug, trok zijn Geest terug en liet een sluier over [Jezus] vallen. Daardoor zweette Hij bloed. Als Hij de macht van God op zich had gehad, zou Hij geen bloed hebben gezweet; maar alles was teruggetrokken, er lag een sluier over Hem, en toen smeekte Hij de Vader om Hem niet te verlaten' (*Journal of Discourses*, deel 3, blz. 206).

Als Jezus in overweldigende majesteit en macht wederkomt, zal Hij bij minstens een van zijn verschijningen in een rood gewaad komen, waarmee Hij ons eraan herinnert dat Hij zijn bloed vergoten heeft voor onze zonden (zie LV 133:48; Jesaja 63:1). Men zal Hem horen verklaren hoe eenzaam Hij eens was: 'Ik heb de wijnpers alleen getreden (...) en niemand was met Mij' (LV 133:50).

EEN OOGST AAN OVERVLEDIGE ZEGENINGEN

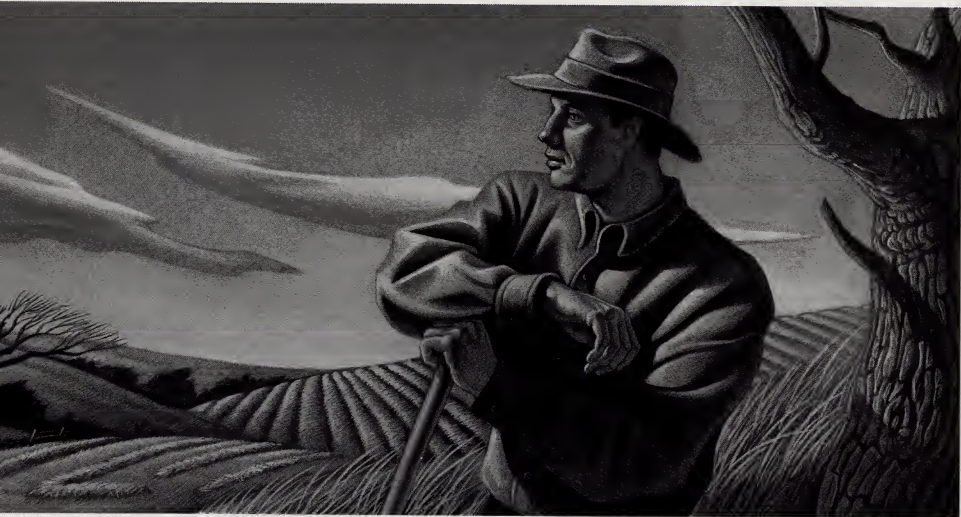
Hoe meer wij weten van Jezus' verzoening, hoe meer wij Hem, zijn oneindige verzoening en zijn onovertroffen karakter, nederig en blijmoedig zullen

verheerlijken. We zullen het prijzen van zijn goedheid en liefde niet moe worden. Hoe lang zullen we zo over onze dankbaarheid voor zijn verzoening spreken! Volgens de Schriften 'voor eeuwig!' (LV 133:52; zie Jesaja 63:7.)

Lof zij God voor de oogst van dermate overvloedige zegeningen van de herstelling, zo overvloedig dat onze beker ervan overstroomt. Met de woorden van Jakob roep ik uit: 'O, hoe groot is het plan van onze God!' (2 Nephi 9:13.)

Lof zij Jezus voor zijn grootse verzoening, de sleutel daad in de hele geschiedenis van de mens! Lof zij de profet Joseph Smith, het kanaal waardoor deze stroom aan herstellende leer tot ons gevloed is!

U en ik zijn zo gezegend dat wij deel uit mogen maken van een werk dat werkelijk ergens toe leidt, een werk dat zal slagen, een werk dat werkelijk zinvol is! Van Hem wiens werk dit is, en van het feit dat zijn wonderbaarlijke verzoening echt heeft plaatsgevonden, getuig ik nederig. □

De profeet aan het woord

Inzicht en raad van president Gordon B. Hinckley

KERKROEPINGEN

'De kerk zal veel van u vragen. Zij zal u vragen in verschillende hoedanigheden werkzaam te zijn. Wij hebben geen betaalde geestelijkheid van deze kerk. En ik wil u aansporen om gehoor te geven als u geroepen wordt om te dienen. Als u dat doet, wordt uw geloof sterker en groter. Geloof is als mijn armspier. Als ik hem gebruik en verzorg, dan wordt hij sterker; dan doet hij van alles voor me. Maar als ik hem in een mitella doe en er niets mee doe, dan wordt hij zwak en nutteloos. Zo is het ook met u. Als u elke gelegenheid aangrijpt, als u elke roeping aanvaardt, zal de Heer u in staat stellen om het werk te doen. De kerk zal u niet vragen om iets te doen wat u niet kunt doen met de hulp van de Heer. God zegene u dat u alles zult doen waartoe u geroepen wordt.'¹

GEZINSAVOND

'Houd gezinsavond. De gezinsavond is in 1915 al ingesteld door een profeet van God, president Joseph F. Smith. Ik kan me herinneren dat ermee begonnen werd. Ik was een jongetje van vijf. Mijn vader

zei: "President Smith heeft ons gevraagd gezinsavond te houden." En dat deden we. Het was aanvankelijk niet zo makkelijk. We waren meer geneigd om te lachen en te giechelen dan om ons goed te gedragen. Maar we deden het toch. Ik zie de vruchten ervan in mijn eigen gezin en dat van mijn kleinkinderen en achterkleinkinderen. Het beginsel van gezinseenheid draagt waarheid in zich.'²

HET FUNDAMENT VAN DE KERK

'In mijn ogen rust deze kerk op vier grote stenen als fundament, stenen die niet verwijderd kunnen worden. De eerste is het eerste visioen, het bezoek van de Vader en de Zoon aan de jonge Joseph Smith, de hemelen die in deze bedeling van de volheid der tijden open zijn gegaan, het tot één geheel maken van al het werk van God in alle vorige bedelingen uit de hele wereld-geschiedenis. De sluier werd opgedaan door dat eerste visioen en het blijft een absoluut fundamenteel

aspect van de kerk, haar geschiedenis en haar welzijn.

'De tweede is het Boek van Mormon, een nieuwe getuige van Jezus Christus, een levend getuigenis van de Verlosser van de wereld. Er werden voor de eerste editie vijfduizend exemplaren gedrukt. Dit jaar zullen we volgens mij ongeveer vier of vijf miljoen exemplaren drukken en distribueren. Het gaat maar door. Het blijft maar groeien. De stem van het boek wordt in steeds meer talen vertaald. We kunnen het vasthouden, lezen, proeven, erover bidden en peinen als het woord van de Heer voor deze bedeling. Dat kunnen mensen overal die er naar luisteren, het lezen en erover bidden.

'De derde is de herstelling van het priesterschap — die opmerkelijke en wonderbaarlijke gave van gezag in deze laatste dagen, ontvangen via Johannes de Doper en Petrus, Jakobus en Johannes, en de sleutels van dat priesterschap die door hun bezoek en andere bezoeken gekomen zijn die door de Heer in deze bedeling aan zijn volk gegeven zijn. Zonder dat priesterschap hebben wij niets. Het is de macht van het kerkbestuur. Het is het gezag om in de naam van God te spreken. Het is de

grootste gave die een man kan krijgen. Het zal hem en zijn gezin tot zegen zijn, alsmede vele anderen, als hij ernaar leeft en het groot maakt.

'De vierde, de verordeningen ter verzegeling in het huis van de Heer, waardoor wij onze persoonlijke zegeningen krijgen en vervolgens het voorrecht hebben om ze aan te bieden

aan anderen, het grote werk voor de doden. Geen enkele andere kerk in de wereld heeft dat, en geen enkele andere kerk beweert het te hebben. En groot en ontzagwekkend is het mandaat dat ons als volk is opgelegd in de uitvoering hiervan.¹³

DE ESSENTIE VAN ZENDINGSWERK

'Ik wil zeggen dat wij de waarheid in alle kerken aanvaardden, en ook al het goede dat zij doen. Wij zeggen in feite tegen de mensen: neem al het goede dat u hebt mee en laat ons zien of wij eraan toe kunnen voegen. Dat is de geest van dit werk. Dat is de essentie van ons zendingswerk.¹⁴

GEBED

'Wij kunnen grote stappen voorwaarts doen in de vervolmaking van ons eigen gedrag. Wij kunnen volmaakt zijn in onze gebeden aan onze Vader in de hemel. Het is bij sommige zaken moeilijk om er volmaakt in te zijn, maar ik hoop dat iedereen hier, zowel de mannen als de vrouwen en de kinderen, 's avonds en 's morgens op de knieën gaat en de Heer dankt voor zijn zegeningen, de Heer dankt voor zijn goedheid, de Heer dankt voor iedere

gave die Hij heeft geschonken, en bidt voor de kracht om het goede te doen, en de Heer herinnert aan allen die in nood zijn. Wij kunnen volmaakt zijn in onze gebeden, broeders en zusters.¹⁵

DE GEEST HERKENNEN

'Hoe weten wij de zaken van de Geest? Hoe weten wij dat ze van God zijn? Door de vruchten. Als iets leidt tot groei en ontwikkeling, als het leidt tot geloof en getuigenis, als het leidt tot een betere manier om iets te doen, als het leidt tot goddelijkheid, dan komt het van God. Als het ons neerhaalt, als het ons duisternis brengt, als het ons verwart en zorgen baart, als het tot ongeloof leidt, dan is het van de duivel.¹⁶ □

NOTEN

1. Bijeenkomst, Praia (Kaapverdië), 22 februari 1998.
2. Regionale conferentie, Ciudad Juárez (Mexico), 15 maart 1998.
3. Ringconferentie Salt Lake-Bonneville, 23 november 1997.
4. Bijeenkomst, Nairobi (Kenia), 17 februari 1998.
5. Regionale conferentie, Port Hancourt (Nigeria), 15 februari 1998.
6. Regionale conferentie, Jordan (Utah), 2 maart 1997.

CONCHA'S

Hillary Huefner
ILLUSTRATOR ROBERT T. BARRETT

Gandía, een klein plaatsje in het zuiden van Spanje, ligt verscholen aan een inham van de Middellandse Zee. Het is een schilderachtig stadje met sinaasappelbomen, vissersboten en souvenirwinkeltjes. Tijdens mijn voltijdzending in het zendingsgebied Barcelona (Spanje) werd ik daar in december 1993 tewerkgesteld.

Een paar maanden later, in de paastijd, was ik verrukt te zien hoe de lente op Gandía neerstreek. De wolken verdwenen, de lucht werd helder en de straten liepen vol met vrouwen die boodschappen gingen doen en onderweg van en naar de markt een praatje met elkaar maakten. Er werden plaatselijke festiviteiten gehouden met fanfares, parades en speciale missen in de kleine kathedraal. En tegen de avond was de lucht verzaaid met de geur van de sinaasappelbloesem.

Mijn collega en ik waren goede vrienden geworden van een lid van de gemeente Gandía, een vrouw die Doris Kessler heette. Op een dag zei ze met een glimlach: 'Ik heb mijn buurvrouw, Concha, een exemplaar van het Boek van Mormon gegeven en ze wil graag kennis met u maken'.

Toen we een afspraak hadden gemaakt, belden we bij Concha aan. Een zachte stem vroeg ons binnen. De kleine kamer was donker; de ramen en luiken waren dicht om de ontoereikende warmte van een

WEDERGEBOORTE

klein gaskachelkje binnen te houden. Een lamp met een zwanenhals verlichtte het gezicht van een vrouw die pijn had en lag te bibberen van de kou.

Jaren geleden had Concha een ernstige val gemaakt waarbij ze in beide benen botten had gebroken. De dokters hadden pennen in haar enkels bevestigd voor draagkracht, maar na nog een paar keer gevallen te zijn, moest ze accepteren dat ze bedlegerig zou blijven. 'Als u nog een keer valt,' waarschuwden de dokters haar 'moeten we uw benen amputeren'. Daarom ging Concha alleen maar naar de kruidenierswinkel op de begane grond van de flat en verder bleef ze in bed. Ze raakte steeds meer ontmoedigd naarmate haar gewicht toe- en haar kracht afnam.

Zoals het grootste gedeelte van de bevolking in Spanje was Concha Femenía Martí van huis uit katholiek. Maar toen ze volwassen was, begon ze andere godsdiensten te onderzoeken. Ze had met groot enthousiasme een exemplaar van het Boek van Mormon aangenomen van zuster Kessler en nu vertelden mijn collega en ik haar over de leerstellingen van Jezus Christus. Duisternis maakte letterlijk plaats voor licht in haar kleine appartement toen de woorden van de zendelingenlessen haar hart raakten. Haar lichaam kwam tot rust en haar gezicht begon te stralen.

Concha bestudeerde de Schriften, bad nederig en vurig en aanvaardde waarheid na waarheid. Een lid van de gemeente haalde haar iedere zondagochtend op, zodat

ze de kerkdiensten kon bijwonen. Ze aanvaardde de uitnodiging om zich te laten dopen en begon in een plastic potje kleingeld te sparen voor een tempelreis.

De zondag voor haar doop was degene die haar op zou halen zo druk bezig dat hij het vergat. We vonden al snel iemand anders met een auto, maar hij kwam niet ver. Daar op de parkeerplaats stond Concha, zwetend en snakkend naar adem en zwaar leunend op haar krukken. Ze glimlachte toen we haar tegemoet renden en begroetten. 'Ik wist dat er iets tussen gekomen moest zijn', zei ze. 'Maar ik wilde zo graag genieten van de zegeningen van het evangelie — ik wilde me door niets laten tegenhouden!'

Ze was niet de enige die zondag die er baat bij had dat ze naar de kerk was gegaan. Toen de leden die dag hun getuigenis gaven, uitten velen hun dankbaarheid voor Concha's bekering en toewijding en beloofden de Heer nog beter te zullen dienen.

Drie maanden na haar doop is Concha gesteund als ZHV-presidente. Ze is zich nog steeds aan het voorbereiden op haar reis naar de tempel en geeft haar getuigenis wanneer ze maar kan.

Als ik aan de lente denk, de verzoening van Jezus Christus en een nieuw begin, denk ik altijd aan Concha en die dag dat zij op de stoep haar getuigenis uitstraalde. Het doet me ook denken aan een andere dag — de dag dat zij vol vreugde uit het doopwater kwam en deelgenoot was geworden van het heilige symbool van de wedergeboorte. □

VRAAG EN ANTWOORD

Hoe kan ik weten of ik van het avondmaal mag nemen?

We hebben geleerd dat we niet van het avondmaal mogen nemen als we daar niet voor in aanmerking komen. Hoe weet ik of ik ervan mag nemen? Er zijn momenten dat ik voel dat het niet zo is, maar dan neem ik er toch van omdat ik het niet zeker weet of omdat ik bang ben wat anderen wel niet zullen denken. Wat moet ik doen?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD

We hebben iedere week tijdens de avondmaalsdienst het voorrecht om een zeer waardevol verbond te hernieuwen. In feite is het avondmaal de allerbelangrijkste reden waarom we de dienst bijwonen. Als we van de symbolen van de verzoening van de Heer nemen, beloven we drie dingen: de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. De Heer op zijn beurt belooft ons dat wij altijd zijn Geest bij ons zullen hebben. Wat een geweldig geschenk! We kunnen geen groter gevoel van liefde en welbevinden ervaren dan wanneer we de Geest van de Heer bij ons hebben.

Het avondmaal is een wekelijkse gelegenheid om ons te herinneren aan wat we hebben beloofd. Het is een ogenblik om over ons leven na te denken en onze daden van die week nog eens te bekijken. Als we fouten hebben gemaakt of vergeten zijn wat we eigenlijk wel hadden moeten doen, worden we er door het avondmaal aan herinnerd dat we moeten veranderen. Op die manier draagt

het avondmaal ertoe bij dat we het evangelie beter naleven. Het draagt ertoe bij dat de leringen van de Heer deel van ons dagelijks leven worden en het motiveert ons tot bekering. Het biedt ons de gelegenheid onze doopverbonden te hernieuwen. Als we dat doen, kan de Geest van de Heer beter bij ons blijven en zullen we meer op onze Heiland, Jezus Christus, gaan lijken.

Natuurlijk lijken we niet van het ene op het andere moment op de Heiland. Niemand is volmaakt. We maken allemaal fouten. Zolang we maar proberen vooruitgang te maken en een betere discipel van Jezus Christus te worden, zijn we waardig om van het avondmaal te nemen.

Het is echter wel zo dat we door bepaalde zonden niet van het avondmaal mogen nemen, vooral als we ze proberen te bedekken. Als we opzettelijk zondigen zonder het verlangen te hebben ons te bekeren, dan moeten we niet van het avondmaal nemen. Als we in zo'n situatie van het avondmaal nemen, zal het ons waarschijnlijk meer schaden dan baten (zie 3 Nephi 18:29).

Als we voor de keuze staan of we wel of niet van het avondmaal zullen nemen, kunnen we onszelf bijvoorbeeld de volgende vragen stellen: *Neem ik alleen maar van het avondmaal zodat mijn ouders en mijn vrienden naast me, zich niet afvragen wat er aan de hand is? Neem ik van het avondmaal om de verkeerde keuzen die ik heb gemaakt, te verbergen? Negeer ik een naar gevoel dat aan me knaagt? Zet ik mijn verstand op nul zodat ik er verder niet over na hoeft te denken?*

Als we naar ons leven kijken door onszelf deze en soortgelijke vragen te stellen, zien we de noodzaak tot bekering beter in. En als we ons niet bekeren van ernstige overtredingen dan behoren we niet van het avondmaal te nemen. Voordat we van het avondmaal nemen, is het beter om onze hemelse Vader eerst om vergeving te vragen. Dan moeten we, als dat vereist wordt, die ernstige zonden eerst met de bisschop of gemeentepresident bespreken en zo mogelijk met degenen die we gekwetst hebben. Als we dat doen, nemen we een enorme stap in de richting van het eeuwige leven. We nemen dan van

het avondmaal zoals Moroni beschreef: 'Zie toe, dat gij niet onwaardig van het avondmaal van Christus gebruikt, doch ziet toe, dat gij alle dingen in waardigheid doet, en doet ze in de naam van Jezus Christus, de Zoon van de levende God; en indien gij dit doet, en tot het einde volhardt, zult gij geenszins worden uitgeworpen' (Mormon 9:29).

Kunt u met deze beginselen in gedachten begrijpen waarom het voor ons allen belangrijk is om niet zomaar conclusies te trekken en een ander te veroordelen? We doen allemaal ons best om vooruitgang te maken en als iemand niet van het avondmaal neemt, is dat een zaak tussen die persoon en de Heer. In feite kan het zo zijn, zoals uit de vraag al blijkt, dat iemand gewoon niet weet wanneer hij wel en niet van het avondmaal behoort te nemen. Het kan ook zijn dat iemand zich aan het bekeren is van een ernstige overtreding. In plaats van slecht over die persoon te denken, zouden we blij moeten zijn dat hij of zij de noodzakelijke stappen neemt om het probleem op te lossen. In geen van beide gevallen mogen we degene die niet van het avondmaal neemt, veroordelen. Als ware heiligen der laatste dagen behoren we de lasten van een ander niet zwaarder te maken.

ANTWOORDEN VAN LEZERS

Denk in plaats van aan de reactie van degene naast je aan onze hemelse Vader die verdrietig is om

iedere vorm van misleiding.

Diana Jones,

Wijk Epsom,

Ring Crawley (Engeland)

Onlangs had ik een doel voor *Mijn persoonlijke vooruitgang* gesteld dat betrekking had op het avondmaal. Daardoor heb ik nu een goede raad. Lees Matteüs 26:26–28. Daarin kunnen we lezen dat Christus het avondmaal ronddiende om ons eraan te herinneren dat we vergeving voor onze zonden kunnen ontvangen. Denk tijdens het avondmaal na over Jezus Christus en alles wat Hij voor ons heeft gedaan en denk eraan dat we allemaal vergeving kunnen ontvangen als we ons bekeren.

Kimberly Broderick,

Wijk Edgewood,

Ring Baltimore (Maryland)

Iedereen heeft een geweten. Als we na gebed het gevoel hebben niet in aanmerking te komen om van het avondmaal te nemen, moeten we dat ook niet doen, maar moeten we met onze bisschop gaan praten. Door zijn raad te volgen, kunnen we misschien weer het gevoel krijgen dat we wel van het avondmaal mogen nemen.

Onyekachi E. Onyenkwere,

Wijk Okpu-Umuobo Road,

Ring Abu (Nigeria)

Het is belangrijk om in gedachten te houden dat we, als we van het avondmaal nemen, ons verbond met

Diana Jones

Kimberly Broderick

Onyekachi E. Onyenkwere

Racquel Ignacio

N. Onyewychi Inyamah

Adriane Hitomi Hirata

J6 Janes

Lose 'O Vikatolia Kinikini

de Heer hernieuwen — niet met onze vrienden, familie of naasten.

Racquel Ignacio,
Wijk Baguio University,
Ring Baguio (Filipijnen)

Door onze keuzevrijheid kunnen we ervoor kiezen het anderen naar de zin te maken of de Heer. We behoren nederig van het avondmaal te nemen en ons zo nodig te bekeren zodat we de Geest van de Heer bij ons kunnen hebben.

N. Onyewychi Inyamah,
Wijk Amumara,
Ring Owerri (Nigeria)

Mijn ouders hebben me altijd geleerd dat ik eerlijk moet zijn tegen God en mezelf. Ik weet dat ik verantwoordelijk ben voor mijn daden. Als ik het gevoel heb dat ik niet van het avondmaal moet nemen, denk ik eraan dat ik een verbond met God heb gesloten. Als het tijd is voor het avondmaal bereid ik mezelf erop voor door in gedachten een lofzang te zingen, een tekst te lezen en om hulp te bidden voor mijn tekortkomingen.

Adriane Hitomi Hirata,
Gemeente Canaa,
District Ipatinga (Brazilië)

Het is belangrijk om in te zien dat we allemaal zondigen. Ondanks onze fouten en tekortkomingen proberen we het evangelie na te leven en mogen we eerbiedig van het avondmaal nemen. Tijdens het heilig avondmaal moeten we een diep respect voor de Heiland tonen. Het heeft mij geholpen om na het nemen van het avondmaal mijn ogen dicht te doen, mijn hoofd te buigen en me te concentreren op de Heiland en het

doel van het avondmaal.

J6 Janes,
Gemeente Je-Paraná,
District Vilhena (Brazilië)

Soms vergeten we tijdens het avondmaal waarom we ervan nemen — de Heer Jezus Christus heeft een groot en eeuwig offer gebracht voor de mensheid en we hernieuwen ons doopverbond met Hem.

Als we geneigd zijn om van het avondmaal te nemen als dat niet moet, alleen maar omdat we bang zijn wat anderen ervan zullen denken, denk dan aan de volgende tekst: 'de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan' (1 Samuël 16:7).

Lose 'O Vikatolia Kinikini,
Wijk 'Uiha,
Ring Ha'apai (Tonga)

Je kunt aan deze rubriek bijdragen door de onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord — het moet uiterlijk 1 juni 1999 binnen zijn — naar QUESTIONS AND ANSWERS, International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150 -3223, USA. Typ of schrijf je antwoord gerust in je eigen taal. Vermeld je naam, adres, wijk/gemeente en ring/district. Voeg er zo mogelijk een foto van jezelf bij. Die wordt niet teruggestuurd. Niet alle ingezonden antwoorden worden gebruikt.

VRAAG: *Mijn ouders maken zich ongerust over mijn vriendenkring omdat een van mijn vrienden alcohol drinkt en spijbelt. Maar mijn vriend heeft ook goede eigenschappen. Hoe kan ik mijn vriend helpen, maar tegelijkertijd naar de raad van mijn ouders luisteren?* □

De nieuwe gemeente in Delft

Jaren geleden was er in Delft een bloeiende gemeente van de kerk, maar onder meer door verhuizing van een groot aantal leden is de gemeente steeds verder afgebrokkeld. Sinds 16 november 1997 zijn er weer kerkdiensten in Delft gehouden, onder leiding van broeder Edward Moolenburgh als presiderende ouderling.

Een half jaar later werd zijn taak overgenomen door broeder Davy Foss. Er kwamen weer voltijdzendingen in Delft, om samen met de ringzendingen aan de opbouw van de gemeente te werken. Met goedkeuring van het Eerste Presidium is na een jaar, op 15 november 1998, de gemeente Delft georgani-

seerd door het presidium van de ring Den Haag. Deze ring telt daardoor nu zestien units; eerder waren de gemeenten Amstelveen, IJmond, Wassenaar en Hoorn als zelfstandige gemeenten aan de ring Den Haag toegevoegd.

Ouderling John Herman Michel Navarro werd in november aangesteld als gemeentepresident in Delft, met de ouderlingen Bas Dekker en Hans Verdonk als raadgevers. Andere leiders in de nieuwe gemeente zijn Adrie de Jong als quorumpresident ouderlingen, Jared Verdonk als zendingsleider en Rachel Muntinga als presidente van de zustershulpvereniging. ■

Van links naar rechts: ZHV-presidente R. Muntinga en de priesterschapsleiders H. Verdonk, M. Navarro, A. de Jong, B. Dekker (achteraan) en J. Verdonk van de gemeente Delft.

Nieuwe kerkgebouwen

Nog voor het einde van het afgelopen jaar konden de gemeentes Almere (ring Den Haag) en Sint-Niklaas (ring Antwerpen) hun nieuwe gebouw in gebruik nemen. Intussen was de nieuwbouw in Breda al ver gevorderd. In deze aflevering van Kerknieuws treft u een verslag aan uit de gemeente Almere; over Sint-Niklaas en Breda zullen wij later nog berichten.

Johan Paul Jongkees overleden

Op 31 december 1998 overleed Johan Paul Jongkees, de eerste Nederlandse ringpresident en de eerste Nederlandse tempelpresident. Broeder Jongkees werd tijdens de Tweede Wereldoorlog in een Duits kamp door een medegevangene tot de kerk gebracht. In 1945 werd hij in Amsterdam gedoopt. Na zijn verhuizing naar Leiden werd hij als gemeentepresident geroepen. In 1961 werd broeder Jongkees president van de eerste ring op het Europese vasteland, de ring Den Haag. In 1974 werd hij patriarch van dezelfde ring, en vier jaar later riep president Kimball als president van de Londen-tempel. Daarna was broeder Jongkees regionaal vertegenwoordiger

en opnieuw patriarch.

Abonnementen 'De Ster'

In oktober 1998 riepen we onze lezers op om te helpen het aantal abonnees op *De Ster* te vergroten. Inderdaad is er intussen een lichte stijging van het aantal abonnementen geweest, maar het streefgetal van 2000 is nog lang niet gehaald. Intussen rekenen we er wel op dat we tenminste tot volgend jaar nog maandelijks een nummer van *De Ster* zullen hebben, en hopelijk ook nog heel lang daarna, maar dan mag het aantal lezers nog wel wat groeien. Zou het niet mooi zijn als we het jaar 2000 konden ingaan met 2000 abonnees?

Kerstconcert ring Rotterdam

In het kerkgebouw Rotterdam-1 werd op 19 december een kerstconcert verzorgd door het Concertkoor 'Moroni'. Het programma, met muziek variërend van klassiek (Händel) tot musical-stijl ('White Christmas') viel bij velen in de smaak, en de aanwezigen maakten ook maar al te graag gebruik van de gelegenheid om een aantal kerstliederen mee te zingen. Op 9 januari werkten twintig leden van het koor mee aan het (vijfde) nieuwjaarsconcert van de

ring Apeldoorn. Volgens verschillende bezoekers klonk het beter dan ooit.

Algemene conferentie: 3 en 4 april

Op zaterdag 3 april en zondag 4 april (Eerste Paasdag) vindt de jaarlijkse algemene conferentie van de kerk plaats in de Tabernakel te Salt Lake City. Door middel van een satellietverbinding is de conferentie in alle ringen in Nederland en België via de televisie te volgen. De plaatselijke kerkleiders kunnen u informeren over de juiste tijden van de uitzendingen, die gewoonlijk naar keuze in het Engels of in het Nederlands kunnen worden gevolgd.

Concerten in Sint-Niklaas, Leuven en Groningen

Rond deze maand zijn drie concerten gepland die zullen worden verzorgd door leden van het Concertkoor 'Moroni'. Op zaterdag 27 maart om 20.00 uur in Sint-Niklaas en op zaterdag 10 april om 19.00 uur in Leuven, beide in de ring Antwerpen. Aangezien de datums kort voor en na Pasen vallen, zal het programma met gesproken woord, solozang en koorzang in het teken staan van het zoenoffer van Jezus Christus. Op 1 mei is een voorjaarsconcert gepland in Groningen. Voor meer informatie kunt u terecht bij de plaatselijke kerkleiders en bij de contactpersonen van het koor: Joan Ahrens (telefoon 0487-542648, email fenika@xs4all.nl) en Sonja Gout (telefoon 0598-327363).

Heiligen der laatste dagen en rooms-katholieken zingen samen voor goed doel

De 120 leden van het Heart of America Mormon Choir gaf twee concerten samen met rooms-katholieke koren in Johnson County (Kansas, V.S.). Op die manier werd geld ingezameld om voedsel te kopen voor behoeftige gezinnen. ■

Broeder J. P. Jongkees (links) als toek tijdens de regionale conferentie in 1976 te Amsterdam.

Nieuw kerkgebouw leidt tot veel positieve ervaringen

Op vrijdag 27 november 1998 overhandigde de aannemer de sleutels van het nieuwe kerkgebouw in Almere aan onze gemeentepresident, Ferdi Broekman. Diezelfde avond nog kwamen alle leden enthousiast het gebouw bekijken en werd er een indeling gemaakt. Er waren versnaperingen meegebracht, die we gezellig opaten, nadat we onze hemelse Vader hadden bedankt voor dit geweldige gebouw, dat nu geheel tot onze beschikking stond.

Op zondag 6 december was het dan eindelijk zover... met grote dankbaarheid in ons hart mochten wij in Almere dan eindelijk onze eredienst voor de Heer in een eigen kerkgebouw bijwonen. Het werd een feestelijke aangelegenheid, waarbij de hele kapel vol was met mensen. Het voltallig ringpresidium van de ring Den Haag was aanwezig, en vele andere bezoekers uit de ring. Bij deze gelegenheid zong het ouderlingenquorum een lied voor ons. Dat was een bijzondere ervaring; zoveel priesterschapdragers op het podium in zang verend.

Spoedig volgden veel meer feestelijkheden. We hebben een bijzondere kerstdienst gehad, waarbij ook de buurt was uitgenodigd om de geboorte van Jezus te vieren, met veel zang en een levend kersttafereel. Op het initiatief van een aantal jongeren in de gemeente is er een hoop werk verricht om een aantal van de vele daklozen in Nederland een kerstpresentje te kunnen geven. Bij de genodigden waren vier mensen van het Leger des Heils aanwezig om zo'n 250 cadeaus voor daklozen in ontvangst te nemen. De jeugd van Almere wilde op deze manier het kerstfeest onvergetelijk maken voor mensen die het veel minder hebben dan wij. Met behulp van de 'kerstman', die normaliter de kerstcadeautjes gééft, werden nu cadeaus verzameld. De kinderen kwamen hem presentjes geven, zodat ook deze overhandigd konden worden aan het Leger des Heils, samen met de vele andere cadeaus. Deze cadeautjes waren afkomstig van leden en buurtbewoners. Het is goed om te zien wat je met samenwerking tot stand kan brengen. Misschien een andere geloofsopvatting, maar toch één van hart en zin om anderen te helpen. En dat is toch de ware kerstgedachte.

Toen het nieuwe jaar was ingeluid, zijn we met alle organisaties aan de slag gegaan om de officiële

opening en het open huis tot een succes te maken. Zaterdag 9 januari 1999 was het dan zover... Het was een prachtige zonnige dag, die goed uiting gaf van de bijzondere Geest die aanwezig was. Om tien uur begonnen we met een korte dienst, waarbij ook de aannemer, de architect en een gemeenteraadslid aanwezig waren.

De laatstgenoemde was mevrouw S. van Ooyen, die in 1997 als wethouder, samen met onze gemeentepresident, na onze pionierstocht de eerste spade voor het kerkgebouw heeft gestoken. Het was goed om te zien welk gebouw daar na anderhalf jaar was gekomen en wat er zich binnen in het kerkgebouw afspeelt. Vele bezoekers zijn deze dag langs geweest en werden rondgeleid om bij de hulporganisaties vragen te kunnen stellen en te zien wat er werd georganiseerd. De presentaties zagen er verzorgd uit; workshops, muziek, video en zelfs een computerpresentatie gaven extra luister aan het geheel. Ook de voor familiegeschiedenis ingerichte kamer werd goed bezocht, en de zendelingen konden die dag meer dan twintig exemplaren van het Boek van Mormon weggeven.

Aan het einde van de rondleiding kregen de mensen een boekje mee met wetenswaardigheden over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Al met al kwamen ongeveer 50 niet-leden op de open dag. Men was zeer te spreken over de vormgeving van het gebouw, dat zo goed bij de rest van de omgeving paste. Ook gaven velen te kennen dat ze graag op de hoogte werden gehouden van de diverse activiteiten in de kerk. Na een vermoeiende dag is het goed feestvieren vonden de pioniers... en ook deze 'Flevopioniers' hebben nog een zeer geslaagde feestavond gevierd. Nadat allen verkwikt en versterkt waren door het meegebrachte 'Indische' eten, vormde een stoelendans het begin van een zeer geslaagde dansavond voor jong en oud.

Dit alles was een mooi begin voor ons nieuwe kerkgebouw. We vertrouwen erop dat we, met alle enthousiasme van de leden van de gemeente Almere, dit feestelijke gevoel er nog lang in zullen houden, zodat we binnen twee jaar kunnen uitkijken naar een verbouwing van het kerkgebouw voor onze *wijk!* ■

Annette en Bart van der Put

Gebeurtenissen in 1998

Het jaar 1998 zal in de geschiedenis van de kerk bekend staan als het jaar waarin met de bouw van kleine tempels werd begonnen, maar duizenden leden zullen het zich herinneren als het jaar waarin ze de president van de kerk zagen. President Hinckley legde binnen een jaar ongeveer 124.000 kilometer af.

Nederland en België

Een hoogtepunt voor de leden in Nederland en Vlaanderen was de regionale conferentie op 7 juni in Rotterdam, die werd gepresideerd door ouderling Thomas S. Monson van het Eerste Presidium. Leiders van de kerk spraken tot de leden over het naleven van het evangelie thuis en de verkondiging van het evangelie aan de mensen in onze omgeving.

Een andere bijzondere gebeurtenis was het concert door het Mormoons Tabernakeloor in Brussel, slechts weinige dagen later. Meer dan 1500 mensen bezochten dit optreden van het beroemde koor, dat de kerk in België veel publiciteit opleverde.

Er werden nieuwe gemeentes geopend in IJmond, Wassenaar, Hoorn, Winterswijk en Delft. De gemeentes Leuven, Sint-Niklaas en Almere kregen een heel nieuw kerkgebouw; ook de gemeente Winterswijk vond een mooi onderkomen. De ring Rotterdam nam na vele jaren afscheid van president Vernes en kreeg een nieuw ringpresidium, bestaande uit de ouderlingen Hans Noot, Hylke Falkena en Arto Hoornweg.

West-Europa

In juni 1998 bezocht president Hinckley Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en Engeland. Hij sprak tot meer dan 12.000 leden in de drie eerstgenoemde landen, en wijdde op 7 juni de Preston-tempel (Engeland) in. Ook president Monson be-

zoucht verschillende landen, waaronder Nederland.

Tijdens zijn bezoek aan Frankrijk maakte president Hinckley bekend dat er een (kleine) tempel in of bij Parijs zal worden gebouwd.

Het Mormoons Tabernakeloor uit Salt Lake City maakte in juni en juli een tournee door Europa. Deze leverde de kerk veel publiciteit op. Enkele concerten werden via radio of televisie uitgezonden.

Op 18 december maakte het Eerste Presidium de datums bekend van het open huis (20 februari t/m 13 maart 1999) en de inwijding (20 maart) van de Madrid-tempel (Spanje).

Oost-Europa

Op 18 maart werden twee zendingen in Saratov (Rusland) ontvoerd. Er werd een losgeld geëist, maar vier dagen later werden de twee ouderlingen ongedeerd vrijgelaten. De politie arresteerde de ontvoerders, die intussen tot gevangenisstraf zijn veroordeeld.

Op 14 mei werd de kerk in Rusland officieel erkend als godsdienstige organisatie volgens de nieuwe Russische wet van 1997. Deze erkenning houdt onder meer de toestemming in om zendingswerk te doen en kerken te bouwen.

Op 28 juni werd het eerste kerkgebouw in de Oekraïne ingewijd door ouderling Wayne M. Hancock van de Zeventig.

Op 8 augustus maakte het Eerste Presidium bekend dat er een tempel in of nabij Kiev, hoofdstad van de Oekraïne, zal worden gebouwd.

Op 17 oktober werden twee zendingen in het zendingsgebied Jekaterinenburg (Rusland) neergestoken door een dronken man die willekeurige voorbijgangers aanviel. Ouderling José Mackintosh stierf aan zijn verwondingen, terwijl zijn collega in het ziekenhuis moest worden opgenomen.

President Hinckley

In februari 1998 bezocht president Hinckley de leden in West- en Zuid-Afrika. Hij sprak meer dan 30.000 mensen toe en maakte de bouw van een tempel in Ghana bekend. In maart bezocht hij Mexico, waar meer dan 53.000 leden naar zijn toespraken luisterden.

In juli bezocht president Hinckley West-Europa en begon hij een rondreis door Canada die eindigde op 8 augustus. In Canada sprak hij meer dan 50.000 kerkleden toe. Ook maakte hij de bouw van verschillende nieuwe tempels in Canada bekend.

Een uur lang duurde het interview met president Hinckley in het programma *Larry King Live* op 8 september, dat door de CNN-televisie over heel de wereld werd uitgezonden.

In de loop van het jaar reisde president Hinckley naar verschillende delen van de Verenigde Staten, waar hij iedere keer weer duizenden leden toesprak – zelfs 20.000 leden op 18 oktober in Chicago.

Algemene autoriteiten

Op 9 januari 1998 overleed Paul H. Dunn, emeritus algemene autoriteit en bekend spreker en schrijver over het evangelie.

In april ontvingen president Monson en zijn vrouw een onderscheiding voor humanitaire hulp van de Friends of St. Joseph Villa, een organisatie voor gezondheidszorg. President Faust ontving het ereburgerschap van Sao Paulo (Brazilië).

Tijdens de algemene conferentie in april werd een aantal nieuwe leden van de verschillende quorums van Zeventig ondersteund; in oktober verkregen vier leden van het Eerste quorum van zeventig de status van emeritus algemene autoriteit.

Op 14 november kwam ouderling Dallas N. Archibald van de Zeventig

om het leven door een ongeval bij het vissen in de rivier de Biobio (Zuid-Chili).

Nieuwe tempels

Tijdens de algemene conferentie in april kondigde president Hinckley aan dat er dertig kleine(re) tempels zouden worden gebouwd. In de loop van het verdere jaar werd de locatie van 28 daarvan bekendgemaakt. De eerste kleine tempel werd reeds op 26 juli ingewijd in Monticello (Zuidoost-Utah).

Tevens werden plannen voor de bouw van grote tempels in alle werelddelen bekendgemaakt. Voor een aantal nieuwe tempels werd de eerste spade gestoken; verschillende tempels werden ingewijd.

Hulpverlening

Leden in Orlando (Florida) hielden de mensen in Kissimmee, nadat deze plaats op 22 februari door een tornado was getroffen. Ook Earlimart (Californië) werd door natuurgeweld getroffen; daar werd hulp geboden door de leden van de naburige ring Bakersfield.

In oktober werden verscheidene dorpen in Texas overstroomd. 550 leden uit naburige ringen hielpen bij het opruimen en herstellen van de schade.

In november werd meer dan 300.000 kilo voedsel en kleding naar

Het Mormoons Tabernakelkoor tijdens een kerstprogramma in de Tabernakel.

Photograph: Waddor, C. Anderson

Honduras, Nicaragua en Guatemala gezonden, om de slachtoffers van de orkaan Mitch te helpen. Op 19 november ging president Hinckley zelf naar Nicaragua en Honduras, om de leden in de getroffen gebieden te troosten en toe te zien op de hulpverlening door de kerk.

Mormoons Tabernakelkoor

Het Tabernakelkoor uit Salt Lake City trad in juni en juli 1998 in zeven Europese landen op. Op 19 juli begon het koor aan het zeventigste jaar van de wekelijkse radio-uitzendingen van *Music and the Spoken Word*, die al een aantal

jaren tevens op de televisie te zien zijn.

Het Mormoons Tabernakelkoor ontving verschillende bijzondere gasten, waaronder het jongenskoor uit Zürich (Zwitserland) en de wereldberoemde King's Singers uit Engeland, waarmee concerten in de Tabernakel werden gegeven.

Het in 1997 opgenomen programma 'A Christmas Gloria' werd in de kerstperiode van 1998 in China door de televisie uitgezonden. Het jaarlijkse kerstconcert van het Tabernakelkoor, dat het afgelopen jaar plaatsvond op 19 december, werd via satelliet-televisie rechtstreeks uitgezonden naar meer dan 3000 kerkgebouwen in Noord- en Midden-Amerika.

Zendingswerk

Op 10 januari 1998 werd de opening van dertien nieuwe zendingsgebieden bekendgemaakt: tien in Noord- en Zuid-Amerika, de overige in Taiwan, Madagascar en Australië.

In Engeland verrees, dichtbij de nieuwe Preston-tempel, een opleidingscentrum voor zendingelingen. In augustus wijdde ouderling Russel M. Nelson nog een nieuw opleidingscentrum voor zendingelingen in, in Lima (Peru). ■

Ontwerp voor in de toekomst te bouwen kleine tempels.

President Hinckley bezoekt slachtoffers van de orkaan Mitch en de oostkust van de Verenigde Staten

Naar aanleiding van de schade veroorzaakt door de orkaan Mitch, regelde president Gordon B. Hinckley in november 1998 snel een bezoek aan Honduras en Nicaragua om 'met onze mensen daar te praten en ze te bemoedigen in hun geloof dat ze vol moeten houden ondanks die verschrikkelijk ramp die ze hebben meegemaakt.' Eerder die maand bezocht hij de leden in Greenville (North Carolina), Richmond (Virginia) en Baltimore (Maryland), ontving de onderscheiding 'Internationaal leider van het jaar' op de Marriott School of Management van de Brigham Young University, sprak tijdens een geestelijk programma aan de BYU en wijdde een nieuw kantoorgebouw van de kerk voor commerciële aangelegenheden in, de Gateway Tower West, in het centrum van Salt Lake City.

Nicaragua en Honduras

President Hinckley werd op zijn reis naar Midden-Amerika vergezeld door ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen en bisschop H. David Burton van de Presiderende Bisschop. In Nicaragua voegde ouderling William R. Bradford van de Zeventig, president van het gebied Midden-Amerika, zich bij hen, en in Honduras ouderling Lynn G. Robbins van de Zeventig, raadgever in het gebiedspresidium.

Op 19 november kwamen ongeveer 1.300 leden bijeen in een overdekt stadion in Managua (Nicaragua). President Hinckley uitte zijn dankbaarheid dat, voor zover bekend, slechts vier heiligen der laatste dagen overleden waren, terwijl naar schatting 11.000 mensen in de orkaan waren omgekomen. 'Broeders en zusters, ik geef u de geruststelling, de troost en de verzekering dat wij u niet zonder voedsel, kleding of onderdak zullen laten zo-

lang de kerk over hulpmiddelen beschikt', zei hij. 'Wij zullen al het mogelijke doen om te helpen op de door de Heer aangegeven wijze, en dat is door middel van de bisschoppen en gemeentepresidenten. Ik wil hen vandaag eer bewijzen, die grote, goede mannen die geroepen zijn om over u te waken, voor u te zorgen en u in tijden van nood te helpen.'

De volgende dag, op 20 november, sprak president Hinckley in een basketbalstadion in San Pedro Sula (Honduras) tot ongeveer 7.250 mensen. 'We zijn bij het ringgebouw in La Lima geweest. Daar waren mensen met scheppen, bezems en water aan de gang', zei hij. 'Overmorgen, zondag, is dat mooie kerkgebouw opgeknapt en klaar om u te ontvangen. Ik dank u allen dat u zo fijn hebt samengewerkt om alles op te knappen. Er is nog veel werk te verzetten. Moge u daarin gezegend worden.'

Hij zei ook: 'De Heer heeft u gespaard, broeders en zusters, en daar moet u heel dankbaar voor zijn. Wij zijn gezegend. Het worden moeilijke tijden. Voor velen zullen er magere dagen met heel sober eten zijn. U zult tweedehands, maar goede kleren moeten dragen. U krijgt medicijnen om het verspreiden van ziekten tegen te gaan. U zult daar allemaal bovenop komen. Uiteindelijk zal ook alle modder verwijderd worden. Uiteindelijk wordt alles weer schoon en wordt dit allemaal een herinnering.'

Op zaterdagochtend 21 november sprak president Hinckley zo'n 7.400 mensen in een openlucht-voetbalstadion in Tegucigalpa (Honduras) toe. 'We hebben gezien hoe hulpeloos de mens is als de natuur raast', zei hij. 'We zijn echt hulpeloos. We kunnen er weinig tegen doen. We gaan beseffen dat we, (...) als we ons uiterste best hebben gedaan, op [God] moeten vertrouwen en zijn geboden moeten naleven. Alleen

daarin ligt onze veiligheid. We kunnen niet voorspellen waar zulke rampen komen – de ene keer hier, de andere keer daar, over de hele aarde. Laten wij naar aanleiding van deze ervaring dichtbij de Heer leven en ons zo gedragen dat wij zijn zegeningen verdienen.'

De kerk heeft honderdduizenden kilo's noodvoorraden naar Midden-Amerika verzonden. Leden die graag willen helpen worden aangeemoedigd om hun hulp aan te bieden bij de welzijnsbedrijven van de kerk, spullen te doneren via Deseret Industries, vastgavengaten te geven of te doneren aan het humanitaire hulpfonds van de kerk.

De oostkust van de Verenigde Staten

President Hinckley werd op zijn reis naar de oostkust van de Verenigde Staten vergezeld door zijn vrouw Marjorie, ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen en zijn vrouw Barbara, en ouderling John K. Carmack van de Zeventig, president van het gebied

President Hinckley praat in Midden-Amerika met zendelingen die aan de schoonmaakprojecten meewerken.

Noord-Amerika Oost, en zijn vrouw Shirley.

Op 13 november hield president Hinckley een toespraak voor ongeveer 8.600 leden van de kerk in Greenville (North Carolina). 'Onze Vader en onze Verlosser kennen is het belangrijkste in deze hele wereld,' zei hij. 'Als u dat getuigenis niet hebt, bid er dan om. Vraag de Heer om u met die kennis te zegenen. Lees de Schriften, doe goed, en dan zal daar een overtuiging van in uw hart groeien. De Heiland heeft gezegd: "Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten, of zij van God komt, dan of ik uit Mijzelf spreek" (Johannes 7:17). Zo krijgt men een getuigenis van die grote waarheid, die aan de kant geschoven wordt, maar die het fundament zelf is van het evangelie waarin wij geloven.'

Janet Hales, lerares Evangelieeler in de wijk Durham 2 van de ring Durham (North Carolina), zei: 'Ik liep het gebouw in en de Geest was voelbaar. Ik ben zo blij dat ik gegaan ben, niet omdat ik niet wist dat president Hinckley een profeet was, maar omdat hij zo'n steun voor ons allen is. Ik ben ook blij dat ik besloten had mijn kleine kinderen mee te nemen. Zij moeten ook weten wat wij van onze profeet vinden.'

De volgende dag, op 14 november, sprak president Hinckley ongeveer 7.000 leden toe, die in twee diensten in Richmond (Virginia) bijeengekomen waren. 'Wat is het toch geweldig,' zei hij, 'dat in deze kerk van de Meester iedere man die volgens de gedragsnormen leeft het priesterschap van God heeft, dat hij daartoe geordend is door handoplegging door hen die het al hadden en dat hij de macht heeft om met gezag in de naam van de Heer te spreken - en terecht, als zoon van de levende God.' Hij vervolgde: 'Wij zijn als volk een mengende bloemenborder waaruit de Heer hier en daar een bloem plukt, en daarvan een bisschop, ringpresident, zendingspresident, tempelpresident of wat dan

ook maakt. Het wonderbaarlijk daarbij is dat degene die geroepen is onder de inspiratie en leiding van de Heer tot de hoogte van die taak rijst.' Dominee Jeffrey Spence, regionaal voorzitter van de National Conference for Community and Justice in Virginia, merkte op: 'Het was een voorrecht te mogen luisteren naar een man die waarlijk een dienstknecht van God is en van mensen over de hele wereld houdt. Hij is een man van eer en zorgzaamheid. Het is fijn om een leider te kennen die ons aan het lachen kan maken. Het is geweldig om zoveel wijsheid in je nabijheid te mogen hebben.'

President Hinckley sprak op 15 november tot zo'n 7.000 leden in Baltimore (Maryland). 'Heeft u zich ooit gerealiseerd hoezeer u het getroffen heeft, hoe gezegend u bent dat u tot deze geweldige generatie in de geschiedenis van de mensheid behoort?' vroeg hij. 'Het is een wonder dat wij leven.' Ook zei hij: 'Ik vind het fijn om mannen en vrouwen aan te kijken die bidden.'

Stacey Davis, die zich op 1 november 1998 in de gemeente Baltimore University van de ring Baltimore (Maryland) heeft laten dopen, zei: 'President Hinckley heeft een bijzondere geest en dat kun je voelen. Nog voordat hij spreekt, merk je dat hij om mensen geeft. Door zijn toespraak in de algemene conferentie ben ik lid van de kerk geworden.'

Internationaal leider van het jaar

President Hinckley ontving op 6 november de onderscheiding 'Internationaal leider van het jaar' van de Marriott School of Management van de Brigham Young University. Critici van de kerk klagen dat de kerk één grote zakelijke onderneming is geworden, zei hij tijdens de uitreikingsceremonie. 'Ik wil echter beklemtonen dat het materiële nog nooit de boventoon heeft gevoerd over het geestelijke. Feitelijk gaan die twee hand in hand; het materiële voorziet in de middelen en mogelijkheden om het geestelijke te verwezenlijken. Eigenlijk zijn zij één en hetzelfde.' President Hinckley besprak uitvoerig wat de kerk allemaal onderneemt en legde uit: 'Wij zetten 350 tot 400 gebouwen per jaar neer, en we raken achter. We moeten ons nog meer inspannen en dat zullen we ook doen. Onze mensen moeten onderdak hebben, als wij willen dat ze in de kerk groeien.'

Geestelijk programma aan de BYU

Tijdens zijn toespraak in een geestelijk programma op 10 november aan de BYU zei president Hinckley: 'Wij zijn familie van God, met een enorm potentieel om uit te munten. De afstand tussen middelmatigheid en uitmuntendheid kan heel klein zijn.' Hij vervolgde: 'Die kleine extra inspanning maakt een reusachtig verschil.' ■

Schade veroorzaakt door de orkaan Mitch in Tegucigalpa (Honduras).

FOTO: MET DANK AAN NIEUWZ

Het Boek van Mormon in het Haïtiaans en het Roemeens gedrukt

Het Eerste Presidium heeft de druk van het Boek van Mormon in het Haïtiaans en de druk van een complete uitgave van het Boek van Mormon in het Roemeens aangekondigd. Die aankondiging betekent dat het Boek van Mormon voor het eerst in het Haïtiaans en voor het eerst in zijn geheel in het Roemeens beschikbaar zal zijn. (Sinds 1981 zijn gedeelten van het Boek van Mormon in het Roe-

meens verkrijgbaar.) Exemplaren hiervan kunnen in de plaatselijke distributiecentra worden gekocht of via de wijk- en gemeenteleiders worden besteld. In de brief waarin de druk van deze boeken bekend wordt gemaakt, moedigt het Eerste Presidium de leden aan 'om hun eigen exemplaren van de Schriften aan te schaffen en ze regelmatig bij hun persoonlijke studie, hun studie in gezinsverband,

en in kerkelijke bijeenkomsten en taken te gebruiken. Als [de leden] uit de Schriften leren en lesgeven, en daarbij bidden, zal hun getuigenis groeien en zullen hun kennis, hun liefde voor hun gezinsleden en anderen, en hun vermogen om anderen te dienen, toenemen, en zullen zij meer kracht ontvangen om verleiding te weerstaan en om de waarheid en het goede te verdedigen.' ■

Russische heiligen bezoeken de tempel te Seoul (Korea)

'Alleen hier voelen wij vrede in ons hart', zegt Vladimir Netsjporov, president van het district Wladiwostok (Rusland). Zo dachten al de zes Russische leden die de tempel te Seoul (Korea) bezochten, erover. Het groepje reisde vanaf de oostkust van Rusland naar de hoofdstad van Zuid-Korea om hun eigen begiftiging en verzegeling te ontvangen en soortgelijk werk voor hun voorouders te verrichten. Het groepje bestond uit Vladimir A. Netsjporov en zijn vrouw, Elena V. Spiridonova, de moeder van zuster Spiridonova, Vera A. Khodakova, en Victor V. Usov, zijn vrouw, Natalia N. Zubova en hun dochter Marina V. Usova.

President Netsjporov en zijn vrouw hadden hun eigen begiftiging al in 1994 ontvangen in de tempel te Portland (Oregon) en waren daar ook aan elkaar verzegeld. Over hun reis naar Korea zegt hij: 'Tijdens ons verblijf in de tempel en gedurende de tempelverordeningen hadden we een heel bijzonder gevoel. We voelden ons zo vredig en gelukkig. We hadden al onze problemen achter ons gelaten.' Zijn vrouw, Elena V. Spiridonova, voegt toe: 'Ik voelde me net zoals mijn man: uitzonderlijk gelukkig, levendig en rustig.'

Volgens tempelpresident Han In Sang werd voor deze gelegenheid voor het eerst in de tempel te Korea een tempeldienst in het Russisch gehouden. 'Dit is van grote betekenis:

dat nu leden uit het oosten van Rusland naar Korea beginnen te komen om de heilige zegeningen van de Heer te ontvangen. Die hadden zij nog niet vanwege de grote afstand en de hoge kosten', zegt hij. Wladiwostok ligt meer dan 700 kilometer ten noorden van Seoul.

De vierdaagse reis, van 20 tot en met 23 juni 1998, bood deze mensen ook de gelegenheid om vriendschap met de Koreaanse leden te sluiten. Bij die diensten was ook ouderling Rex D. Pinegar, destijds president van het gebied Azië Noord, aanwezig, alsmede plaatselijke kerkleiders, zoals de ouderlingen Ko Won Yong en Kim Chong-Youl, gebiedszeventigen, en enkele ringpresidenten met hun echtgenote uit Seoul en omgeving.

President Netsjporov zegt over deze ervaring: 'Ik heb met mijn broeders en zusters hier in Korea kennis gemaakt. Hoewel wij verschillende talen spreken en ik geen Koreaans ken, begrijp ik toch dat wij ons in dezelfde richting bewegen. Ik voel een band met de Koreaanse heiligen. Ik voel me in Korea op mijn gemak en veilig. (...) Ik denk dat ik veel goede vrienden in Korea heb gevonden.'

President Pinegar zegt over de Russische leden: 'Ik ben heel blij met hen. De kerk zal in de toekomst opmerkelijke vooruitgang maken in Rusland. En veel Russische leden zullen naar Korea gaan om hun tempelverordeningen te ontvangen.'

Zuster Pinegar zei daarop: 'Deze mensen hebben grote offers gebracht om naar het huis van de Heer te kunnen gaan. Zij zijn vastbesloten om trouw aan hun geloof te blijven en naar de tempel te gaan zodat de vooroordelen en misverstanden van de mensen om hen heen zullen verdwijnen en de kerk daar meer vooruitgang kan maken.'

Er worden al plannen gemaakt voor meer tempelreizen. President Han In Sang legt uit: 'Er is op verzoek van de president van het gebied Azië-Noord een speciale dienst voor de Russische heiligen gehouden. Het was zo'n opbouwende en geestelijke dienst. Ik hoop dat dit het begin is van de voortgang van het ware evangelie van Christus in veel Aziatische landen.' ■

Ouderling Pinegar (uiterst rechts), met zijn vrouw Bonnie, zei over de Russische heiligen op bezoek in de tempel te Seoul (Korea): 'Ik ben heel blij met ze.'

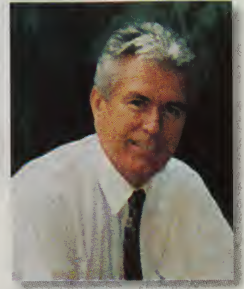
DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 1999

VAN VRIEND TOT VRIEND

Ouderling Dieter F. Uch

2

Uchtdorf van de Zeventig

Naar een interview door Janet Peterson

Als kind woonde ik in Zwickau (Duitsland). Mijn oma had een vriendin met wit golvend haar. Zij heette zuster Ewig en zij nodigde mijn oma uit naar de kerk. Toen mijn ouders daar met ons heengingen, zagen we veel kinderen. We waren allemaal onder de indruk van de gezinnen, de kinderen en de muziek, vooral het zingen. Ik voelde me direct thuis. De hele familie — behalve ikzelf, want ik was pas zes — liet zich dopen tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Toen ik acht was, doopte mijn vader me in een openbaar zwembad.

We kwamen in een oude villa bij elkaar voor de kerkdiensten. In onze kapel was een glas-in-lood raam van Joseph Smith in het heilige bos. Als de zon daarvoor scheen, voelde ik dat het verhaal dat daar was uitgebeeld en wat ik in het jeugdwerk over het eerste visioen geleerd had, waar was. Ik wist dat Joseph Smith zijn openbaring zó ontvangen had en dat de terugkeer van de kerk van Jezus Christus op de aarde zó begonnen was. Dat getuigenis betekende veel voor me en ik ging Joseph Smith erg waarderen.

Wij hadden een pomporgel in onze kapel. Ik wilde graag helpen in de kerk en het orgel pompen was een van mijn taken toen ik acht en negen jaar oud was. Ik vond het geweldig dat ik aan de avondmaalsdienst kon bijdragen door het orgel te pompen zodat de gemeente kon zingen.

Ik was vooral onder de indruk van het lied 'Wees steeds een zonnestraaltje'. Ik voelde me heel dichtbij Jezus als ik dat zong. Ik wist zeker dat Hij wilde dat ik een zonnestraaltje voor Hem was. Ik heb dat liedje

Van links naar rechts: 1. Twee vriendjes met de tweejarige Dieter en zijn zus Christel. 2. Op twaalfjarige leeftijd met een lievelingsboek.

Ouderling Uchtdorf; zijn vrouw Harriet Uchtdorf-Reich; en hun kinderen en kleinkinderen.

noot vergeten — ik ben er nog dol op — en ook niet het getuigenis van de Heiland dat ik daardoor ontving.

Toen ik elf was, moesten wij weg uit Oost-Duitsland. We verhuisden naar Frankfurt in West-Duitsland. Zolang mijn vader nog niet de juiste baan had, een zoals hij eerder had gehad, hadden mijn vader en moeder een wasserij om hun brood te verdienen, en ik was de bezorgjongen. Ik had een paar blinkende rode fietsen gezien en wilde er ook zo een hebben om de was te bezorgen. Maar ik had een hele degelijke fiets nodig om de kar met wasgoed te trekken. Voor en na schooltijd reed ik rond met die zware kar met wasgoed. Het was moeilijk als ik andere kinderen zag spelen, vooral in de winter. Maar het hele gezin moest hard werken en ik wist dat ik een belangrijk onderdeel van ons gezinsbedrijfje was. Ik voelde me belangrijk en waardevol.

Toen ik ouder werd, ontdekte ik hoe belangrijk hard werken is, maar ik ontdekte ook dat sommige ervaringen waarvan je op het moment zelf het belang of de waarde niet inziet, een zegen zijn. Tijdens de Tweede Wereldoorlog — ik was toen nog heel klein — kreeg ik een longziekte. Niemand wist dat toen. Ik wist wel dat ik snel buiten adem was op mijn bestelfiets, maar dacht

dat het door het gewicht van de kar kwam. Later, toen ik bij de luchtmacht kwam, ontdekte ik dat mijn lichaam zich, dankzij dat harde werk, op de een of andere manier zelf had hersteld. Ik had een conditie opgebouwd. Ik had weerstand tegen ziekte opgebouwd. Ik had kracht opgebouwd. Toen de artsen de vlekken op mijn longen zagen, stelden ze daar vragen over. Ze zeiden dat de ziekte vanzelf aan het genezen was en dat ik was goedgekeurd. Anders had ik geen piloot kunnen worden. Ik ben vijfendertig jaar piloot geweest. Bij de Duitse luchtvaartmaatschappij 'Lufthansa' was ik chef-piloot.

In 1951 en 1952 ging ik in Frankfurt naar de kerk. De gemeente was niet zo groot als die in Zwickau. Het kerkgebouw was klein en we kregen les in de kelder. Ik weet nog dat de zendelingen ons belangrijke evangelie-beginselen bijbrachten. Ik was vooral onder de indruk van de lessen over de Parel van grote waarde door een zendeling die Stringham heette, met name het gedeelte waarin Mozes wordt uitgelegd dat hij een zoon van God is. Ook leerde hij me de tekst 'Als God vóór ons is, wie zal tegen ons zijn?' (Romeinen 8:31). Dat gaf me troost en moed, want in die tijd zag de toekomst er in Duitsland niet best uit. Frankfurt was een ruïne van plat gebombardeerde gebouwen. Die lering is me mijn hele leven bijgebleven. Ik begreep dat ik aan de kant van de Heer moest staan. Ik kan me niet permitteren om niet aan zijn kant te staan.

Dieter F. Uchtdorf, hier twintig jaar, traint voor de Duitse luchtmacht.

Ik heb als piloot over de hele wereld gevlogen. In al die vijfendertig jaar werd ik het kijken naar de sterren, de wolken en de landschappen nooit beu. Ik kon zien hoe mooi de verschillende landen met hun verschillende culturen waren. Doordat ik zoveel verschillende plaatsen heb bezocht en de mensen en de kerk in al die verschillende plaatsen heb gezien, weet ik dat het evangelie voor iedereen is. Het maakt niet uit in welk land je woont of wat voor tradities je hebt. Het is het evangelie van Jezus Christus. Het woord van God, of het nu in de Schriften geschreven staat of door levende profeten wordt uitgesproken, of we het lezen in de tijdschriften van de kerk of horen tijdens de algemene conferenties, is voor iedere cultuur, elk volk.

Kinderen, ik moedig jullie aan om de woorden van de profeten te volgen. Als je dat doet, zul je antwoorden op je vragen vinden, of je nu zes, negen, elf, negentien, of, zoals ik, zevenenvijftig jaar bent. □

LANG GELEDEN IN DE HEMEL

Eenwondig $\downarrow = 48-58$

F B $\flat$ F B $\flat$ F

1. Heel lang ge - le - den was ik in de he - mel, echt waar.
2. Va - der zocht ie - mand die zo - veel van jou en mij hield
3. Wij ko - zen Je - zus, die als de Mes - si - as hier kwam,

B $\flat$ F B $\flat$ F

Jij en ik woon - den in vreug - de met an - de - ren daar;
dat Hij voor ons wil - de ster - ven, ja, voor ie - d're ziel.
't kwaad o - ver - won en de zon - den van elk op zich nam;

Gm Cm Gm Cm Gm B $\flat$ m

He - mel - se Va - der ver - tel - de ons toen van zijn plan
Eén zei: zend mij, ik breng elk van uw kin - de - ren weer.
gaf ons de hoop op een le - ven in eeu - wi - ge pracht,

F Dm Gm C ^{7} B $\flat$ B $\flat$ m F

waar - door de mens eens ver - lost en ver - hoogd wor - den kan.
Je - zus zei: Va - der, zend Mij en aan U zei de eer.
thuis in die he - mel waar Va - der op jou en mij wacht.

Tekst: naar Janeen Jacobs Brady (1934-)

Muziek: Janeen Jacobs Brady (1934-)

© 1987 by Janeen Jacobs Brady. Dit liedje mag gekopieerd worden
voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk.

Leer en Verbonden 138:56

De beer van Bram

Maria en Eric Jones

De dag na moederdag gingen Eric, van acht, en zijn moeder naar de drogist om medicijnen te kopen. Eric liep wat in de drogist rond, terwijl mama de medicijnen kocht. Terug in de auto vroeg Eric of hij even met zijn moeder kon praten.

'Natuurlijk', zei mama, terwijl ze de auto sleutel in het contact stak.

Eric pakte haar hand vast en zei: 'Niet gaan rijden. Kunnen we hier praten?' Mama draaide zich om zodat ze naar hem kon luisteren.

Eric vertelde haar over een jongen in zijn klas op school die Bram* heette. Brams moeder was gedurende de afgelopen kerstvakantie aan kanker overleden. Sindsdien was Bram vaak heel verdrietig op school. Soms kwam zijn vader hem zelfs eerder van school halen omdat hij steeds maar moest huilen.

Moederdag was heel naar voor Bram geweest. De volgende dag had hij op school een knuffelbeer bij zich waarbij hij steeds troost zocht. In de pauze had hij de beer mee naar buiten genomen. Een stelletje grotere kinderen pakte zijn beer af. Ze plaagden hem door de beer over te gooien, en de beer scheurde open. Eric was erg bezorgd want hij wist dat Brams familie misschien

**Eric Jones (8) Wijk Oquirrh
4 Ring West Jordan-
Oquirrh (Utah)**

geen nieuwe beer voor hem kon kopen. Bij de drogist had Eric net zo'n beer als die van Bram gezien. Hij wilde van zijn geld een nieuwe beer voor Bram kopen.

Eric en mama gingen terug naar de drogist en kochten de beer. De volgende dag nam Eric hem in zijn rugzak mee naar school. Mama had gezegd dat Eric de beer pas aan Bram mocht geven als zij zeker wist dat de juf het goed vond. De juffrouw zei dat ze graag zou zorgen dat Eric de beer aan Bram kon geven.

Die avond vroeg mama aan Eric hoe het was gegaan. Hij zei dat hun juf hen tweeën had gevraagd om nog even na te blijven toen de rest van de klas naar buiten ging voor het speelkwartier. Ze vroeg aan Bram wat er de voorgaande dag met zijn beer was gebeurd. Bram zei meteen: 'Eric heeft het niet gedaan.'

Ze zei dat het niet de reden was dat ze hun had gevraagd na te blijven en legde uit dat Eric hem een nieuwe beer wilde geven. Voor de veiligheid verhuisde de beer van de ene rugzak naar de andere. Eric zei dat Bram bijna hilde toen hij hem de beer gaf. En het maakte hem echt gelukkig om Bram te zien lachen. Toen Bram aan het eind van de dag naar huis ging, gaf hij Eric een stevige bedankklap in de lucht. □

* De naam is veranderd.

MIJN EVANGELIENORMEN

Ik zal aan mijn doopverbonden denken en naar de Heilige Geest luisteren.

Ik zal eerlijk zijn tegenover mijn hemelse Vader, anderen en mijzelf.

Ik zal goede vrienden uitkiezen en aardig zijn voor andere mensen.

Ik zal me netjes kleden uit respect voor mijn hemelse Vader en mijzelf.

Ik zal alleen lezen en bekijken wat mijn Vader in de hemel fijn vindt.

Ik zal alleen naar muziek luisteren die mijn Vader in de hemel
fijn vindt.

Ik zal de naam van mijn Vader in de hemel en van Jezus
met eerbied gebruiken. Ik zal niet vloeken en geen grove taal
gebruiken.

Ik zal mijn geest en mijn lichaam heilig en rein houden, en ik zal
geen schadelijke stoffen nemen.

Op de sabbatdag zal ik mijn tijd zo besteden dat ik dichter tot mijn
hemelse Vader kom.

Ik zal het goede kiezen. Ik weet dat ik me kan bekeren als ik een
fout maak.

Ik zal nu zo goed volgens de normen leven dat ik naar de tempel
en op zending kan gaan. Ik zal het plan van mijn Vader in de
hemel voor mij volgen.

OP ONDERZOEK UIT

PALMTAKKEN VOOR DE HEER

Dorothy D. Warner
ILLUSTRATOR: DICK BROWN

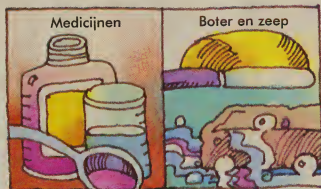

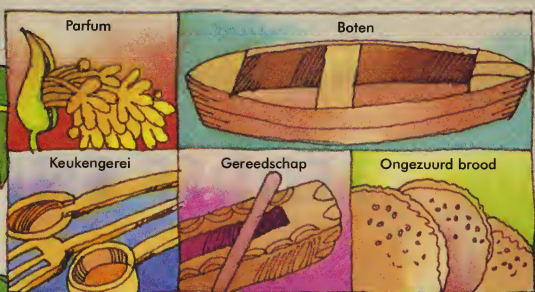
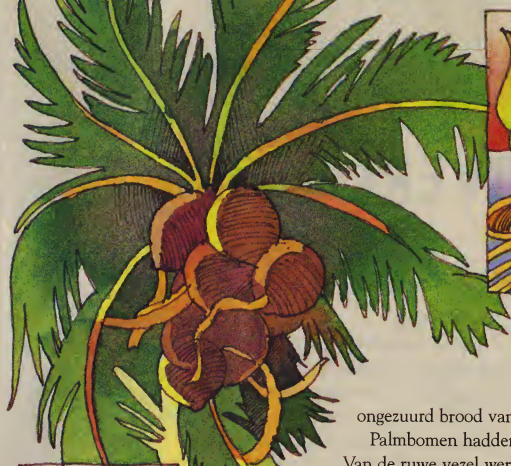
De zondag vóór Pasen, die Palmzondag wordt genoemd, herinnert ons aan de triomfantelijke intocht van Jezus Christus in Jeruzalem, waar Hij het Pascha ging vieren. Toen Jezus op een ezel de stad binnenreed, legde de menigte palmtakken op zijn pad. (Zie Matteüs 21:6–11.)

Veel mensen denken dat er palmtakken neergelegd werden omdat er in dat deel van de wereld zoveel palmbomen waren, maar er waren andere redenen voor die keuze. De palmtak was het symbool van Judea en stond op de munten van het land, als teken van haar rijkdommen. Toen Jezus Jeruzalem in trok, bloeiden de bomen, dus door de weg met palmtakken te bedekken, boden de mensen hem een teken van grote waarde en luxe aan.

Maar palmen waren ook een teken van noodzaak. Voor de joden waren palmtakken vanwege hun vele gebruiksmogelijkheden in hun dagelijks leven een geschenk van God. De palm was zo belangrijk dat volken in dat gebied, als ze ten strijde trokken, de takken van de palmbomen van de vijand afhakten, zodat hun vijand niet genoeg voedsel en andere levensbehoeften overhield.

Van deze belangrijke boom zijn er vele soorten, die in lengte van kleiner dan drie meter tot groter dan dertig meter variëren. De dadelpalm bracht natuurlijk dadels voort. De kokospalm bracht kokos en kokosmelk voort. Het sap van de suikerpalm werd gedroogd, geslagen en tot heel fijne suiker gemalen. De bladeren van de suikerpalm konden gekookt en als groente gegeten worden. De stam van de sagopalm werd tot meel gemalen en daar werd

ongezuurd brood van gebakken.

Palmbomen hadden bijna geen afvaldelen. Van de ruwe vezel werden bezems, matten en manden gemaakt; van de fijne vezels werd naai-garen gemaakt; en van de zwaarste vezels werd sterk touw gemaakt. Van palmolie werd boter en zeep gemaakt.

Van de bast van de kokosnoot werden schaal-tjes, keukengerei en zelfs gereedschap gemaakt. Het hout van sommige palmbomen rot niet gauw en was dus uitermate geschikt voor het maken van boten.

De zaden van de palm werden tot een drankje gekookt, of gedroogd en als noten gegeten. Als men ze heel lang liet drogen, werden ze hard en doorzichtig, en konden ze als kralen voor sieraden fungeren.

Van de geelwitte bloemen van de palm werd parfum gemaakt. Vrouwen droegen de beeldige, bleke bloemen als hoofdversiering in het haar.

Palmtakken aan Jezus' voeten uitspreiden was dus een teken van het opgeven van wereldse zaken, zowel de eerste behoeften als luxe. De mensen hielden van Jezus en eerden Hem, en dat toonden ze door zijn pad te bedekken met iets wat heel belangrijk voor ze was. □

REDDER EN VERLOSSER

Sydney S. Reynolds

'Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven' (Johannes 11:25).

Niek speelde met zijn neefjes bij een brede sloot. Zij wisten dat ze er niet zo dichtbij mochten komen, maar het was zo leuk om stenen in het water te gooien. Plotseling gleed Niek uit en viel in de sloot. Zijn neefjes riepen om hulp. Gelukkig kwam oom Geert aangerend en trok Niek uit het water, net voordat hij in een grote pijp verdween. Die dag redde oom Geert het leven van Niek.

Ooit zal Niek wel sterven. Iedereen zal een keer sterven. Maar Jezus Christus heeft het ons mogelijk gemaakt om weer te leven. Hij heeft aan het kruis zijn leven voor ons gegeven. Drie dagen later is Hij opgestaan — zijn geestelijk lichaam werd weer één met zijn stoffelijk lichaam — om nooit meer gescheiden te worden. Omdat Hij dat gedaan heeft, zullen wij allemaal opgewekt worden. Hij is onze Redder.

Eeuwig leven zou geen zegen zijn als wij altijd de last van onze zonden en verdriet moesten dragen. Maar Jezus Christus heeft de last van onze zonden op zich genomen. Door zijn lijden in de hof van Getsemane en aan het kruis heeft Hij de prijs voor onze zonden betaald. Hij heeft geleden zodat wij niet hoeven te lijden als wij ons bekeren. Doordat Hij ons van onze zonden heeft verlost, kunnen allen die in Hem geloven en zich van hun zonden bekeren, naar Hem terugkeren en eeuwig bij Hem wonen. Hij is onze Verlosser.

Je kunt je wel voorstellen hoe dankbaar Niek's ouders, broers en zusjes oom Geert waren. Wij zouden Jezus Christus nog veel dankbaarder moeten zijn! Zijn verzoening heeft het ons mogelijk gemaakt eeuwig te leven. Hij heeft de prijs voor onze zonden betaald als wij ons bekeren. Geen wonder dat wij het paasfeest vieren! In sommige delen van de wereld begroeten mensen elkaar met Pasen met de woorden: 'Christus is opgestaan!' En hun vrienden groeten ten antwoord: 'Waarlijk, Hij is opgestaan.' Jezus Christus — onze Redder en Verlosser — is opgestaan! Wat zijn wij blij!

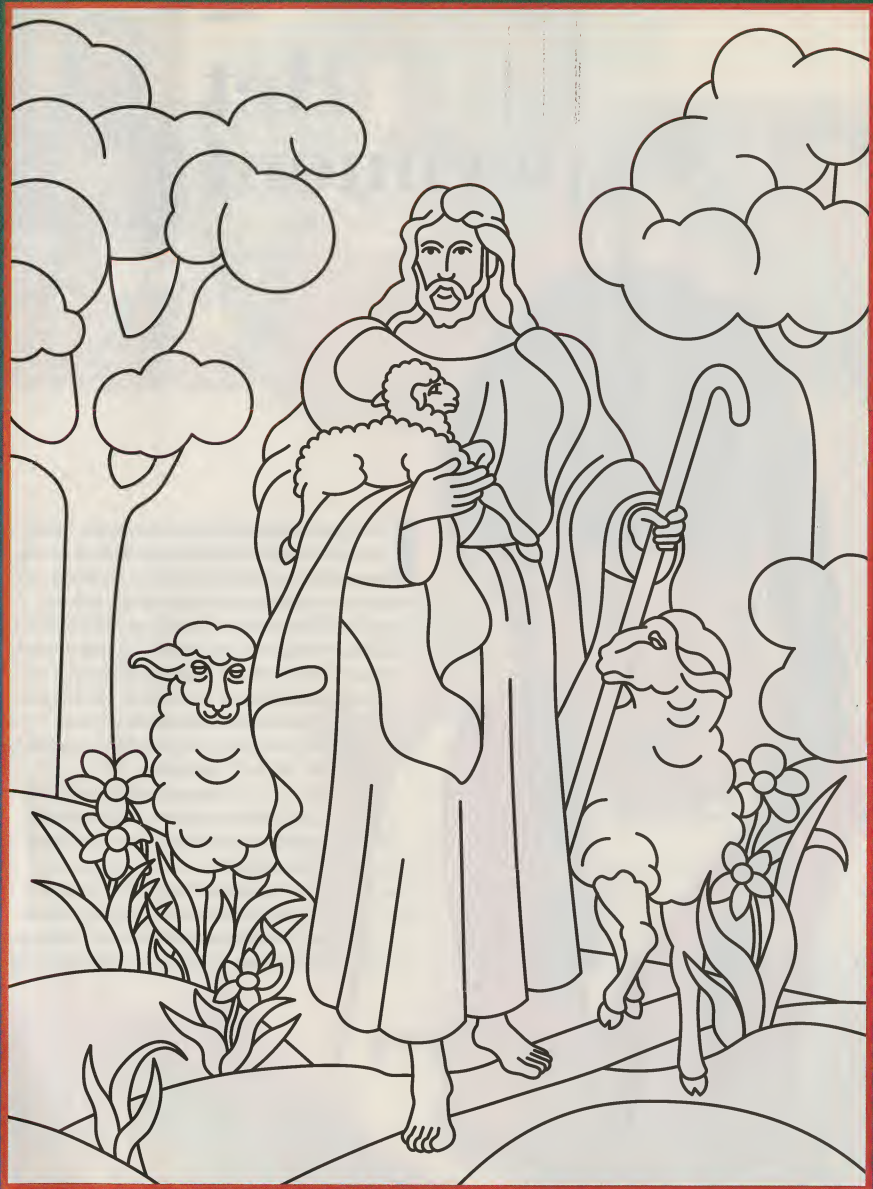
INSTRUCTIES

Maak een schilderijtje om je er aan te herinneren hoe geweldig het is dat de Redder is opgestaan. Trek de tekening op blz. 13 over op gewoon wit papier. Kleur de overgetrokken tekening. Smeer hem dan heel licht met wat slaolie in (bijvoorbeeld met een kwastje) en dep hem met een handdoek. Maak er een lijstje omheen van stevig gekleurd papier en hang het schilderijtje voor het raam.

IDEËËN VOOR DE PARTICIPATIEPERIODE

1. *Neem de kinderen mee op een 'vlucht' naar Jeruzalem (maak in de gang een vliegtuig van een rij stoelen) en een wandeling naar een 'tuin' net buiten de stad (hang een plaat van de grafombe in de tuin op). Houd een paasochtend-'zonsopgangsdienst'. Begin en eindig met een gebed. Vertel over Palmzusen (zie Johannes 12:12-15 en 'Palmtakken voor de Heer' op blz. 10-11 van deze uitgave van De Kinderster). Vraag enkele mensen om platen van de eerste Pasen vast te houden uit het lesboek Jeugdwerk 7 of de Evangelieplaten. Vraag van tevoren (1) een volwassene om over de gebeurtenissen op de eerste paasmorgen te vertellen (zie Johannes 20:1-18); (2) een lid van de bisschop, het gemeentepresidium, of het jeugdwerkpresidium om kort te bespreken hoe we Jezus altijd indachtig kunnen zijn; en (3) een paar kinderen om te vertellen hoe dankbaar ze voor de Heiland zijn en hoe ze weten dat Hij van hen houdt. Zing na deze presentaties bijvoorbeeld 'Ik voel uw liefde, Heer' (Kinderliedjes, blz. 42) of 'Is Jezus werkelijk opgestaan' (Kinderliedjes, blz. 45).*

2. *Laat de kinderen bladjes papier dubbelvouwen om er kaarten van te maken. Laat ze op de voorkant schrijven: 'Ik ben dankbaar voor . . .' Laat ze dan aan de binnenkant schrijven of tekenen waar ze dankbaar voor zijn. Laat ze vervolgens op de achterkant schrijven: 'Omdat ik dankbaar ben, zal ik . . .' en daarbij schrijven of tekenen wat mensen doen om hun dankbaarheid te tonen (bijvoorbeeld 'dankjewel' zeggen, lof zingen, anderen helpen, begrip tonen, bedankkaartjes sturen). Laat de kinderen bij drie manieren waarop zij in de komende week hun dankbaarheid zullen tonen, een sterretje zetten. Vraag ze om ook een manier te bedenken waarop ze hun dankbaarheid aan Jezus Christus kunnen tonen en laat ze die onderaan de bladzijde schrijven. Zeg dat ze hun bedankbriefje in de komende week ergens neer moeten leggen waar ze het kunnen zien. □*

VERHAAL

Het experiment

Wendi J. Silvano

In het jeugdwerk legde zuster Berkeboom, Elsa's lerares, uit dat de profeten hebben gezegd dat we meer op Jezus moeten gaan lijken. We moeten aardiger en vergevingsgezinder zijn en met anderen omgaan zoals Jezus dat zou doen. Zuster Berkeboom vroeg haar leerlingen om één dag in de komende week uit te kiezen waarop ze zich de hele dag zouden afvragen wat de Heiland zou doen als Hij daar was.

De daaropvolgende zondag moesten ze dan vertellen hoe het gegaan was. En nu was het de dag die Elsa had uitgekozen.

Toen ze was opgestaan, vroeg ze aan haar hemelse Vader om haar de hele dag aan het experiment te herinneren. Ze was benieuwd hoe het zou gaan.

Haar eerste kans kwam toen ze op de hoek op de bus stond te wachten. Toen de bus er aankwam, zat iedereen te duwen en op de treden te dringen om een goed plekje

te krijgen. Meestal deed Elsa mee met al dat geduw en gedrang, maar dit keer besefte ze dat Jezus dat niet zou doen. Ze wachtte geduldig tot iedereen was ingestapt. Als de bus bij een bushalte stopte, lachte ze vriendelijk naar de nieuwe passagiers en zorgde ze dat ze er langs konden. Sommigen lachten zelfs terug.

Op school aangekomen voelde ze zich een beetje gelukkiger dan anders. Daar zag ze Diana, een meisje met wie nooit iemand speelde, in een hoekje staan. Elsa dacht er aan hoe aardig Jezus altijd was, ging naar Diana toe en zei: 'Hallo'.

Diana keek op. 'Wat wil je?'

Elsa voelde dat ze boos werd en wilde haar de rug toekeren, maar toen dacht ze eraan dat ze zich christelijk wilde gedragen. Ze antwoordde rustig: 'Ik vroeg me af of je met mij wilt touwtjespringen totdat de bel gaat.'

Diana's gezicht lichtte op. Haar ogen straalden en ze grijnsde zo breed als Elsa nog nooit had gezien. Ze speelden leuk totdat de school begon en Elsa merkte

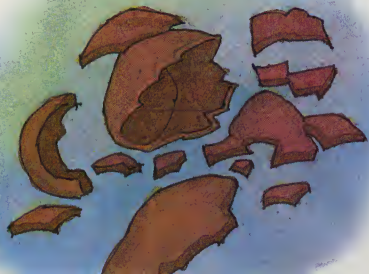
dat Diana de rest van de dag erg gelukkig leek.

Toen de school uitging, liep Elsa de straat uit naar de snackbar waar ze vaak een tosti haalde die ze dan opat terwijl ze op de bus wachtte. Onderweg naar de bushalte kwam ze een arme, oude man tegen die ze weleens vaker had gezien. Ze had hem nooit veel aandacht geschonken, maar vandaag gaf ze haar tosti aan hem.

'Dankjewel', zei hij toen ze verder liep. Op de een of andere manier voelde Elsa op weg naar huis helemaal geen honger.

Toen ze thuis kwam, stond moeder de was te doen. Elsa vroeg of ze misschien boodschappen voor haar kon doen. Na de boodschappen hielp ze moeder met eten koken.

Na het eten bracht Elsa een paar lekkere appels naar een oudere buurvrouw. Ze besloot nog een ogenblikje te blijven en wat met haar te praten voordat ze weer met haar vriendinnen ging spelen. Toen ze opstond om te gaan, pakte zuster Kramer haar hand en drukte die

even teder. Elsa keek haar aan en zag de liefde in haar ogen zodat ze tranen van vreugde in haar eigen ogen voelde komen. Ze kon zich niet herinneren dat er ooit een dag was geweest die haar zo blij had gemaakt als deze tot nu toe.

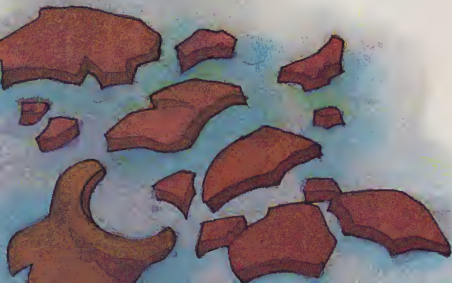
Die avond veranderde haar vreugde echter in woede toen ze haar kamer inliep en zag dat haar broertje, Rien, per ongeluk haar prachtige vaas omver stootte. Hij brak in duizend stukjes. Ze vergat het hele experiment. Ze schreeuwde tegen Rien en rende daarna naar haar moeder om te vertellen wat er gebeurd was. Rien rende achter haar aan en hilde: 'Het spijt me. Het spijt me.' Maar Elsa was zo boos dat het haar niet kon schelen hoe vaak hij zei dat het hem speet.

Haar moeder veegde de scherven bij elkaar en nam Rien mee naar een andere kamer. Elsa zat op haar bed, boos en in tranen. Ze had zich de hele dag zo goed gevoeld! *Waarom moest dit nu gebeuren?* vroeg ze zich af.

Kort daarna hoorde Elsa zacht kloppen

op haar deur. 'Binnen', mompelde ze nors. Rien kwam binnen met een kleine zelfgemaakte vaas in zijn handen. Elsa zag dat het de vaas was die hij eerder dat jaar op school had gemaakt. Ze wist dat hij er heel trots op was en van plan was om hem altijd te bewaren. Hij gaf hem voorzichtig aan haar. Ze voelde zich verdrietig toen ze beseftte dat Jezus Rien zou vergeven. Ze zette de vaas op haar bureau, glimlachte naar Rien en zei: 'Dankjewel, Rien. Zullen we buiten wat bloemen gaan plukken om er in te zetten?'

De volgende zondag vertelde Elsa, toen zij aan de beurt was om verslag uit te brengen over het experiment, wat er allemaal gebeurd was. Ze vertelde aan zuster Berkeboom en de andere kinderen dat ze vooral verbaasd was hoe gelukkig ze was geweest. Die avond beloofde Elsa haar hemelse Vader in haar gebed dat ze iedere dag zou proberen meer op Jezus te lijken, precies zoals de profeten ons hebben gevraagd. □

De vijfde internationale kunstwedstrijd voor alle heiligen der laatste dagen

Mormoonse kunstenaars over de hele wereld worden uitgenodigd om nieuwe kunstwerken in te zenden naar de vijfde internationale kunstwedstrijd, georganiseerd door het museum voor kerkgeschiedenis en kunst in Salt Lake City. Er zullen werkstukken uitgekozen worden en tentoongesteld van maart tot en met september 2000.

Bij het bekendmaken van de wedstrijd en het thema ervan, namelijk het Boek van Mormon, zei de directeur van het museum, Glen M. Leonard: 'Wij hopen dat mormoonse kunstenaars met hun geloof en talent niet alleen de geschiedenis van het boek zullen uitbeelden, maar ook bekende verhalen en evangelieleringen die erin staan. Wij willen graag werkstukken die de thema's, waarden, leerstellingen en verhalen in het boek uitdiepen.'

Broeder Leonard nodigt de kunstenaars uit om aspecten van de rol van Joseph Smith in het te voorschijn komen van het Boek van Mormon te belichten of de invloed van het boek in het leven van

mensen over de wereld weer te geven.

De wedstrijd is voor alle mormoonse professionele of amateurkunstenaars van 12 jaar en ouder. Inzendingen van jongeren tussen de 12 en 18 jaar zullen als een aparte categorie worden beoordeeld.

De eerste beoordeling zal plaats vinden op grond van dia's of foto's van de kunstwerken. Uw dia's of foto's moeten op uiterlijk 22 oktober 1999 in het dichtstbijzijnde distributiecentrum zijn, vanwaaruit ze naar het museum verzonden zullen worden. Als uw werkstuk wordt geselecteerd voor de laatste ronde, zult u verzocht worden om het origineel naar het museum te sturen. Daar moet het uiterlijk 14 februari 2000 zijn. Kunstwerken die niet door de laatste ronde komen, worden teruggestuurd, maar dia's en foto's worden niet teruggestuurd.

Men verwacht vele honderden inzendingen. Ongeveer 200 daarvan zullen worden tentoongesteld. Er zullen maximaal 20 prijzen van verdienstelijkheid van ieder \$500,- voor

opmerkelijke kunstwerken worden toegekend. Daarnaast zullen maximaal 20 wedstrijdwerken worden opgekocht als onderdeel van de permanente collectie van het museum. Tenslotte zullen de bezoekers aan de tentoonstelling bepalen welke drie kunstwerken de bezoekersprijzen van ieder \$500,- verdienen.

In voorgaande wedstrijden waren er quilts, borduurwerk, andere textiele werkvormen, keramiek, sieraden, houtsnijwerk, foto's, metaalsculpturen, standbeelden, tekeningen, zeefdrukken en schilderijen. 'Het museum verwelkomt een variëteit aan culturele en esthetische tradities, kunstzinnige middelen en stijlen', zei broeder Leonard. Alle inzendingen moeten na 1 januari 1997 zijn voltooid en mogen niet meer dan 1,82 meter lang zijn.

Inzendingsformulieren en wedstrijdreglement zijn verkrijgbaar bij het Museum of Church History and Art, 45 North West Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150-3810, USA, of bij uw distributiecentrum van de kerk. ■

Centra voor familiegeschiedenis gebruiken voor zendings- en heractiveringswerk

'Wij maken gebruiken ons familiehistorisch werk lang niet zo goed voor zendingswerk als we zouden kunnen', zei president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, op 8 november 1998 tijdens een satellietuitzending over familiehistorisch werk. 'De centra voor familiegeschiedenis zijn geweldig omdat ze ons gemeenschappelijke grond geven om over te praten met niet-leden. Wat is die grond? Het is familie. Ze gaan daarheen omdat ze zich voor hun familie interesseren.'

Ouderling D. Todd Christofferson sprak ook tijdens de uitzending. 'Familiehistorisch werk is duidelijk een essentieel hulpmiddel om de doden te verlossen, maar het kan ook een belangrijke rol spelen bij het verkondigen van het evangelie en het sterken van de kerkleden', zei hij. 'Zelfs met een minimale coördinatie tussen priesterschapsleiders, leden die in het familiehistorisch werk bezig zijn, en zendelingen, is het niet moeilijk om familiehistorisch werk te gebruiken als middel voor de bekering en het behoud van nieuwe

leden en de heractivering van minder-actieve leden.' Ouderling Christofferson zei dat de zendelingen momenteel 'getraind worden om familiegeschiedenis te gebruiken als middel om onderzoekers kennis te laten maken met het evangelie, om pasgedoopte leden bij belangrijke evangelie-activiteiten te betrekken, en om minder-actieve leden aan te moedigen.'

Momenteel heeft de kerk 3225 centra voor familiegeschiedenis in 69 landen. ■

Het gezin sterken door middel van de ZHV

Van het algemeen ZHV-presidium

Foto: W. M. C. A. A. A.

Onlangs heeft president Gordon B. Hinckley ons aangespoord om het gezin te sterken: 'Thuis leren we de waarden die ons in ons leven tot richtsnoer zijn. Het kan daar nog zo eenvoudig zijn. Het kan in een arme buurt zijn, maar met een goede vader en een goede moeder kan het een plaats zijn waar de kinderen een geweldige opvoeding krijgen. (...) Als er iemand is die de sombere situatie waarin we verzeild raken, kan veranderen, bent u dat wel. Sta op, o vrouwen van Zion, [neem deze] grote uitdaging [aan]' ('Wandelen in het licht van de Heer', *De Ster*, januari 1999).

Onze taken als dochter, zus, vrouw, moeder, tante en grootmoeder mogen weliswaar verschillen, maar er zijn zaken die wij allen kun-

nen doen om de uitdaging van de profeet aan te nemen: meer leren over het evangelie en onze gezinsleden haar beginselen leren en laten toepassen.

Zusters het evangelie leren en hen ertoe brengen die kennis door te geven aan hun gezinsleden, is een van de belangrijkste doelen van de ZHV. Het programma van de ZHV omvat de volgende kansen om het evangelie van Jezus Christus te leren:

- De zondagse lessen uit *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* kunnen dienen als raamwerk voor gezinsinstructie en het bevorderen van de eenheid in het gezin.
- De ZHV-lessen op de eerste zondag van de maand omvatten evangelieonderwijs en kunnen denkbeelden bevatten die de zus-

ters aan hun gezinsleden kunnen doorgeven.

- Naast andere activiteiten kan de huiselijk-levenavond ook gebruikt worden voor het doornemen van ideeën voor de gezinsavond, suggesties voor schriftstudie, doeltreffende familiegeschiedenisactiviteiten en gezinstradities, of ideeën voor evangelieonderwijs thuis en voorbereiding op tempelbezoek.

Leren wij de evangelielerstellingen, dan zullen wij rechtschapen worden en gelukkiger worden. Tegelijkertijd geven we onze kinderen de 'geweldige opvoeding' waardoor zij kunnen opbloeien. Het gezin van de vrouwen die dit thuis doen, wordt het licht dat de wereld vol problemen zo hard nodig heeft. ■

Het gezin sterken met een evenwichtig JV-programma

Van het algemeen JV-presidium

Jongevrouwenleiders kunnen de jongevrouwen in hun gezinsbanden sterken door ze een evenwichtig programma te bieden.

Zondags lessen. De nieuwe leidraad 'Hulpbronnen jongevrouwen' zal jaarlijks worden geproduceerd en gedistribueerd door de priesterschapsleiders. In die leidraad vindt u hulpbronnen voor het gangbaar maken van de zondagslessen voor 1999 uit *Jongevrouwen, Lesboek 3*. De hulpbronnen waarnaar in deze leidraad verwezen wordt, komen uit algemeen verkrijgbare, recente kerkpublicaties. De leidraad beveelt ook de volgorde aan voor de zondagslessen en geeft voorbeelden hoe de verschaafte verwijzingen gebruikt kunnen worden.

Wekelijkse activiteitenavond. Door een gevarieerd, evenwichtig activiteitenprogramma kunnen de jongevrouwen zich op veel verschillende vlakken ontwikkelen. Die ac-

tiviteiten kunnen zijn: huisnijverheid, muziek, dienstbetoon, spreekvaardigheid, voordracht, dans, literatuur, beeldende kunst, kamperen, sport en conditietraining en Mijn persoonlijke vooruitgang. Door dergelijke activiteiten zullen de jongevrouwen talenten en vaardigheden ontwikkelen, en zullen ze goede muziek, literatuur en beeldende kunst gaan waarderen. De JV-leiders kunnen zo nodig hulp vragen aan deskundigen.

Mijn persoonlijke vooruitgang. In het nieuwe *Handboek kerkbestuur* wordt beklemtoond dat de leiders de ouders terzijde dienen te staan bij hun inzet om de jongevrouwen geestelijk te laten groeien.

De ouders, die de voornaamste verantwoordelijkheid dragen voor hun kinderen, kunnen *Mijn persoonlijke vooruitgang* gebruiken om godsdienstige gewoonten in hun kinderen aan te moedigen, zoals indivi-

duel gebed en schriftstudie. Daardoor worden de jongevrouwen gestrekt tegen de tegenstander en worden de gezinsbanden versterkt. Met *Mijn persoonlijke vooruitgang* kan een vader of moeder, of beiden, hun dochter assisteren bij het stellen van doelen, het werken daaraan en vervolgens verslag uitbrengen over haar ervaringen.

Evenementen. De JV-leiders assisteren de ouders door hen bij jaarlijkse evenementen te leren hoe zij hun rechtschapen leiding thuis kunnen verbeteren.

De ouders assisteren de JV-leiders door suggesties te doen hoe de JV-activiteiten het beste de gezinsactiviteiten kunnen ondersteunen en aanvullen. De leiders dienen ernaar te streven slechts één avond per week JV-activiteiten en -evenementen te houden, om overbelasting van de gezinsagenda te voorkomen. ■

Het gezin sterken

Van het algemeen jeugdwerkpresidium

Foto: G. van Dijk

Zij die werkzaam zijn in het jeugdwerk hebben de heilige kans om het gezin tot zegen te zijn en het te sterken, zowel het gezin van de kinderen in het jeugdwerk als ons eigen gezin. Wij moedigen de jeugdwerkleidsters en -leerkrachten aan om bijeen te komen en manieren te bedenken waarop het jeugdwerk het gezin bij kan staan. Vertel uw ideeën in de wijk- of ringraad.

Denk eens aan de volgende mogelijkheden. Het gezin wordt gesterkt als:

- De kinderen evangeliebeginselen leren, alsmede hoe zij die moeten naleven.
- De jeugdwerkleidsters en -leerkrachten hun eigen gezin sterken.
- De kinderen thuis vertellen wat ze in het jeugdwerk hebben geleerd.
- De ouders de beginselen begrijpen die hun kinderen in het jeugd-

werk hebben geleerd en ze ondersteunen.

- De jeugdwerkleidsters de tijd beperken die ouders die werkzaam zijn in het jeugdwerk buitenshuis moeten doorbrengen voor de uitoefening van hun roeping.

Denk bij de bespreking van manieren waarop het jeugdwerk het gezin kan sterken ook eens na over de volgende vragen: Wat kunnen we doen om de kinderen beter het evangelie te leren en ze ertoe te brengen het na te leven? Hoe kunnen we de kinderen aanmoedigen om hun gezin te sterken? Hoe kunnen we de ouders vertellen welke beginselen er in het jeugdwerk behandeld worden? Hoe kunnen we voorkomen dat we teveel tijd van het gezin in beslag nemen?

President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'In de kerk wordt over het grote plan van geluk gesproken.

Thuis passen we toe wat we geleerd hebben. Iedere roeping, iedere vorm van dienstbetoon in de kerk brengt ervaring en waardevolle inzichten met zich mee, die van invloed zijn op het gezinsleven.' ('Ouders in Zion', *De Ster*, januari 1999.) Het eenvoudige evangelieleerplan van het jeugdwerk en de invloed van de Heilige Geest kunnen elke jeugdwerkleidster en -leerkracht sterken. En wij kunnen, op onze beurt, die zegeningen aan ons gezin doorgeven. Laten wij bedenken hoe wij ons gezin door onze roeping tot zegen kunnen zijn.

De jeugdwerkleidsters en -leerkrachten hebben een belangrijke taak in de kerk van de Heer. Zij geven liefde en onderwijs aan de toekomstige moeders en vaders in het koninkrijk van God op aarde. Mogen wij allen gesterkt worden in onze roeping en ons gezin. ■

De volgende vijftig jaar

Van het algemeen zondagsschoolpresidium

Foto: G. G. D. D.

Op een bitter koude zondagochtend in 1849 vergaderde Richard Ballantyne 29 kinderen in zijn woonkamer. Ze zaten voor het knapperende haardvuur op gespleten boomstammen die omhoog werden gehouden door stokken. Daar leerde die grote leraar de kinderen het evangelie van Jezus Christus, uit de Bijbel en het Boek van Mormon. 'Ik had het gevoel dat het evangelie mij te dierbaar was om het de kinderen te weerhouden', zei hij (geciteerd in Conway B. Sonne, 'The Legacy of Richard Ballantyne', *The Instructor*, januari 1949, blz. 4).

Sindsdien hebben we die gebeurtenis elke vijftig jaar gevierd om te gedenken wat een belangrijke rol evangelieonderwijs in ons leven

speelt. In 1949 – het jaar waarin het honderdjarig jubileum van de zondagsschool gevierd werd – moedigden de zondagsschoolleiders de leden aan om zich hernieuwd toe te wijden aan de beginselen van 'elkander [in] de leer van het koninkrijk [...] onderwijzen' (LV 88:77) en 'de mensenkinderen [...] onderwijzen [...] door de macht van mijn Geest' (LV 43:15). Laten wij nu, vijftig jaar later, het voorbeeld van onze voorgangers volgen en ons hernieuwd toewijden aan het verbeteren van het onderwijs in de zondagsschool.

De belangrijkste plek voor evangelieonderwijs en leiderschap is thuis (zie Mosiah 4:14–15; LV 68:25–28). De zondagsschoolorganisatie

assisteert de gezinnen door ze in de gelegenheid te stellen op zondag bijeen te komen om de evangeliebeginselen in hun eenvoud te bestuderen en door de leden aan te moedigen als gezin en als individu de Schriften te bestuderen, de geboden te gehoorzamen, verordeningen te ontvangen en de verbonden na te komen die zij met de Heer gesloten hebben.

Nu wij in 1999 vooruitkijken naar de volgende vijftig jaar, zien wij een zondagsschool voor ons met geïnspireerde mannen en vrouwen die naar de leiding van de Geest streven, het voorbeeld van de Heiland volgen, en ernaar streven om ons te leren wat Hij heeft verkondigd. ■

Erste spade Regina-tempel (Saskatchewan)

'Breng deze boodschap van een eeuwig gezin aan andere mensen, misschien wel uw burens', zei ouderling Hugh W. Pinnock, president van het gebied Noord-Amerika-Midden, op 14 november 1998 tijdens de ceremonie voor het steken van de eerste spade voor de Regina-tempel in de Canadese provincie Saskatchewan.

In een nabijgelegen kerkgebouw kwamen ongeveer 480 mensen bijeen voor een dienst alvorens ze buiten in de kou het steken van de eerste spade bijwoonden. Ouderling Pinnock zei dat ongeveer de helft van het terrein in beslag zal worden genomen door de tempel, en dat daarnaast uiteindelijk een kerkgebouw zal worden neergezet. Een van de gebiedszeventigen, Blair S. Bennett, die de ceremonie ook bijwoonde, zei: 'Wij begrijpen hoe belangrijk de familie is, en in de tempel van onze God kunnen wij de familiebanden smeden die de eeuwigheid zullen omspannen.'

Ouderling Pinnock zei in zijn zijdingengebied: 'Wij vragen uw zegen voor alle aanwezigen en allen die deze tempel zullen betreden, dat zij de zending en de betekenis van de tempel op waarde zullen schatten.'

Tijdens het steken van de eerste spade zong een koor van dertig jon-

gevrouwen 'Families Can Be Together Forever' (*Hymns*, nr. 300). Als de tempel voltooid is, worden de leden uit de ring Saskatoon (Saskatchewan) en enkele gemeenten uit het zendingsgebied Winnipeg (Canada) eraan toegevoegd.

Erste spade Columbia-tempel (South Carolina)

Op 5 december 1998 is de eerste spade gestoken voor de eerste tempel in South Carolina. Tijdens de ceremonie moedigde ouderling Gordon T. Watts, eerste raadgever in het presidium van het gebied Noord-Amerika-Zuidoost meer dan 3500 kerkleden aan om eerst aan 'onze persoonlijke opbouw te beginnen zodat wij net zo'n goed voorbeeld zullen zijn als deze tempel na zijn voltooiing.

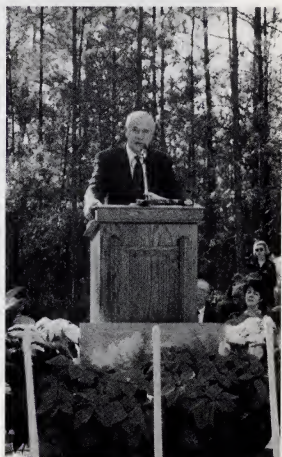
'Wij hebben enorm veel werk te doen, broeders en zusters, om te volbrengen wat ons tot taak is gegeven', zei hij. 'Deze tempel wordt voor dat doel gebouwd en wij moeten ons voorbereiden om ijverig aan het proces van de verhoging te werken.'

Ouderling Watts, die vergezeld werd door zijn vrouw, Connie, presideerde de wijdingsceremonie. Ouderling Brent H. Koyle, een van de gebiedszeventigen, leidde de dienst. Ouderling Alvie R. Evans, ook een van de gebiedszeventigen, woonde die ook bij.

Ouderling Koyle spoorde de leden ook aan om zich voor te bereiden op de tempel: 'Ga allen (...) naar de tempel - ga erheen en eis uw zegeningen op. Het is een heilig werk.'

Het district van de Columbia-tempel (South Carolina) zal de ringen in South Carolina, North Carolina, Georgia en Tennessee omvatten. ■

*Naar een artikel van
Linda Franklin-Moore in Church
News van 12 december 1998.*

Ouderling Gordon T. Watts spreekt leden toe tijdens de ceremonie van het steken van de eerste spade voor de Columbia-tempel (South Carolina).

FOTO: RICK GAY FOTO GEBAUWT MET TOESTEL VAN CHURCH NEWS

Tempelkleding

Op 6 oktober 1998 heeft het Eerste Presidium de volgende brief uitgegeven met de instructie om die over de hele wereld in de avondmaalsdienst te laten voorlezen:

'Wij raden alle begiftigde leden aan hun eigen tempelkleding te bezitten en te gebruiken wanneer ze tempelverordeningen verrichten. Degenen die geen eigen tempelkleding hebben, kunnen die in de dis-

tributie- of kledingcentrums van de kerk kopen. In de komende tijd kunnen degenen die voor het eerst hun tempelkleding kopen een behoorlijke korting krijgen. De leden dienen hun tempelaanbeveling te laten zien bij de aankoop van tempelkleding.

'De distributiecentrums van de kerk verkopen ook voorgeknipte stof waarvan de tempelkleding gemaakt kan worden. Dit materiaal

vervangt al de vorige naaipatronen en instructies. Alleen begiftigde leden mogen tempelkleding naaien, onder leiding van de ZHV-presidente van de ring of de wijk.

'Zij die regelmatig naar de tempel gaan, ontvangen grote zegeningen. Het maken van en de zorg voor eigen tempelkleding zal het gevoel van eerbied en dankbaarheid voor dit heilige werk vergroten.' ■

Extra ideeën voor de participatieperiode, april 1999

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de Participatieperiode 'Redder en Verlosser' op bladzijde 12 en 13 in De Kinderster van deze uitgave. De jeugdwerkleidsters gebruiken ze naar behoefte.

1. Verkleed u als inspecteur of detective door een trenchcoat aan te trekken en een groot vergrootglas in uw hand te houden. Vertel de kinderen dat u op zoek bent naar aanwijzingen omtrent de werkelijkheid van de opstanding. Leg van tevoren de setjes aanwijzingen die u klaar maakt heeft (naamkaartje, voorwerp, instructies, tekstverwijzingen) op zulke plaatsen in het jeugdwerklokaal dat u ze in de hieronder gegeven volgorde allemaal langs kunt gaan. Wijs voor ieder setje aanwijzingen één of meer kinderen aan om u te helpen. Laat ze het naamkaartje opspelden, de beschrijving lezen en de teksten bestuderen zodat ze 'verslag' uit kunnen brengen als de inspecteur vragen stelt. Zing, terwijl de helpers zich voorbereiden, een jeugdwerkleidje. Aanwijzingen: (1) ROMEINS SOLDAAAT / gouden munt / Laat de munt zien en vertel dat je bent omgekocht om te zeggen dat de discipelen van Jezus 's nachts zijn lichaam weggehaald hebben / Matteüs 28:2-4, 11-15; (2) MARIA MAGDALENA / flesje olie / Vertel dat je de eerste was die bij het graf kwam – je zag Jezus in de tuin en Hij noemde je bij je naam / Johannes 20:1, 11-16; (3) MARIA / plaat van de opgestane Heiland / Leg uit dat jij de herren Heer ook hebt gezien en zijn voeten hebt aangeraakt / Matteüs 28:1, 5-10; Lucas 24:10; (4) PETRUS en JOHANNES / linnen doek / Vertel dat jullie naar de lege grafombe zijn gerend en daar alleen maar de begrafenis-kleding van Jezus gevonden hebben / Johannes 20:2-10; (5) DISCIPELEN (een klas of een

paar jongens) / plaat van Jezus na zijn opstanding bij zijn discipelen / Laat iemand vertellen dat de Heiland aan jullie verscheen, hoewel de deur dicht was / Johannes 20:19-20; (6) DISCIPEL / plaat van een vis of een honingraat / Vertel dat de Heiland vis en honing at om te laten zien dat Hij een lichaam van vlees en beenderen had / Lucas 24:41-43; (7) THOMAS / grote spijker / Vertel hoe je je voelde toen je de littekens van de spijkers op de handen en voeten van Jezus aanraakte / Johannes 20:24-29; (8) CLEOPAS / wandelstok / Vertel dat je samen met de Heer over de weg naar Emmaüs liep en met Hem praatte / Lucas 24:13-19, 30-32; (9) PAULUS / het getal 500 op een blaadje / Getuig dat jij en meer dan vijfhonderd andere mensen Christus na zijn opstanding zagen / 1 Corinthiërs 15: titel, 6-8; (10) NEPHIETEN / plaat van de verschijning van de Heiland aan de Nephieten / Laat één Nephiet vertellen over het bezoek van de herren Christus aan zijn volk / 3 Nephi 11:6-12; (11) JOSEPH SMITH / Boek van Mormon en Leer en Verbonden / Vertel dat Sidney Rigdon en jij samen een visioen van Jezus Christus zagen – lees je getuigenis van dat visioen / LV 76:22-23. Bespreek ten slotte met de kinderen dat er een overveldigende hoeveelheid bewijs is dat Jezus Christus uit de dood is opgestaan en dat de Heilige Geest zijn beste getuige is.

2. Houd een uitvoering met een lezer of een toneelstukje van de gelijkenis van president Boyd K. Packer over de verzoening (zie *Evangelieleer* [curriculumboek, 1992], blz. 75-78). Vraag een volwassene om de verteller te zijn en geef kinderen de rollen van schuldeiser, schuldenaar en bemiddelaar/weldoener. (Laat de oudere kinderen het verhaal voor de jongere kinderen spelen.) Maak iedereen duidelijk dat

Jezus Christus de prijs voor onze zonden heeft betaald. Als wij zijn voorwaarden aannemen (ons bekeren en de geboden onderhouden), kunnen wij weer bij Hem wonen. Tekenen van tevoren een grafombe met de woorden LICHAMELIJKE DOOD erop. Tekenen ook een poort met de woorden GEESTELIJKE DOOD erop. Zonder Jezus Christus zouden we de lichamelijke en de geestelijke dood ('afgesneden' worden van Gods nabijheid) ondergaan. Hang een van tevoren gemaakte tekening van een cirkel met een streep erdoor (L) boven de grafombe om te laten zien dat de lichamelijke dood niet blijvend meer is. Door de dood en opstanding van Jezus Christus zullen wij ook opstaan. Hang een plaat van de Heiland boven de woorden GEESTELIJKE DOOD. Door middel van de verzoening betaalde Jezus Christus de prijs voor onze zonden – wij kunnen de geestelijke dood overwinnen en de poort binnengaan door ons te bekeren en zijn geboden te onderhouden.

3. Gebruik voor kleine kinderen platen uit de jeugdwerkboeken of uit de set *Evangelieplaten* om het verhaal van de dood en de opstanding van Jezus Christus te vertellen. Praat over de tekens van de lente die ons eraan herinneren dat Jezus uit de dood is opgestaan. De nieuwe bloemen die in de lente uit de aarde opkomen, herinneren ons eraan dat wij ook weer zullen leven. Als er buiten echt tekens van de lente zijn, maak dan een wandelingeetje om het gebouw heen met de kinderen.

4. Zie voor meer ideeën: 'Paasverhaal', *De Kinderster*, april 1997, blz. 8-9; 'Bekering – van verkeerd naar goed', *De Kinderster*, blz. 10-11; 'Er is een weg', *De Kinderster*, april 1998, blz. 6-10. ■

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

**Elizabeth Bakker /
Henriëtte van der Heijden /
Robin Feith**
*Deutschland-Mission
Düsseldorf,
Mörsenbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf*

■ ENGLAND

Henk Prins / Mark Stigter
*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds,
Yorkshire, LS18 5BJ,
England*

**Sander Uyleman /
Daniel Woodman /
Jared van Hensen van
Uningen**

*England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU,
England*

Marvin Bijkerk
*England London South Mission,
482-484 London Road,
Mitcham, Surrey CR4 4ED,
England*

**Arno Kruisman /
Walter van der Donk /
Sven-Olaf Gout**
*England Bristol Mission,
Southfield House,
2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH England*

■ FRANKRIJK

Carolyn Leirandt
*Mission française de Paris,
23 Rue du Onze Novembre,
F-78110 Le Vesinet*

■ GRIEKENLAND

**Luit de Jonge /
Hermen van Beek /
Aart Schutte /
Bas Hofstee / Jan Prins**
*Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland*

■ NEDERLAND

**Benjamin van Impelen /
Paul de Jong**
*Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
1211 BG Hilversum*

■ SCHOTLAND

**Roeland Jansen /
Paddy Panhuizen**
*Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland*

■ VENEZUELA

Dennis Blanken
*Zendingsgebied Caracas
(Venezuela)*

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte
*Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102,
Salt Lake City, Utah 84106,
USA*

**Tatita van der Put /
Susan Reijnders**
*Historic Temple Square
Mission,
P.O. Box 112110,
Salt Lake City,
UT 84147-2110, USA*

Merlinda Craet

*Washington D.C. North
Mission,
904 Wind River Lane 103,
No. Potomac, MD 20878,
USA*

Henoch Beijering

*Pennsylvania Harrisburg
Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA*

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
*South Africa Cape Town
Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika*

Nieuwe zending

Naam:
Henoch Beijering

Unit:
Den Haag-Rijswijk

Aanvang zending:
16 juni 1998

Zendingsgebied:
Harrisburg
(Pennsylvania)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto!

Stuur die gegevens naar:
Nieuwsredactie De Ster,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo,
Nederland

GEZINSLEDEN BEGINSELEN VAN RECHTSCHAPENHEID LEREN

De huidige sociale en morele omstandigheden kunnen ons doen geloven dat het gezin als instelling ernstig in verval aan het raken is. Maar ook al wordt het gezin aangevallen, het kan bloeien, zelfs in een tijd vol moeilijkheden zoals de onze, zolang we de raad van onze kerkleiders volgen en in ons gezin gewoonten van rechtschapenheid aankweken.

EEN JONG LEVEN VORMEN

In Spreuken lezen we 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken' (22:6). President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Kinderen zijn als bomen. Als ze nog jong zijn, kan hun leven gevormd en gestuurd worden met gewoonlijk weinig moeite. (. . .) De basis van dat oefenen wordt thuis gelegd' ('Vier eenvoudige middelen om ons gezin en ons land te helpen', *De Ster*, juni 1996, blz.6).

ONDERRICHTEN DOOR VOORBEELD

Het goede voorbeeld geven is een van de doeltreffendste manieren om anderen beginselen van rechtschapenheid te leren. President Thomas S. Monson heeft verteld: 'Mijn eigen vader, een drukker, werkte bijna elk dag van zijn leven lang en hard. Ik weet zeker dat hij op de sabbat liever thuisbleef. Maar in plaats daarvan bezocht hij familieleden en vrolijkte hen op.

'Eén van hen was zijn oom, die

door artrose zo kreupel was geworden dat hij niet kon lopen en zichzelf verzorgen. Mijn vader zei dan op een zondagmiddag tegen me: 'Kom mee, Tommy, laten we een eindje gaan rijden met oom Elias.' We gingen dan in de oude Oldsmobile uit 1928 naar Eighth West. Daar, voor het huis van oom Elias, wachtte ik dan in de auto, terwijl mijn vader naar binnen ging. Al gauw kwam hij het huis weer uit met in zijn armen zijn kreupel oom, als een porseleinen pop. Ik opende het portier en keek toe hoe voorzichtig en liefdevol mijn vader oom Elias op de stoel naast de bestuurder zette, zodat hij een goed uitzicht had, terwijl ik achterin ging zitten.

'Het was een kort ritje en er werd niet veel gezegd, maar o, wat een nalatenschap van naastenliefde! Vader heeft me nooit uit de Bijbel voorgelezen over de barmhartige Samaritaan. In plaats daarvan nam hij me met oom Elias in die oude Oldsmobile uit 1928 mee over de weg naar Jericho' (zie 'Kenmerken van een gelukkig gezin', *De Ster*, januari 1989, blz. 60).

GOEDE EIGENSCHAPPEN AANKWEKEN

Naast het zelf naleven van de evangeliebeginselen zijn er nog veel andere manieren waarop we goede gewoonten in ons gezin kunnen aankweken. President Gordon B. Hinckley heeft er vier genoemd: 'Laten ouders en kinderen (1) samen goedheid leren,

(2) samen werken, (3) samen goede boeken lezen, en (4) samen bidden' (*De Ster*, juni 1996, blz. 7).

Hier zijn nog een paar ideeën:

- Houd regelmatig gezinsavond.
  - Lees regelmatig samen in de Schriften.
  - Ga iedere zondag samen naar de kerk.
  - Stel als gezin goede doelen, zoals voor eeuwig samen zijn, anderen dienen en de profeet volgen. Neem die doelen regelmatig met elkaar door.
  - Houd opbouwende activiteiten voor het hele gezin.
  - Bespreek evangeliebeginselen terwijl u samen aan het werk bent.
  - Doe samen positieve ervaringen op zoals naar goede muziek luisteren en meedoen aan activiteiten met betrekking tot familiegeschiedenis.
- Door dergelijke gezinstradities te vormen, zullen de ouders hun kinderen kunnen opvoeden 'in de tucht en in de terechtwijzing des Heren' (Efeziërs 6:4). □

NOG STEEDS OP DE FIETS

Janel Peterson

Leon Bergant uit Ljubljana (Slovenië) heeft sinds zijn elfde jaar aan wielervedstrijden meegedaan. Toen hij begon met wedstrijd rijden, begon hij ook met winnen. Hij heeft sindsdien meer dan honderd prijzen in belangrijke Europese wedstrijden bij elkaar gefietst.

Na de middelbare school werd Leon professional en trad toe tot de nationale ploeg van Slovenië. 'Ik trainde iedere dag zo'n 160 kilometer', vertelt hij. Zijn harde werken werd beloond. Hij werd landskampioen van Slovenië in de klasse onder de 23 jaar en in september 1997 deed hij mee aan de wereldkampioenschappen in Spanje. Eens hoopt hij mee te doen aan de Tour de France.

Zijn leven en carrière namen een wending toen hij in december 1995 de jaarlijkse kerstmarkt in Ljubljana bezocht. Daar zag hij een bord van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Twee jongemannen, de ouderlingen Shea Clawson en Craig Tingey, stonden erbij en beantwoordden vragen van mensen die de markt bezochten. Leon was gefascineerd door de boodschap van de zendingen.

Ondanks dat zijn ouders niet tot een kerk behoorden,

Leon Bergant gaat nu gekleed als zending en draagt niet meer het kleurrijke wielrennerspak van de Sloveense ploeg. In plaats van zich bezig te houden met het verbeteren van zijn tijden, motiveert hij anderen om vooruitgang te maken.

was Leon als kind al op zoek naar de ware kerk. 'Ik wist dat God bestond, dat er een waar evangelie was', legt Leon uit. 'In mijn jeugd bezocht ik de kerk waar mijn ouders altijd naar toe gingen, maar ik vond daar geen antwoorden op mijn vragen. Daarom ging ik er niet meer heen en ik dacht dat er misschien toch geen ware kerk was. Maar ik had nog steeds een getuigenis van God, dat er iets was dat waar was. Toen ik de zendingen ontmoette, werden mijn vragen beantwoord. Toen ik evangeliebeginselen zoals het woord van wijsheid, naastenliefde en de wet van kuisheid hoorde, klonken ze me bekend in de oren. Het was wat ik mijn hele leven al gezocht had. Wat de zendingen me vertelden, was zo geweldig en zo

goed voor mij en voor mijn ziel.'

Leon liet zich op 5 januari 1996, twee weken nadat hij de zendingen had ontmoet, dopen en bevestigen als lid van de kerk. Hij vertelt: 'Het was een dag die ik nooit zal vergeten. Ik had een sterk getuigenis van het evangelie en het nam met de dag toe. De zendingen waren een groot voorbeeld en ik wilde net zo worden als zij'.

Leon wilde niet alleen worden zoals de zendingen, hij wilde zelf zendingel worden. Zijn ouders waren niet

blij met zijn beslissing om zich te laten dopen en zijn verlangens om op zending te gaan. 'Mijn ouders dachten dat de kerk slecht was, maar ik wist dat alles wel goed zou komen', zei Leon. Vanaf de dag dat hij begonnen was met wedstrijden had Leon zijn prijzengeld gespaard voor een auto. 'Ik had dat geld nog steeds', vertelt Leon. 'Het was mijn bedoeling daarmee een auto te kopen, maar ik besefte dat het eigenlijk voor iets anders was bedoeld. Er zijn belangrijker zaken dan een auto.'

Als Leon er op de top van zijn carrière twee jaar tussenuit zou gaan, dan zou dat invloed hebben op de rest van zijn carrière. Hij was bang om het aan zijn ploeggenoten te vertellen, omdat hij wist hoe geschokt ze zouden zijn.

Bovendien moesten alle jongemannen in Slovenië in militaire dienst en kon hij pas daarna op zending. Maar Leon had veel gelegenheden om zendingswerk te doen en een voorbeeld voor anderen te zijn. 'Sinds ik lid van de kerk ben, bid ik 's ochtends, en 's avonds voordat ik naar bed ga', legt hij uit. 'In mijn diensttijd sliep ik op een zaal met dertig mensen. Het was moeilijk om daar te knielen en te bidden. Maar ik had het gevoel dat ik dat onder welke omstandigheden dan ook moest doen. De eerste dag vroeg ik de man beneden mij in het stapelbed of ik zijn bed even mocht lenen. Hij zei: "Ja, natuurlijk, maar waarom?" Ik vertelde hem: "Ik wil bidden. Mag ik

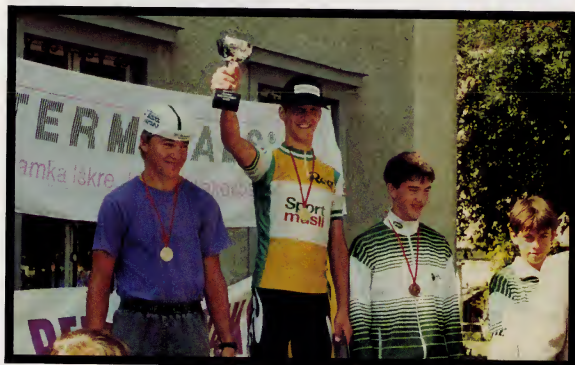
je bed een paar minuten gebruiken?" Hij antwoordde: "Natuurlijk, geen probleem". Ik knielde en bad en de kamer werd van erg luidruchtig heel rustig. Ik had toen ik in dienst zat veel kansen om over het evangelie te spreken, omdat ik toen ik iedere dag begon te bidden een voorbeeld voor mijn vrienden was. Ze zagen dat ik anders was. Ze begonnen vragen te stellen, zoals: "Wat ben je aan het doen en wat voor boeken ben je aan het lezen?"

Na zijn diensttijd werd Leon op zending geroepen. Hij is de derde zending uit Slovenië, waar de kerk nog nieuw is. De zendingen werken er pas sinds 1991. Slovenië maakt deel uit van het zendingsgebied Wenen-Zuid (Oostenrijk).

In oktober 1997 ontving Leon Bergant zijn zendingsoproep voor Kroatië, dat ook deel uitmaakt van het zendingsgebied Wenen-Zuid (Oostenrijk). Op 17 januari 1998 arriveerde hij bij het opleidingsinstituut voor zendingen in Engeland.

Ook vandaag de dag rijdt Leon nog steeds op een fiets — maar in plaats van het kleurrijke wielrennerspak van de Sloveense ploeg draagt hij een wit overhemd, een stropdas en een donkere broek. Hij heeft ook een ander doel; in plaats van zijn tijd te verbeteren, zoekt hij diegenen die geïnteresseerd zijn in de kerk van de Heer en motiveert hij hen om vooruitgang te maken. En in plaats van een glimmende trofee neemt hij aan het eind

van zijn zending liever eeuwige schatten mee naar huis — een sterker getuigenis van de Heer Jezus Christus en onschatbare herinneringen aan het verkondigen van evangeliewaarheden, waarheden die Leon zelf heeft gezocht en gelukkig heeft gevonden. □

Leon heeft sinds hij op elfjarige leeftijd begonnen is met wielrennen meer dan honderd prijzen gewonnen. Hij hoopt eens mee te doen aan de Tour de France, een wedstrijd van drie weken over meer dan 4.800 kilometer. Maar op dit moment is hij blij dat hij op zending mag zijn.

WAT IS DE ZWAARSTE LAST?

Zoltón Soltra
ILLUSTRATOR: DAVID W. MEIKLE

Nu de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde in het Hongaars zijn vertaald, ze zijn twee-in-één gebonden, hebben de Hongaarse leden drie boeken die ze moeten bestuderen — en dragen. De drie — de Bijbel, het Boek van Mormon, en de Leer en Verbonden plus Parel van grote waarde — lijken soms behoorlijk zwaar.

Maar hoewel ze zwaar wegen in mijn tas, zijn de leringen — mits ik ze in mijn leven toepas — helemaal geen last. In feite maken ze mijn lasten lichter. Het is zoals de Heiland heeft beloofd: 'Want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:30).

Aan de andere kant zijn er voorwerpen die lichter zijn

om in mijn tas mee te dragen, maar die mijn geestelijke last verzwaren. Een klein beetje koffie, thee, alcohol, tabak of verdovende middelen, bijvoorbeeld, wegen niet zoveel. Maar als ik ze ga gebruiken, worden de gevolgen voor mijn lichaam en ziel heel zwaar.

Bij de doop aanvaarden we de uitnodiging van de Heiland. Hij heeft gezegd: 'Kom tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28–29). Iedere dag kunnen we kiezen welke last we willen dragen — de lichte van de Schriften en het woord van God, of de zware van zonde en de invloeden van de wereld. □

'Doch wij sloegen geen acht op hen'

Zij die door de wereld geliefd zijn en overladen worden met roem en rijkdom zijn vaak een onbetrouwbare gids op onze zoektocht naar deugd.

Ouderling L. Aldin Porter
van het Presidium der Zeventig

Men kan vaak veel te weten komen over een samenleving, een land of een beschaving door te kijken wie zij overladen met roem, rijkdom en invloed. Heeft u daar ooit over nagedacht?

In oktober 1949 heeft president David O. McKay zijn hoop uitgesproken op een tijd 'waarin een edel karakter als waardevoller zou worden geacht dan intellect' ('The Sunday School Looks Forward', *Improvement Era*, december 1949, blz. 863). Het is mijn hoop dat een edel karakter ook als waardevoller zal worden geacht dan uitblinken in atletiek, muziek of acteren. Begrijpt u me alstublieft niet verkeerd. Het is bewonderenswaardig om getalenteerd te zijn in een van deze of andere vaardigheden. Maar ik vraag u, wat vindt u van deugd?

Denkt u hier eens over na: voor wie heeft u in het diepst van uw hart het meeste respect? Wie heeft u een plekje gegeven daar diep binnenin op uw persoonlijke lijstje van grootheden?

In de musical *Fiddler on the Roof* leert Tevje ons een geweldig beginsel. U herinnert zich vast wel dat hij het liedje zingt: 'If I Were a Rich Man.' Hij zingt dat hij graag rijk zou willen zijn, zodat mensen naar hem toe zouden komen voor advies. Het maakt niet uit of zijn advies goed of slecht zou zijn, zingt hij, want als je rijk bent, denken de mensen dat je weet waar je het over hebt.

In zijn beschrijving van het visioen van de boom des levens zei Lehi dat de mensen in 'een groot en ruim gebouw (. . .) spottend met de vinger naar mij en naar hen [wezen], die ook van de vrucht aten, doch wij sloegen geen acht op hen.'

Het is belangrijk om te beseffen dat niet alles wat gezegd, geschreven, gezongen of geïnspireerd wordt door rijke of beroemde mensen ook werkelijk waar is. Samuël de Lamaniet vroeg de Nephieten: 'Ja, hoe lang wilt gij uzelf door dwaze en blinde leidslieden laten leiden?' (Helaman 13:29.) Ik vraag me af hoevelen van ons zich ook door zulke gidsen laten leiden, alleen omdat die een in onze ogen bewonderenswaardige gave of vaardigheid bezitten.

De Heer laat ons niet alleen en zonder hulp door het sterfelijk leven gaan. Hij heeft ons rechtschapen gidsen gegeven — levende profeten die zijn wil aan ons bekendmaken. Het is echter zo dat er, als we de raad van de profeten proberen te volgen, mensen zullen zijn die ons zullen bespotten en ons belachelijk willen maken.

REAGEREN OP SPOT

Er zijn manieren om onszelf tegen de tegenstand in de wereld te beschermen. Laten we een deel van Lehi's droom nog eens bekijken, met name waar de Heer zegt hoe we moeten reageren:

'En ik keek ook rondom mij en zag (. . .) een groot en ruim gebouw; en het stond als het ware in de lucht, hoog boven de aarde.

'En het was vol mensen, zowel jonge als oude, zowel mannen als vrouwen; en zij waren buitengewoon fraai gekleed, en zij wezen met spottende gebaren naar hen, die de vruchten hadden bereikt en ervan hadden genomen. (. . .)

'En de menigte die dat vreemde gebouw binnenging, was groot. En nadat zij dat gebouw waren binnengegaan, wezen zij spottend met de vinger naar mij en naar hen, die ook van de vrucht aten, doch wij sloegen geen acht op hen' (1 Nephi 8:26-27, 33).

Daar verborgen in een kleine opmerking, ligt het antwoord — eenvoudig, duidelijk en enorm effectief: 'doch wij sloegen geen acht op hen'. Moeilijk om toe te passen? Ja. Gemakkelijk om te begrijpen? Ja!

Toen de profeet Joseph Smith de waarheid vertelde over zijn ervaring in het heilige bos gebruikte Lucifer spot als wapen tegen hem. Denk eens samen met mij na over het antwoord dat Joseph gaf, die toen nog een kind was:

'En al werd ik gehaat en vervolgd, omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar; en zolang als de mensen mij vervolgden, smaadden en ligende alle kwaad over mij spraken, omdat ik dat zei, kwam de vraag bij mij op: Waarom word ik vervolgd wegens het vertellen van de waarheid? Ik heb werkelijk een visioen gehad, en wie ben ik, dat ik God kan weerstreven, of waarom denkt de wereld dat ze mij kan doen loochenen wat ik wel terdege heb gezien? Want ik heb een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet ontkennen, en durfde dat ook niet; want ik wist dat ik daarmee zou zondigen tegen God, en onder veroordeling komen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:25).

Deed de reactie van anderen de profeet verdriet?

Natuurlijk. Wat deed hij? Hij 'sloeg geen acht op hen' en ging verder met het werk van de herstelling.

Nu wil ik u op iets wijzen dat u heel goed weet. Ieder heeft angst in zijn hart. Satan speelt in op die gevoelens van tekortschieten. We zijn kwetsbaar en als we bespot worden, voelen we die angst des te meer. Zelfs Moroni uit zijn bezorgdheid over deze menselijke eigenschap als hij tegen de Heer zegt:

'Gij hebt eveneens onze woorden zo machtig en groot gemaakt, dat wij ze zelfs niet kunnen schrijven; daarom zien wij onze zwakheid, wanneer wij schrijven, en wij struikelen bij het rangschikken onzer woorden; en ik vrees dat de niet-Joden onze woorden zullen bespotten.

'En toen ik dit had gezegd, sprak de Here tot mij, en zeide: Dwazen spotten, doch zij zullen treuren; en mijn genade is voldoende voor de zachtmoedigen, zodat zij van uw zwakheid geen misbruik zullen maken' (Ether 12:25–26).

De slechten overladen de rechtschapenen met spot als ze geen andere wapens hebben, en maar al te vaak zoeken de laatstgenoemden een schuilplaats, vooral als de spotter hard kan lopen, hoog kan springen, mooi kan zingen of hoog opgeleid is of veel geld heeft, zelfs

INZETSTUK: DEI PARSON, HET EERSTE VISIEN, ACHTERGROND: C.C.A. CHRISTENSEN, BRONNEN: JOHN IN 1832 EN ALVAREZ OP DE EERSTE NEDERZETTING IN JACKSON COUNTY (MISSOURI). © NIET DANK AAN HET MUSEUM OF ART VAN DE BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.

Inzetstuk: De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'En al werd ik vervolgd, omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar.'
Achtergrond: Brigham Young zei over de vervolging van de heiligen in Jackson County: 'De vrede en macht van de Almachtige waren nog nooit zo overvloedig op me uitgestort als tijdens de zwaarste beproevingen.'

als het allemaal niets te maken heeft met het onderwerp in kwestie.

UW PERSOONLIJKE LIJSTJE VAN GROOTHEDEN

Ik vraag u: wat is de beloning voor vasthouden aan uw eigen waarden, zelfs als de wereld u bespot? Die is veel groter dan u zich kunt indenken. Toen Nephi, de zoon van Helaman en de broer van Lehi, tijdens de opbouw van Gods koninkrijk 'zeer terneergeslagen' (Helaman 10:3) raakte, zei de Heer tegen hem:

'Gezegd zijt gij, Nephi, voor die dingen, die gij hebt gedaan; want Ik heb aanschouwd, hoe gij onvermoeid het woord, dat Ik u heb gegeven, aan dit volk hebt verkondigd. *En gij hebt hen niet gevreesd*, noch getracht uw eigen leven te behouden, maar gij hebt getracht mijn wil te doen en mijn geboden te onderhouden.

'Welnu, omdat gij dit zo onvermoeid hebt gedaan, zal Ik u voor immer zegenen; en Ik zal u machtig maken in woord en in daad, in geloof en in werken, ja, zelfs Jat alle dingen u zullen geschieden volgens uw woord, want gij zult niets vragen, dat in strijd is met mijn wil (Helaman 10:4-5; cursivering toegevoegd).

Geen enkele zegen die Nephi heeft ontvangen, zal

iemand met dezelfde toewijding voor de Heer en zijn werk in deze bedeling worden onthouden.

Waar ik naar toe wil, is dit: plaats onder degenen die goed genoeg zijn voor uw persoonlijke lijstje van grootheden ook Gods profeten, in het bijzonder de levende profeten.

Over welk onderwerp de profeten ook spreken, luister. Luister met uw oren, met uw verstand en met uw hart. Kijk niet of ze maatschappelijk gekwalificeerd zijn om over dit onderwerp te spreken. Daar komt hun kracht niet vandaan. Het is Gods macht en het feit dat Hij hen geroepen heeft, dat hen geschikt maakt om te spreken — over elk onderwerp. De verenigde stem van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zal ons nooit misleiden.

Wat weerhoudt ons ervan om de woorden van de profeten in het diepst van ons wezen op te nemen? Is het de angst wat anderen van ons zullen denken? Immers de profeten zeggen niet altijd wat maatschappelijk gezien gebruikelijk is.

Jaren geleden was ik druk bezig om bij iedereen populair te worden. Temidden van al die moeite kwam er een gedachte in me op: *De meeste mensen in deze*

wereld interesseert het niet wat er met jou gebeurt. Alleen jij kunt je deze nare ervaring over een paar maanden, weken, dagen of zelfs uren nog herinneren. Bovendien zijn degenen die jij respecteert ook onpopulair bij degenen die je nu bespotten.

Die gebeurtenis was een keerpunt in mijn leven. Ik besefte dat we niet bang moeten zijn om, zelfs in stilte, op te komen voor deugd. We moeten begrijpen dat er eigenlijk maar twee krachten zijn die vechten om de mensheid en dat we niet achter beide kunnen staan. We kunnen niet in ieders ogen populair zijn.

Ik moedig u aan om voor deugd te staan en de profeten te volgen die ons leiden in Gods plan van gelukzaligheid. Wees ondertussen voorbereid op de spot van de wereld, en bepaal van tevoren hoe u ermee om zult gaan. Wees op uw hoede voor hen die geliefd zijn door de wereld en overladen worden met roem en fortuin. Ze zijn vaak een onbetrouwbare gids op uw zoektocht naar deugd.

Het is belangrijk dat ieder een eigen getuigenis krijgt dat God de Vader werkelijk bestaat en dat er een levende Heiland is. Als het een poosje duurt, wees dan geduldig — blijf in de Schriften studeren, bid en vertel God uw verlangen om het te weten, en gehoorzaam Gods geboden. De Heer zal op zijn tijd door zijn Geest tot uw geest spreken en uw gebed beantwoorden; wanneer het antwoord komt, komt het met een gevoel van zekerheid, vertrouwen en rust.

ZIJN DE DAGEN VAN OFFERS BRENGEN VOORBIJ?

We zijn niet zonder steun in ons gevecht om het grote doel van de eeuwige God voor ons te bereiken. Brigham Young heeft hierover gezegd:

‘U die niet van het begin af dezelfde beproevingen en vervolgingen hebt meegemaakt als dit volk en die niet telkens verdreven is, maar er alleen over heeft gelezen, of erover heeft gehoord, zult misschien denken hoe verschrikkelijk het moet zijn geweest en zult zich afvragen hoe de heiligen dat hebben kunnen verdragen. (. . .) Alleen al door de gedachte eraan zinkt u in de moed in de schoenen, gaat uw verstand duizelen en uw lichaam trillen en bent u bereid om uit te roepen: “Dat had ik nooit kunnen verdragen.” Ik heb er middenin gezeten en me nooit meer zo goed gevoeld; de vrede en macht van de Almachtige zijn nooit zo overvloedig op me uitgestort als tijdens de

zwaarste beproevingen. Ze schenen me onbeduidend’ (*Deseret News Weekly*, 24 augustus 1854, blz. 83).

Zijn de dagen van offers brengen voorbij? Zeker niet. Iedere toegewijde moeder die haar kleintjes verzorgt, weet wat het is om offers te brengen. Iedere vader die vecht om in het levensonderhoud van zijn kinderen te voorzien en ze te onderrichten, weet wat het is om offers te brengen. Iedereen die zijn werk in de kerk toegewijd doet of anderen helpt, weet wat het is om offers te brengen. Vaak houdt offers brengen in dat u tegenstand vanuit de wereld ondervindt.

Twaalf dagen na het martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith schreven Willard Richards en John Taylor, die er tijdens de aanval op de gevangenis in Carthage bij waren, een brief aan de president van de Engelse Zending. Hun woorden zijn ook op ons van toepassing:

‘Het is in deze tijd dat we mogen leven. Het is de dageraad van die geweldige periode waarin onze hemelse Vader die heerlijke tijd zal inluiden waarin tijden en seizoenen zullen veranderen en de aarde hernieuwd zal worden, waarin na geruchten en opschudding, onrust, twist, verwarring, bloed en oorlog, het zwaard zal worden omgesmeed tot een ploegschaar en vrede en waarheid de overhand zullen hebben op de ganse voetenbank van Jehova. De tijd van deze gebeurtenissen staat voor de deur, ook al lijkt het voor het menselijk verstand slechts een wolk die de horizon bedekt’ (*History of the Church*, deel 7, blz. 172).

In deze tijd waarin men onze waarden vaak aanvalt, is het belangrijk dat we goed oppassen wie we op ons lijstje van grootheden toelaten. Laten we niemand eren die niet ons grootste respect verdient of die het niet waard is om te volgen. Ik stel voor dat u de voornaamste plaats inruimt voor onze hemelse Vader; zijn Zoon, onze Heiland en Verlosser; en dan de volgende plekjes vrijhoudt voor de profeten, in het bijzonder de profet Joseph Smith en de levende profeten.

Stel u op de hoogte van het grote plan van gelukzaligheid dat ontworpen is door onze hemelse Vader. Leef volgens dat plan. Getuig ervan, geef geen acht op de spot van de wereld. Als u dat doet, zult u ‘de vrede en macht van de Almachtige (. . .) [overvloediger op u] uitgestort’ voelen. □

HET ANTWOORD WAS OP HUN GEZICHT TE LEZEN

Rebecca Christie

Al gauw na de geboorte van onze dochter kon mijn man vanwege zijn werk de meeste zondagen niet meer met ons mee naar de kerk. Met een pasgeboren baby, vijf zoontjes en zonder de hulp van mijn man was het moeilijk voor mij om naar de kerk te gaan.

Veel zondagen kwamen wij er te laat aan. Soms arriveerden we pas als de avondmaalsdienst al voorbij was en het jeugdwerk en de zondagschool al begonnen waren. Ik bracht mijn tijd voornamelijk in de gang door, heen en weer lopend met een vermoeide, lastige baby.

Na enkele weken was ik uitgeput. We gingen meer uit gewoonte naar de kerk dan om enige andere reden. Ik begon mezelf af te vragen: *Waarom doe ik die moeite nog?* Het leek wel of ik er alleen maar stijve spieren en hoofdpijn aan over hield.

Ik begon om leiding te bidden. Ik vroeg mijn Vader in de hemel waarom ik naar de kerk moest gaan terwijl het zo moeilijk was. Ik wist dat het goed was om naar de kerk te gaan, maar ik moest erachter komen waarom het juist voor mij belangrijk was. Toen ik niet meteen een antwoord kreeg, bleef ik erom vragen.

Het werd paaszondag en ik liep tijdens de kerkbijeenkomsten heen en weer door de gang van het kerkgebouw. In mijn hart bad ik: *Waarom moet ik de moeite doen om hierheen te gaan? Waarom is het belangrijk dat ik die moeite blijf doen?*

Tijdens het jeugdwerk liep ik langs de klaslokalen en keek naar binnen. Alle jeugdwerkclasses hadden een les over de dood en de opstanding van de Heiland. Ik verbaasde me over de eerbied en het ontzag dat op de kindergezichtenjes te zien was. Ze waren allemaal, ook die van mij, verdiept in het verhaal van de grootste gave die de Heiland ons gegeven heeft.

Plotseling werd het me duidelijk waarom ik zoveel moeite moest blijven doen om met mijn kinderen naar de kerk te gaan. Misschien haalde ik zelf niet zoveel uit mijn kerkbezoek als ik wilde, maar mijn kinderen hadden meer aan hun kerkbezoek dan ik me had voorgesteld.

Soms is naar de kerk gaan nog moeilijk. Maar als dat het geval is, dan sta ik even stil bij de uitdrukking die ik op die paasochtend op de gezichtenjes van mijn kinderen zag. Ik weet dat wij naar de kerk moeten gaan en vaak bedank ik de Heer dat Hij mij heeft laten zien waarom. □

‘Één uit een stad en twee uit een geslacht’

HET BEGIN VAN DE KERK IN TSJERNIGOV (OEKRAÏNE)

Marvin K. Gardner

FOTOGRAFEN: RICHARD M. ROMNEY
EN MARVIN K. GARDNER

**'UIT HET KLEINE KOMT HET GROTE
VOORT' (LV 64:33)**

Toen Nikolai Shaveko zijn huis in Tsjernigov (Oekraïne) verliet om naar Polen te reizen, dacht hij dat het weer een heel gewone reis zou worden — weer zo'n lange busreis tot over de grens, waar hij speelgoed zou kopen om dat thuis dan

weer op de markt te verkopen.

Het was 1995 en er veranderde veel in de Oekraïne, een van de voormalige Sovjetrepublieken. 'Ik had echt problemen', zegt Nikolai. Hij worstelde niet alleen om financieel het hoofd boven water te houden, maar proefde ook voor het eerst wat godsdienstige vrijheid is. Hij hongerde en dorste naar waarheid.

In Polen maakte Nikolai kennis met een groepje heiligen der laatste dagen

uit Lviv (Oekraïne) dat daar ook op zakenreis was. 'Zij spraken over God en geloof met mij', zegt hij. Bij zijn thuiskomst had hij niet alleen een lading speelgoed bij zich — maar ook een exemplaar van het Boek van Mormon en een sterk verlangen naar meer kennis.

.....
**De familie Shaveko thuis: Nikolai,
Julia, Anja en Lena.**

'IK ZAL U NEMEN, ÉÉN UIT EEN STAD EN TWEE UIT EEN GESLACHT, EN U BRENGEN TE SION' (JEREMIA 3:14)

Nikolais vrouw, Lena, was bezorgd over zijn belangstelling voor een nieuwe godsdienst. 'Er kwamen zoveel kerken in ons land', zegt ze.

Boven: Julia en Anja waren de eerste jeugdwerkkinderen in hun stad. Midden: Vera, de moeder van Alla. Uiterst rechts: Alla Kumosova en haar zoon Vitalij lieten zich in Sint-Petersburg (Rusland) dopen.

'Ik wist niet wat ik doen moest.'

Door zijn studie van het Boek van Mormon groeide Nikolai's geloof gestaag. Toen kwamen de leden van de kerk die hij in Polen had leren kennen, bij hen op bezoek. Lena was onder de indruk van hun uitstraling en wilde nu ook graag meer te weten komen.

'We probeerden de kerk in Tsjernigov te vinden,' zegt Lena, 'maar dat lukte ons niet.' In die stad met 350.000 inwoners waren geen zendelingen, geen gemeenten en, voor zover men wist, geen leden. De dichtstbijzijnde gemeente was in de hoofdstad Kiev, 150 kilometer van

hen vandaan. 'Dus besloten we de geboden die we kenden, na te leven — we leefden het woord van wijsheid na en we baden', zegt ze. 'Er ontstond een hechtere band in ons gezin. We gingen steeds meer tijd samen doorbrengen.'

Ze snakten er echter naar een groter begrip van het evangelie te krijgen, verbonden met de Heer te sluiten, en contact met de leden van de kerk te hebben. Op zondag 24 november 1996 reisden Nikolai, Lena en hun dochters, Anja (10) en Julia (7), 150 kilometer naar Kiev.

'Toen we in de gemeente aankwamen, zagen we voor het eerst zendelingen', zegt Lena. 'Ze dachten dat we al lid waren!' De familie Shaveko was verbaasd over het liefdevolle welkom dat ze kregen. 'Glimlachen is hier heel ongebruikelijk,' zegt Lena, 'dus we waren erg verrast dat iedereen glimlachte. We voelden zo'n fijne geest.'

'VERFLAUWT DAAROM NIET IN GOEDDOEN, WANT GIJ LEGT HET FUNDAMENT VAN EEN GROOT WERK' (LV 64:33)

Daarna volgden voor de familie Shaveko vele zondagsreizen van

Tsjernigov naar Kiev. Maandenlang sloegen ze geen enkele zondag over, hoewel de reis van 300 kilometer ieder weekend 24 uur in beslag nam, de temperatuur naar -30 graden Celsius zakte en de treinen slecht verwarmd waren. De trein stopte onderweg in verscheidene plaatsen, onder meer gedurende zeven uur midden in de nacht op een overvol station. Ze vertrokken altijd op zaterdagavond om half negen en waren op zondagavond om half negen weer thuis — of ze vertrokken om middernacht en kwamen ook midden in de nacht weer thuis. In Kiev gingen ze dan met de bus en de metro naar het huurgebouw waar de gemeente bijeenkwam en waren ze net op tijd voor de dienst van tien uur 's ochtends. Vervolgens praatten ze wat met de leden, aten hun lunch, kregen les van de zendelingen en gingen weer naar huis.

Met de bus ging het veel sneller — maar drie uur heen en drie uur terug, omdat de route veel efficiënter was. Maar buskaartjes waren te duur. Met de trein kostte het Nikolai voor vier zondagen per maand al zijn halve maandsalaris.

'Maar de reis was niet zwaar', herinnert Lena zich. 'We waren blij. De kinderen klaagden zelfs niet, hoewel ze soms onderweg in slaap vielen. Toen we voortaan *Liahona* in de kerk kregen, lezen we die onderweg van begin tot einde bij het schaarse licht in de trein. Het ongemak van de reis was niet van betekenis. Het was niet belangrijk.'

Twee zendelingen, de ouderlingen

Kent Averett en Derek Rowe, kregen van hun zendingspresident, president Wilfried M. Voge, toestemming om een paar keer naar Tsjernigov te gaan, zodat ze de familie Shaveko in hun eigen huis konden lesgeven. De verwarming in

Maar met de vreugde kwam ook de vervolging. 'Sommige burens zeiden: "O, is de orthodoxe kerk niet goed genoeg meer voor jullie?" En zij begonnen het ons moeilijk te maken', vertelt Lena. 'Met sommigen hebben we niet zo'n goed contact meer.'

ook een unit van de kerk zou komen.

Uiteindelijk werden hun gebeden en geduld beloond. Alla en Vitalij raakten heel goed bevriend met de familie Shaveko. De tweemaandelijks zondagsdiensten werden om de beurt bij het ene en bij het andere gezin thuis gehouden. Nikolai en Vitalij werden de huisonderwijzers en bezochten samen de beide gezinnen.

'WAAR TWEE OF DRIE VERGADERD ZIJN IN MIJN NAAM, DAAR BEN IK IN HUN MIDDEN' (MATTEÛS 18:20)

Op 1 juni 1997 wordt er bij Nikolai en Lena thuis een dienst gehouden die typerend is voor de diensten in die tijd. Er zijn twaalf mensen aanwezig: Nikolai, Lena, Anja en Julia; Alla, Vitalij en Alla's moeder, die geen lid is, Vera; Katja Malihina (19), een lid van de kerk uit Kiev dat in Tsjernigov rechten studeert; en de vier zendelingen die de groep lesgeven — ouderling en zuster Manette Murri en de ouderlingen David Sills en Chris Colton.

Ouderling Sills leidt de dienst. Zuster Murri speelt piano. (Ze heeft Anja en Julia aangemoedigd om ook een paar lofzangen te leren spelen. Voor en na de dienst laten de meisjes hun voorwerpen horen.)

De openingslofzang is 'Gij zijt mijn hoogste goed' en Vitalij spreekt het gebed uit. De avondmaalslofzang is 'Jezus werd eertijds veracht'. Nikolai en ouderling Colton maken het avondmaal klaar op een tafeltje met een eenvoudige witte doek erover en spreken de gebeden uit. Vitalij deelt het brood en het water

hun huis voldeed niet, dus moesten de gezinsleden en de zendelingen zich warm kleden. 'Maar wij werden warm door de aanwezigheid van de Geest bij onze gesprekken over het evangelie', zegt ouderling Rowe.

Op 5 januari 1997, zes weken na hun eerste bezoek aan de gemeente, liet het hele gezin — Nikolai, Lena, Anja en Julia (die inmiddels acht was) — zich dopen.

Toen Lena een paar maanden later in verwachting was, was ze niet meer in staat om de lange reis naar Kiev iedere zondag te maken. Dus gaf de zendingspresident toestemming voor een andere oplossing. Twee keer per maand reisden Nikolai en zijn dochters op zondag voor de diensten naar Kiev. Op de andere zondagen hielden zendelingen kerkdiensten bij de familie Shaveko thuis. Er werden toespraken en lessen gegeven uit de Schriften, lesboeken en de *Liahona*.

'DE GEBEDEN DER GELOVIGEN [ZULLEN WORDEN] GEHOORD' (2 NEPHI 26:15)

Op de dag van hun doop kreeg de familie Shaveko goed nieuws. Een zuster in Kiev vertelde hun dat zij drie jaar daarvoor in Sint-Petersburg (Rusland) op zending was geweest. Daar had ze het evangelie verkondigd aan een gezin uit de Oekraïne — een alleenstaande moeder, Alla Kurnosova, met haar zoon, Vitalij. Ze waren lid van de kerk geworden en naar Tsjernigov teruggekeerd. Daar was Alla naaister.

In de drie jaar na Alla Kursonova's doop had ze met de zendelingen die ze uit Sint-Petersburg kende gecorrespondeerd. 'Zij gaven me hoop en kracht door hun brieven', zegt Alla. Zij en haar zoon, met de dertien bleven de Schriften bestuderen. 'Het lijkt wel alsof Vitalij meer weet dan ik', zegt Alla. 'Ik leer steeds van hem.' Ze baden allebei dat er in Tsjernigov

rond. Dan, terwijl er zonlicht door het raam van de woonkamer naar binnen stroomt, geven de leden en de zendelingen uiting aan hun liefde voor de Heiland en hun dankbaarheid voor het evangelie.

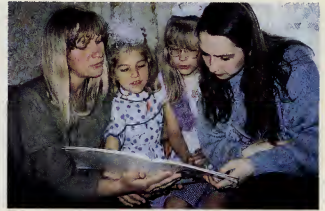
Lena huilt als ze vertelt hoe geweldig ze het vindt dat ze thuis de kerkdiensten kunnen houden. 'Er zijn hier maar een paar mensen; we passen allemaal in één flat', zegt ze. 'In andere plaatsen zijn er meer leden en daar krijgen ze niet allemaal de kans om elke keer hun getuigenis te geven.'

Ze vertelt over een gesprekje dat ze in de voorafgaande week met een vrouw heeft gehad: 'Ik had het gevoel

dat ik met haar over het evangelie moest praten.' Daarop vertelde de vrouw, lid van een protestantse kerk, aan Lena welke stappen men moest ondernemen om de mormoonse kerk officieel in de stad te laten inschrijven — daardoor leek een ingewikkelde procedure ineens haalbaar. 'Die vrouw en ik waren blij dat we samen over godsdienst konden praten. We zijn vriendinnen geworden, zusters in het geloof, zelfs al hebben we ieder een andere godsdienst. We zijn allemaal kinderen van God. Ik weet dat God ons altijd zal helpen en dat de kerk hier in Tsjernigov zal groeien.'

Nikolai uit zijn waardering voor het

feit dat hij zijn getuigenis vrijelijk kan geven en zijn gevoelens voor andere mensen kan tonen. 'Het is geweldig de waarheid te leren kennen en geloof in God en in Jezus Christus, onze Heiland, te hebben.' Dan getuigt hij van het woord van wijsheid. 'Door dat

na te leven kunnen wij een rein hart en een rein lichaam hebben', zegt hij. 'Vroeger was ik vaak dronken, maar nu geef ik mijn getuigenis! Toen ik het woord van wijsheid begon na te leven, veranderde er binnen in mij iets heel drastisch. Ik zie het leven nu heel

Ze was heel geïnteresseerd en wil naar onze volgende dienst komen.'

Dan zegt ook Alla's moeder, die geen lid van de kerk is, iets: 'Dit is de eerste keer dat ik hier in Tsjernigov naar de kerk ga, maar ik ben verscheidene keren in Sint-Petersburg naar de

Nikolai als gemeentepresident. Er zijn nu voltijdzendingen in Tsjernigov werkzaam. En er zijn nog wat mensen gedoopt. De groeiende gemeente heeft een gebouwde gehoord waarin men samenkomt.

Maar niet alles is veranderd. De

anders. Ik wil niet terug naar de duisternis die rondom ons was. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft de waarheid en de geboden die wij moeten naleven. Wij gaan meer op onze Vader in de hemel lijken.'

Katja Malihina, de negentienjarige studente, zegt: 'Gisteren had ik het met mijn vriendin over wat Jezus Christus voor ons heeft gedaan. Ze stelde me veel vragen.'

De jonge Anja Shaveko getuigt: 'Ik weet dat Jezus Christus leeft. De Kerk van Jezus Christus is waar. Zij is door de profeet Joseph Smith hersteld. Ik hoop dat we hier zo gauw mogelijk een gemeente krijgen, zodat mensen gemakkelijker tot het evangelie kunnen komen.'

Alla Kumosova zegt: 'Ik houd met geheel mijn hart van de Heiland en ik probeer zijn geboden te onderhouden. Na onze dienst van vorige zondag sprak ik met mijn nicht over de kerk.

kerk geweest, en ik heb hier dezelfde gevoelens waargenomen die ik in die gemeente had — vrede in mijn hart. Mijn ziel is vandaag verzacht. Ik denk dat ik voortaan steeds zal komen.'

'Als er liefde heerst' is de slotlofzang. Julia van acht spreekt hier slotgebed uit.

'[GIJ] ZIJT GEZEZEND, WANT HET GETUIGENIS, DAT GIJ HEBT GEGEVEN, IS IN DE HEMEL OPGETEKEND, OPDAT DE ENGELEN HET MOGEN ZIEN; EN ZIJ VERHEUGEN ZICH OVER U' (LV 62:3)

Sinds die sabbatdag in 1997 is er in Tsjernigov veel voor de kerk veranderd. De baby van Nikolai en Lena is geboren — een meisje en ze heet Lara. Alla's moeder, Vera, heeft zich laten dopen. Vitalij, die nu 14 is, bereidt zich voor op een zending. De kerk is officieel ingeschreven in de stad en er is een gemeente georganiseerd — met

Uiterst links beginnend: Getuigenisdienst bij de familie Shaveko thuis. Lena, haar twee dochters en Katja Malihina zingen een lofzang. Na afloop praat iedereen voor het gebouw nog wat na — dan lopen vrienden en zendingelingen door de regen naar de bushalte.

gemeenteleden bekommeren zich nog steeds om elkaar en waken over elkaar. Zij praten nog steeds met andere mensen over het evangelie. En de Geest des Heren brandt nog steeds helder in hun hart en in hun gezin.

Het mooiste van alles is echter de aankondiging van het Eerste Presidium op 8 augustus 1998 dat er in Kiev (Oekraïne) een tempel gebouwd zal worden. Binnenkort zullen reizen van de leden van Tsjernigov naar Kiev een bezoek aan het huis des Heren ten doel hebben. □

Iemand heeft eens de volgende wijze raad gegeven: 'Bekijk grote akkers; bebouw kleine akkers'. Dat lijkt me heel toepasselijk voor huisonderwijzers. Ikzelf werd althans een betere huisonderwijzer toen mijn visie zich van één plaats naar de hele wereld uitbreidde. Ik besepte dat dit een betere wereld zou worden als iedereen goede huisonderwijzers had. En als zo'n blik op de hele wereld al voordeel heeft, hoeveel waardevoller zal een eeuwig gezichtspunt dan zijn.

Geloof zou op de aarde toenemen en Gods eeuwige verbond zou worden gevestigd als de wens van de

Meester vervuld kon worden. Want Hij uitte de hoop dat iedere man in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken (zie LV 1:20). Elke priesterschapsdrager kan dat doen in zijn functie als huisonderwijzer.

Doordat ik de grote akkers van deze planeet heb bekeken, is mijn gevoel van waardering voor gezinsleden en burens sterker geworden. Aan dat gevoel van genegenheid kan ik uitdrukking geven door huisonderwijs. Mijn vrouw en ik zijn erg dankbaar voor huisonderwijzers die ons en ons gezin de bemoediging hebben gegeven die we zo hard nodig hadden. Waar we in al die jaren ook

.....
'De werken die gij Mij hebt zien doen, zult gij eveneens doen; want wat gij Mij hebt zien doen, zult gij insgelijks doen.'

Ouderling
Russell M. Nelson
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

HERDERS, EN HUISOND

LAMMEREN ERWIJZERS

In de moeilijke tijden die voor ons liggen — waarin zwaardere beproevingen over de leden van de kerk zullen worden uitgestort — meen ik dat de tedere zorg van barmhartige huisonderwijzers letterlijk het geestelijk leven van velen kan redden. •

gewoond hebben, altijd hebben we waardering gevoeld voor huisonderwijzers die de vier kenmerken van doeltreffend huisonderwijs in ere hielden. Onze huisonderwijzers:

■ Maakten van tevoren een afspraak en kwamen die getrouw na.

■ Bespraken van tevoren met ons als ouders wat ons gezin op dat moment nodig had en bereidden naar aanleiding daarvan een korte boodschap voor.

■ Hielden rekening met onze tijdsbeperkingen door hun bezoeken kort te houden.

■ Nodigden door gebed de Geest van de Heer uit in ons gezin.

Laten wij nu eens terugkeren tot het bredere perspectief. Veel godsdienstige richtingen en andere groepen met goede bedoelingen richten hun aandacht tegenwoordig op ideeën als 'zelfgenezing', 'zelfverwezenlijking', of 'zelfbewustzijn'. Maar als ik zulke termen hoor, vraag ik me af of de twee grote geboden genegeerd of vergeten worden. Jezus heeft gezegd:

'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 22:37–39; zie ook LV 59:6).

De twee grote geboden passen volmaakt bij elkaar want gehoorzaamheid aan het eerste komt tot uiting in gehoorzaamheid aan het tweede: 'Wanneer gij in de dienst van uw naasten zijt, [zijt] gij louter in de dienst van uw God' (Mosiah 2:17).

De beloning voor onzelfzuchtig dienstbetoon is door de Heer geopenbaard. Hij heeft gezegd: 'Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnen wil, die zal het vinden' (Matteüs 16:25; zie ook Matteüs 10:39).

Lang geleden werd een blijvende maatstaf voor intermenselijk contact gegeven: 'Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus' (Matteüs 7:12).

Dat beginsel werd gegeven door Jezus, die zichzelf de 'goede herder' noemde. Het is dan ook heel gepast dat herders tot de eersten behoorden die de aankondiging van zijn geboorte vernamen (zie Lucas 2:8–18). Hij is onze Herder en wij zijn de schapen van zijn kudde (zie Psalm 23:1). Hij heeft die gelijkenis

vaak in zijn onderwijs gebruikt:

'Ik ben de goede herder, en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en ik de Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen' (Johannes 10:14–15; zie ook Johannes 10:11, 27; LV 50:44).

Toen de goede Herder afscheid van zijn discipelen nam, gaf Hij ze belangrijke instructies: 'Jezus [zeide] tot Simon Petrus: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja Here, gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: *Weid mijn lammeren*' (Johannes 21:15; cursivering toegevoegd).

'[Jezus] zeide ten tweede male weder tot hem: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief? En hij zeide tot Hem: Ja Here, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: *Hoed mijn schapen*' (vs. 16; cursivering toegevoegd).

[Jezus] zeide ten derden male tot hem: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, dat Hij voor de derde maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief? En hij zeide tot Hem: Here, Gij weet alles, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: *Weid mijn schapen*'

(vs. 17; cursivering toegevoegd).

Deze verzen bevatten dus de volgende afzonderlijke boodschappen:

- Lammetjes moeten gevoed worden zodat ze kunnen groeien.
- Schapen moeten verzorgd worden.
- Schapen moeten gevoed worden.

Daarom moet een van de concrete tekens van de herstelde kerk van Jezus Christus de vestiging van een systeem zijn waardoor ieder lid — jong of oud, mannelijk of vrouwelijk — voortdurend de verzorging en

voeding ontvangt die de Heer voor iedereen in zijn kudde heeft voorgescreven. Dat systeem omvat huisonderwijs door de priesterschap.

In de gelijkenis van de Heiland over het verloren schaap, die in het Nieuwe Testament staat, vraagt Hij: 'Wie van u, die honderd schapen heeft en er één van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?' (Lucas 15:4).

Toen de profeet Joseph Smith zijn geïnspireerde vertaling van dat vers

opschreef, veranderde hij het en zei dat de Herder de negenennegentig zou achterlaten en *de wildernis in zou trekken* om dat ene verloren schaap te vinden (zie BJS, Lucas 15:4).

De gedachte dat de man zijn gewone omgeving zou verlaten en de wildernis in zou trekken om het schaap te redden, trekt me erg aan. Wat een voorbeeld voor huisonderwijzers!

Onlangs sprak ik met een heel verdrietige ringpresident die me in tranen vertelde dat een van zijn eigen volwassen kinderen het geloof in de Heer had verloren en van de kerk was afgedwaald. Hij zei: 'Ik reik nu met meer toewijding een helpende hand aan minder-actieve leden in mijn ring in de hoop dat iemand anders dat ergens ook zal doen, en mijn verlorene zal vinden en weiden.'

Iemand die een lam van de Heer redt, brengt velen vreugde:

'En als hij het [verloren schaap] vindt, tilt hij het met blijdschap op zijn schouders,

'En thuisgekomen, roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt tot hen: Verblijd u met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was' (Lucas 15:5-6).

DE LEERSTELLIGE BASIS VOOR HUISONDERWIJS

De leerstellige basis voor huisonderwijs is door de Heer gegeven. In de openbaring over de organisatie en het bestuur van de kerk in Leer en Verbonden 20 staan de volgende aanwijzingen:

'De plicht van de ouderlingen, priesters, leraars, diakenen en leden van de kerk (...) [is] om te onderwijzen, uit te leggen, te vermanen, te dopen, en over de kerk te waken' (vss. 38, 42).

'De plicht van de priester is om te prediken, te onderwijzen, (...) en de huizen van alle leden te bezoeken, en hen te vermanen overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen' (vss. 46-47).

'[Een ouderling moet] de huizen van alle leden (...) bezoeken en hen (...) vermanen overluid en in het verborgen te bidden, en alle huiselijke plichten na te komen.

'In al deze plichten dient de priester de ouderling behulpzaam te zijn, indien de omstandigheden dit vereisen' (vss. 51-52).

'De plicht van de leraar is om altijd over de [leden der] kerk te waken, en met hen te zijn en hen te sterken;

'En toe te zien, dat er geen onge-

rechtigheid onder de [leden der] kerk is, noch ongenoegen met elkander, noch liegen, lasteren of kwaadspreken;

'En toe te zien, dat de [leden der] kerk dikwijls te zamen komen, en ook, dat zij allen hun plicht doen' (vss. 53-55).

Ook zijn we geïnstrueerd hoe we in het werk van de Heer koppels moeten vormen:

'En indien iemand onder u sterk is in de Geest, laat hem diegenen met zich nemen, die zwak is, opdat deze

in alle zachtmoedigheid moge worden opgebouwd, zodat ook hij sterk moge worden.

'Neemt daarom diegenen met u mede, die tot het lagere priesterschap zijn geordend, en zendt hen voor u uit om afspraken te maken en de weg te bereiden' (LV 84:106-107).

Als ik terugdenk aan mijn dienstbetoon in de kerk in de verschillende steden waar mijn vrouw en ik hebben gewoond, dan besef ik dat weinig ervaringen me meer voldoening hebben geschonken dan die van

De gelegenheid tot huisonderwijs verschaft ons een middel waardoor wij belangrijke karaktertrekken kunnen ontwikkelen: de liefde om te dienen boven de liefde voor onszelf. Wij gaan meer op de Heiland lijken. Hij heeft ons uitgedaagd om te trachten zijn voorbeeld te evenaren.

huisonderwijzer. Sommige broeders en zusters met wie we op die manier kennis maakten, en die misschien niet altijd actief in de kerk waren, zijn sindsdien geroepen als ringpresident, zendingspresident, president(e) van een hulporganisatie, en tempelpresident en mater. Zijzelf en de leden van hun gezin behoren nu tot onze dierbaarste vrienden.

Huisonderwijs vergt energie. Ik herinner me dat er momenten waren dat ik zo uitgeput was van een zware dag in de operatiekamer (in combinatie met plichten in het gezin en kerktaken) dat het vooruitzicht om mijn avond met huisonderwijs door te brengen niet altijd aantrekkelijk was. Ik kan echter zeggen dat ik, bijna zonder uitzondering, altijd krachtiger en gelukkiger weer thuis kwam dan ik vertrok. Ik heb vaak tegen mijn vrouw gezegd dat de beloning voor een huisonderwijzer niet lang op zich laat wachten; hij komt onmiddellijk, althans bij mij.

Bovendien, in deze wereld van gulzigheid en hebzucht, schenkt dienstbetoon, zuiver en alleen uit liefde en niet voor geld, een zekere bevrediging. Ik denk dat de apostel

Petrus diezelfde blijdschap voelde toen hij schreef:

‘Hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid,

‘niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde.

‘En wanneer de opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven’ (1 Petrus 5:2-4).

Ik erken dat het tijd kost om de discipline en het verlangen te ontwikkelen om de zorg voor anderen boven je eigen belangen te stellen. Die veredelende overgang begint bij het sluiten van het doopverbond:

‘Nu, als gij verlangend zijt om in de kudde van God te komen en zijn volk te worden genoemd, en gewillig zijt elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn;

‘Ja, en gewillig zijt met de treurende te treuren; ja, en hen te vertroosten, die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde alle getuigen van God te staan, in alle dingen en in alle plaatsen, (. . .)

‘Nu, ik zeg u, indien dit het

verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen om in de naam des Heren te worden gedoopt, als een getuigenis voor Hem, dat gij met Hem een verbond hebt gesloten, dat gij Hem wilt dienen en zijn geboden onderhouden, opdat Hij zijn Geest overvloediger over u moge uitstorten?’ (Mosiah 18:8-10; zie ook LV 20:37.)

De gelegenheid tot huisonderwijs verschaft ons een middel waardoor wij belangrijke karaktertrekken kunnen ontwikkelen: de liefde om te dienen boven de liefde voor onszelf. Wij gaan meer op de Heiland lijken. Hij heeft ons uitgedaagd om te trachten zijn voorbeeld te evenaren: ‘Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: Zoals Ik ben’ (3 Nephi 27:27; zie ook Johannes 13:15; 1 Petrus 2:21; 3 Nephi 18:6,16).

Iedereen die er naar streeft meer op de Goede Herder te gaan lijken, zal gezegend worden. Zijn belofte en opdracht zijn echt: ‘Gij zijt mijn knecht, en Ik maak een verbond met u dat gij het eeuwige leven zult hebben; en gij zult Mij dienen en uitgaan in mijn naam, en mijn schapen bijeenvergaderen’ (Mosiah 26:20).

Denk eraan dat de Heiland ons

Het is ons voorrecht om zijn liefde over te dragen en onze eigen liefde daaraan toe te voegen voor vrienden en naasten — ze te voeden en te verzorgen — zoals de Heiland dat van ons verlangt.

voorbeeld is, stel Hem u in gedachten voor met een lammetje op zijn schouders en lees dan zijn goddelijke bevel:

‘Gij weet, wat gij in mijn kerk moet doen; want de werken, die gij Mij hebt zien doen, zult gij eveneens doen; want wat gij Mij hebt zien doen, zult gij insgelijks doen;

‘Daarom, indien gij deze dingen doet, zijt gij gezegend, want gij zult ten laatsten dage worden verheven’ (3 Nephi 27:21–22).

President Ezra Taft Benson vermaande ons als volgt:

‘De Goede Herder heeft zijn leven voor de schapen gegeven — voor u en mij — voor ons allemaal (zie Johannees 10:17–18). De symboliek van de Goede Herder is niet zonder gelijkenis in de tegenwoordige kerk. De schapen moeten door waakzame herders geleid worden. Te veel schapen dwalen. Sommigen worden door tijdelijke afleiding weggelokt. Anderen zijn volledig de weg kwijt (. . .).

‘Onze nieuwe leden moeten met de zorg van een herder door aandachtige begeleiding verzorgd worden bij hun groei in evangeliekennis en het naleven van nieuwe normen. Zulke aandacht vergroot de kans dat zij niet tot hun oude

gewoonten zullen terugkeren. Met de liefdevolle verzorging van een herder zullen onze jonge mensen, onze lammeren, niet zo gauw afdwalen. En als ze toch afdwalen, zal de haak van de herdersstaf, een liefdevolle arm en een begripend hart, ze weer terughalen. Met de zorg van een herder kunnen velen die nu alleen rondzwerfen, teruggebracht worden. Velen die buiten de kerk getrouwd zijn en de levensstijl van de wereld hebben opgevat, zullen misschien reageren op een uitnodiging om tot de kudde terug te keren.’ (The Teachings of Ezra Taft Benson [1988], blz. 231–232.)

Ik denk aan de moeilijke tijden die voor ons liggen — waarin zwaardere beproevingen over de leden van de kerk zullen worden uitgestort (zie LV 1:12–23; 101:4–5) — en dan meen ik dat de tedere zorg van barmhartige huisonderwijzers letterlijk het geestelijke leven van velen kan redden.

‘Want welke herder is er onder u, die vele schapen heeft en niet over ze waakt, opdat de wolven niet onder zijn kudde komen en deze verslinden? (. . .)

‘Nu zeg ik u, dat de Goede Herder tot u roept; en indien gij naar zijn

stem wilt luisteren, zal Hij u in zijn kudde opnemen, en zijt gij zijn schapen; en Hij gebiedt u, dat gij geen vraatzuchtige wolf onder u zult toelaten, opdat gij niet verdeeld moogt worden’ (Alma 5:59–60).

Rijkdom, roem of regeringsprogramma's kunnen onze persoonlijke veiligheid in de beproevingen van het leven niet garanderen. Maar we verkrijgen die wel door de wil te doen van de Heer, wiens aanwijzingen voor de geestelijke bescherming van zijn heiligen zijn gegeven. Zijn genadige geboden, met de schragende en beschermende macht om alle natuurlijke wetten te handhaven, stellen zachte handen in de gelegenheid om goed over zijn kinderen te waken.

De goede Herder zorgt liefdevol voor alle schapen in zijn kudde, en wij moeten Hem bij dit belangrijke werk helpen. Het is ons voorrecht om zijn liefde over te dragen en onze eigen liefde daaraan toe te voegen voor vrienden en naasten — ze te voeden en te verzorgen — zoals de Heiland dat van ons verlangt. Door dat te doen, zijn wij het bewijs van een van de goddelijke kenmerken van zijn herstelde kerk op aarde. □

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen

Zitstoel (vlnr): Het Eerste Presidium; President: Thomas S. Monson; eerste vicepresident: Russell M. Nelson; tweede vicepresident: Dallin H. Oaks; derde vicepresident: Neil A. Maxwell; vierde vicepresident: Robert D. Hales; vijfde vicepresident: Jeffrey R. Holland; zesde vicepresident: Acey Harper, uit *The Mission Society*; Het Quorum der Twaalf Apostelen; President: Boyd K. Packer; eerste vicepresident: Dieter F. Uchtdorf; tweede vicepresident: Richard G. Scott; derde vicepresident: James E. Faust; vierde vicepresident: James E. Faust; vijfde vicepresident: James E. Faust; zesde vicepresident: James E. Faust; zevende vicepresident: James E. Faust; achtste vicepresident: James E. Faust; negende vicepresident: James E. Faust; tiende vicepresident: James E. Faust; elfde vicepresident: James E. Faust; twaalfde vicepresident: James E. Faust.

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'
(Matteüs 11:28-30.) Zie 'De prijs van het discipelschap', blz. 2.

DUTCH

4 02999 84120 4